

Propozycje Zespołu ds. Simplification UKNF dotyczące uproszczeń i redukcji obciążeń

Dokument z dnia 27 lutego 2025

Spis treści

1. Ograniczenie nadmiarowego raportowania względem organów nadzoru.....	7
1.1. Rozporządzenie SSR – podwyższenie progu obowiązku raportowania krótkich pozycji (art. 5 SSR) do poziomu 0,2% wyemitowanego kapitału dla wszystkich emitentów.....	7
1.2. Sekurytyzacja – redukcja zakresu przekazywanych informacji w ramach transakcji sekurytyzacyjnych.....	7
1.3. Usunięcie podwójnego raportowania informacji dot. wynagrodzeń przez instytucje kredytowe.....	9
1.4. Ograniczenie obowiązków raportowania w obszarze zarządzania ryzykiem ze strony zewnętrznych dostawców usług ICT	10
1.5. Uproszczenie przepisów dotyczących raportowania danych przez oddziały instytucji kredytowych.....	11
1.6. Uproszczenie przepisów dotyczących raportowania danych w zakresie opłat interchange, wynikających z Rozporządzenia 2015/751, w odniesieniu do transakcji płatniczych realizowanych w oparciu o kartę	14
1.7. Zniesienie kwartalnego raportowania zagregowanej wartości wszystkich transakcji poza systemami rozrachunku na podstawie Rozporządzenia CSDR.....	15
1.8. Rozporządzenie MiCA – zmiana ograniczeń związanych ze sprawozdawczością emitenta ART.....	16
1.9. Rozporządzenie MiCA – zmiana ograniczeń związanych ze sprawozdawczością emitenta EMT.....	18
1.10. Przegląd zakresu informacji przekazywanych do ESAP.....	19
1.11. Zmiana obowiązku informowania właściwego organu o opóźnieniu ujawnienia informacji poufnej wraz z przekazaniem wyjaśnienia.....	21
1.12. Wprowadzenie możliwości opóźnienia publikacji informacji poufnych ze względu na ochronę interesów państwa członkowskiego	22
1.13. Usunięcie ciążącego na państwach członkowskich obowiązku przekazywania do KE informacji o rachunkach podstawowych i przeniesionych	24

2. Ograniczenie nadmiarowego raportowania w obszarze ESG, jego złożoności oraz wymogów w zakresie atestacji	25
2.1. CSRD/ESRS – zmniejszenie zakresu stosowania dla MŚP i dużych przedsiębiorców, ograniczenie raportowania oraz przesunięcie stosowania w czasie	25
2.2. CSRD/ESRS – ograniczenie badania i oceny istotności w ramach łańcucha wartości przez wyłączenie pośrednich kontrahentów biznesowych	27
2.3. CSRD/SFDR – odroczenie wymogu ujawnień w zakresie pośrednich emisji gazów cieplarnianych z tzw. zakresu 3	28
2.4. CSRD – wprowadzenie zwolnienia spółek w upadłości oraz w likwidacji z obowiązku sporządzenia sprawozdawczości zrównoważonego rozwoju	30
2.5. ESRS – przyjęcie jednego uproszczonego i proporcjonalnego standardu raportowania dla małych podmiotów	31
2.6. SFDR – rewizja zakresu produktów podlegających pod SFDR oraz inne uproszczenia	33
2.7. CSDDD – wyłączenie stosowania względem regulowanych przedsiębiorstw finansowych	35
2.8. CSDDD/CRD/CSRD – uproszczenie przepisów w zakresie sporządzania przez podmioty planów transformacji w kierunku gospodarki zrównoważonej	36
2.9. Rozporządzenie CRR – zmniejszenie zakresu raportowania ESG w III Filarze oraz planowanej sprawozdawczości ostrożnościowej w obszarze ESG	38
3. Uproszczenie nabywania instrumentów finansowych przez inwestorów oraz usprawnienie komunikacji z klientami	39
3.1. Sekurytyzacja – redukcja obciążeń wynikających z badania wymogów należytej staranności i zwiększenie ich proporcjonalności	39
3.2. MiFID II – zawieszenie stosowania obowiązków dot. ESG	40
3.3. MiFID II – przegląd obowiązków związanych z zarządzaniem produktowym	41
3.4. MiFID II – przegląd obowiązków dot. oceny odpowiedniości i adekwatności	42
3.5. MiFID II - przegląd kryteriów uznawania klienta za profesjonalnego	43
3.6. MiFID II – rezygnacja z przekazywania klientowi informacji o przekazaniu zleceń na podstawie MiFID II	44
3.7. Zmiany w zakresie raportowania klientom kosztów i opłat zgodnie z Rozporządzeniem delegowanym 2017/565	45

3.8.	Przekazywanie informacji ex ante o kosztach za pośrednictwem systemu transakcyjnego.....	46
3.9.	Wyłączenie części nadmiernych obowiązków firm inwestycyjnych względem klientów profesjonalnych i uprawnionych kontrahentów	47
4.	Uproszczenie procesów licencyjnych	48
4.1.	Uproszczenie procedury paszportowania centralnych depozytów papierów wartościowych	48
4.2.	Uproszczenie procesu uzyskiwania zezwolenia na świadczenie usług maklerskich	50
5.	Uwolnienie kapitału	51
5.1.	Sekurytyzacja – przegląd i ewentualne obniżenie wymogów kapitałowych banków w zakresie pozycji sekurytyzacyjnych	51
5.2.	Sekurytyzacja – przegląd i ewentualne obniżenie wymogów kapitałowych zakładów ubezpieczeń w zakresie pozycji sekurytyzacyjnych	52
5.3.	Wprowadzenie progu 5% udziału NPL w portfelu dla wymogu pomniejszania funduszy własnych o kwotę niedoboru pokrycia ekspozycji nieobsługiwanych	53
5.4.	Ujednolicenie wagi 0% dla ekspozycji wobec Skarbu Państwa i banków centralnych we wszystkich walutach krajów członkowskich	54
6.	Uproszczenie zasad funkcjonowania / organizacji podmiotów nadzorowanych	55
6.1.	EMIR – zmniejszenie częstotliwości przeglądu i oceny uzgodnień, strategii, procesów i mechanizmów wdrożonych przez kontrahentów centralnych	55
6.2.	CSRD – fazowanie zakresu obowiązkowej atestacji przez biegłych rewidentów / firmy audytorskie sprawozdawczości zrównoważonego rozwoju	57
6.3.	EU Green Bonds - redukcja obowiązków emitentów i kontrolerów zewnętrznych	58
6.4.	MiFID II – propozycja usunięcia wymogu dotyczącego preferencji w zakresie zrównoważonego rozwoju w zakresie konfliktu interesów .	60
6.5.	Zmiana reżimu regulacyjnego podmiotów obsługujących kredyty z reżimu licencyjnego na działalność opartą o wpis do rejestru oraz ich odciążenie z części obowiązków, w tym obowiązków sprawozdawczych	61
6.6.	Zmiana delegacji dla EUNB w zakresie uregulowania możliwości stosowania uproszczonego podejścia do planów naprawy	63

6.7.	Wyłączenie obowiązku sporządzania planu naprawy dla banków realizujących program dobrowolnej likwidacji	64
6.8.	Wyjęcie z zakresu regulacji dotyczących usług płatniczych kategorii instytucji żyra pocztowego i przeniesienie tego zagadnienia w całości do opcji narodowej	65
6.9.	Ograniczenie katalogu podmiotów finansowych objętych wymogami Rozporządzenia DORA.....	66
6.10.	Ograniczenie katalogu podmiotów finansowych stosujących pełne ramy zarządzania ryzykiem związanym z ICT	68
6.11.	Ograniczenie zakresu obowiązków związanych z prowadzeniem rejestru informacji dot. umów z zewnętrznymi dostawcami usług ICT, w tym w zakresie jego raportowania do właściwego organu	70
6.12.	Objęcie małych przedsiębiorstw wyjątkami od wymogów Rozporządzenia DORA mającymi dotychczas zastosowanie do mikroprzedsiębiorstw	72
6.13.	Wyłączenie obowiązku zgłaszania poważnych incydentów związanych z ICT w stosunku do mikroprzedsiębiorstw	74
6.14.	Wprowadzenie „grace period” dla realizacji wymogów wynikających z pełnych ram zarządzania ryzykiem związanym z ICT w doniesieniu do podmiotów finansowych rozpoczynających ich stosowanie w trakcie prowadzonej działalności.....	75
6.15.	Dyrektywa PSD2 - rezygnacja z wymogu oceny ryzyk związanych z bezpieczeństwem operacyjnym usług płatniczych (ze względu na Rozporządzenie DORA)	76
6.16.	Umożliwienie szerszego wykorzystania certyfikacji w ramach realizacji wymogów w obszarze zarządzania ryzykiem ze strony zewnętrznych dostawców usług ICT.....	78
6.17.	Zmniejszenie częstotliwości realizacji wymogu aktualizowania praw dostępu w odniesieniu do systemów ICT wspierających krytyczne lub istotne funkcje	80
6.18.	Zawężenie katalogu dostawców obowiązanych do oferowania usługi podstawowego rachunku płatniczego	81
6.19.	Ograniczenie obowiązków raportowych wynikających z przepisów Rozporządzenia SEPA.....	82
6.20.	Uproszczenie przepisów dotyczących transakcji transgranicznych ...	83
6.21.	Wyłączenie obowiązku przeprowadzania tzw. badania MiFID II emitentów papierów wartościowych w zakresie usługi oferowania. 84	
6.22.	Zmiana definicji handlu algorytmicznego w MiFID II w drodze wyłączenia „prostych” algorytmów	85

6.23.	Uwzględnienie w regulacjach specyfiki instrumentów pochodnych OTC zawieranych w celach zabezpieczających	86
6.24.	Zmiany i włączenia w przepisach Web Content Accessibility Guidelines (WCAG) oraz Accessibility Act i Ustawa o Dostępności (A4A) dotyczących produktów inwestycyjnych	87
6.25.	Plany zarządzania ryzykiem dla zrównoważonego rozwoju	88
7.	Propozycje dotyczące produktów zbiorowego inwestowania i ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych (PRIIP)	90
7.1.	PRIIP – ułatwienie realizacji obowiązku dostarczania KID	90
7.2.	PRIIP – Przedstawianie kosztów wyłącznie w wartościach procentowych, a nie w oparciu o wartości nominalne przy modelowej inwestycji określonej w przepisach.....	91
7.3.	PRIIP – Modyfikacja całkowitych kosztów inwestycji ujawnianych w KID oraz odejście od zawyżania tego wskaźnika przez ujawnianą maksymalną wysokość tych opłat.....	92
7.4.	PRIIP – Przedstawianie w KID wyłącznie rzeczywistych kosztów transakcyjnych	93
7.5.	Zastąpienie scenariuszy dotyczących wyników PRIIP historycznymi wynikami	95
7.6.	Rezygnacja z planowanych zmian do Rozporządzenia PRIIP	96
7.7.	Dyrektywa UCITS - likwidacja możliwości jednoczesnego publikowania przez UCITS dokumentów KIID oraz KID.	97
7.8.	Dyrektywa ZAFI - umożliwienie niepublikowania informacji dla klienta alternatywnego funduszu inwestycyjnego przez ZAFI w przypadku publikacji innego dokumentu ofertowego.....	99
8.	Pozostałe propozycje	101
8.1.	Przyjęcie jednego progu (90%) dla przymusowego wykupu i odkupu akcji spółek publicznych bez możliwości podwyższenia przez państwa członkowskie do progu 95%.....	101
8.2.	Sekurytyzacja – ujednolicenie procedur uznania przeniesienia istotnej części ryzyka wskutek przeprowadzonej sekurytyzacji w ramach UE	102
8.3.	Modyfikacja fragmentu art. 7 Dyrektywy PAD w ten sposób, aby zrezygnować z podmiotów prowadzących porównywarki internetowe lub aby były prowadzone przez prywatnego operatora albo organ inny niż organ nadzoru	103
8.4.	MiFID II – uchylenie Rozporządzenie delegowanego 2017/575 dotyczącego danych publikowanych w ramach działania w najlepiej pojętym interesie klienta	104

8.5. MiFID II - uchylenie Rozporządzenia delegowanego 2017/576 dotyczącego podawania co roku do wiadomości publicznej przez firmy inwestycyjne informacji w ramach działania w najlepiej pojętym interesie klienta.	105
8.6. Umożliwienie zakładom ubezpieczeń wyceny określonych aktywów finansowych oraz zobowiązań finansowych według kosztu lub kosztu amortyzowanego.....	106
8.7. Rozporządzenie delegowane 2015/35 – stworzenie jednego przepisu dot. uzasadnienia dla przyszłych działań zarządu.....	107
8.8. Usunięcie przepisu Rozporządzenia delegowanego 2015/35 dot. niepewności przepływów pieniężnych wykorzystywanych w celu obliczenia najlepszego oszacowania, ze względu na to, że w stopniu wystarczającym wynikają już one z innych przepisów.....	109
8.9. Zapewnienie wyznaczania miary ryzyka składki w zakładach ubezpieczeń taką samą metodą dla wszystkich umów.....	110
8.10. Umożliwienie dla podmodułów ryzyka katastrof spowodowanych przez człowieka zastosowania obliczenia jako narzut/określony współczynnik.....	111
8.11. Usunięcie przepisu dookreślającego zdolność określania wagi ryzyka ze względu na to, że już inne przepisy określają ją w wystarczającym stopniu	111
8.12. Zniesienie opcji narodowej przewidującej możliwość rozszerzenia zakazu świadczenia usług dodatkowych przez firmę audytorską w porównaniu do obowiązkowo wyłączonych usług niebędących badaniem sprawozdań finansowych.....	113

Słowniczek	115
-------------------------	------------

1. Ograniczenie nadmiarowego raportowania względem organów nadzoru

1.1. Rozporządzenie SSR – podwyższenie progu obowiązku raportowania krótkich pozycji (art. 5 SSR) do poziomu 0,2% wyemitowanego kapitału dla wszystkich emitentów

Streszczenie:

Podwyższenie progu obowiązku raportowania krótkich pozycji (art. 5 Rozporządzenia SSR) do poziomu 0,2% wyemitowanego kapitału dla wszystkich emitentów.

Propozycja wraz z uzasadnieniem:

Zmiana art. 5 ust. 2 Rozporządzenia SSR poprzez wpisanie, że stosowny próg powodujący obowiązek zgłoszenia wynosi 0,2% wyemitowanego kapitału podstawowego danej spółki.

Regulacje dotyczące obowiązku raportowania krótkiej sprzedaży zostały wprowadzone w reakcji na kryzys finansowy z 2008-2009 r. Podstawowym celem uchwalenia Rozporządzenia SSR było zapewnienie stabilności systemu finansowego. Wchodząc w życie w 2012 r., Rozporządzenie SSR ustanowiło próg powodujący obowiązek zgłoszenia na poziomie 0,2% wyemitowanego kapitału podstawowego danej spółki. Niestabilność spowodowana globalną epidemią COVID-19 uzasadniała obniżenie progu do 0,1%. Próg 0,1% wprowadzony został Rozporządzeniem delegowanym 2022/27 zmieniającym Rozporządzenie SSR. Zdezaktualizowanie się przesłanek stojących za obniżeniem progu do 0,1% uzasadnia jego podwyższenie do poziomu 0,2%. Powrót do progu 0,2% nie wygeneruje dodatkowego ryzyka systemowego.

Proponowane brzmienie

Jednostka redakcyjna	Proponowane brzmienie
art. 5 ust. 2 Rozporządzenia SSR	Stosowny próg powodujący obowiązek zgłoszenia określony jest procentowo i wynosi 0,2 % wyemitowanego kapitału podstawowego danej spółki oraz każde 0,1 % powyżej tej pierwszej wartości.

Przewidywane skutki proponowanych zmian:

Odciążenie administracyjne dla uczestników rynku oraz redukcja kosztów nadzoru.

1.2. Sekurytyzacja – redukcja zakresu przekazywanych informacji w ramach transakcji sekurytyzacyjnych

Streszczenie:

Redukcja obowiązków raportowych poprzez rezygnację z przekazywania nadmiarowych, zbędnych dla inwestorów instytucjonalnych, jak i dla organów nadzoru informacji.

Propozycja wraz z uzasadnieniem:

Wymogi transparentności określone w Rozporządzeniu SECR i doprecyzowanie w aktach wykonawczych Poziomu 2, pozwoliły na zwiększenie dostępności danych dot. sekurytyzacji, w tym szczegółowych danych dot. ekspozycji bazowych, zarówno dla inwestorów, jak i właściwych organów nadzorczych. Jednak, zainteresowane strony wskazywały, że ich spełnianie wiąże się z wysokimi kosztami, są one nadmiernie obciążające i nieproporcjonalne, zaś ich uproszczenie mogłoby się odbyć bez szkody dla ochrony inwestorów instytucjonalnych i ułatwienia nadzoru¹.

UKNF proponuje rozwiązania mające na celu zmniejszenie obciążeń regulacyjnych w obszarze raportowania danych sekurytyzacyjnych, co można osiągnąć m.in. poprzez przegląd obecnych szablonów informacyjnych i weryfikację raportowanych informacji. Możliwym rozwiązaniem jest rozważenie zmniejszenia ilości raportowanych informacji w aktach delegowanych Poziomu 2, w szczególności poprzez ewentualną likwidację pól raportowych w załącznikach określonych w Rozporządzeniu delegowanym 2020/1224 oraz Rozporządzeniu wykonawczym 2020/1225:

- Załącznik II: RREL: 15, 16, 17, 19, 20, 21, 26, 31, 52-55, 59, 60- 62, 70, 78, 82-84;
- Załącznik III: CREL: 20, 21, 26, 41, 42, 44, 48, 50, 51, 54, 67, 70, 72, 97, 106, 117-119, 145, 154-171;
- Załącznik IV: CRPL: 13, 28, 31, 35, 60-65, 69, 70, 72, 73, 88-95;
- Załącznik V: AUTL: 27, 36, 48, 50, 51, 54-58;
- Załącznik VI: CMRL: 24, 45, 46, 48, 49, 68, 69;
- Załącznik VII: CCDL: 20;
- Załącznik VIII: LESL: 14, 20, 25, 44, 45, 47, 48, 67- 69.;
- Załącznik IX: ESTL: 46, 47, 49, 50, 56;
- Załącznik X: NPEL: 20;
- Załącznik XI: IVAL: 22, 23, 24, 26;
- Załącznik XII: IVSS: 18, 23, 37; IVSR9.

Redukcja obowiązków raportowych powinna odbyć się przede wszystkim dla transakcji prywatnych. Aby nie duplikować liczby wymaganych załączników, UKNF proponuje również wprowadzenie kolumny „PRIVATE REQUIRED” (po kolumnie „ND5 Allowed”), która wskaże, czy pole jest wymagane do raportowania w przypadku sekurytyzacji prywatnych.

Proponowane brzmienie

Jednostka redakcyjna	Proponowane brzmienie
----------------------	-----------------------

¹ [Sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady Funkcjonowanie rozporządzenia w sprawie sekurytyzacji](#), sekcja 5.

Przewidywane skutki proponowanych zmian:

Zmniejszenie obciążeń operacyjnych dla podmiotów zaangażowanych w sekurytyzację oraz ponoszonych przez nie kosztów. Jednocześnie, wskutek tego może przyczynić się do zwiększenia wolumenu emisji na rynku sekurytyzacyjnym.

1.3. Usunięcie podwójnego raportowania informacji dot. wynagrodzeń przez instytucje kredytowe

Streszczenie:

Rezygnacja z wymogu cyklicznego raportowania zróżnicowania wynagrodzenia ze względu na płeć, o którym mowa w Dyrektywie CRD, przez instytucje kredytowe, ze względu na podwójne raportowanie informacji.

Propozycja wraz z uzasadnieniem:

Państwa członkowskie zobowiązane są do dnia 7 czerwca 2026 r. wprowadzić w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania Dyrektywy 2023/970.

Dyrektywa 2023/970 w art. 9 wprowadza obowiązek sporządzania sprawozdawczości w zakresie luki płacowej między pracownikami płci żeńskiej i męskiej dla pracodawców zatrudniających co najmniej 100 pracowników. Zgodnie z art. 9 ust. 8 Dyrektywy 2023/970, państwa członkowskie mogą samodzielnie zestawiać raportowane informacje. Informacje te podaje się do wiadomości publicznej.

Aby zapobiec dublowaniu się obowiązków sprawozdawczych nadzorowanych podmiotów oraz nakładów pracy związanych z gromadzeniem danych ze strony organów nadzoru, UKNF proponuje usunięcie z art. 75 ust. 1 Dyrektywy CRD zapisu wskazującego na obowiązek:

- przekazywania przez instytucje kredytowe informacji dotyczących zróżnicowania wynagrodzenia ze względu na płeć;
- gromadzenia i przekazywania do EUNB przez organy nadzoru informacji otrzymanych od podmiotów nadzorowanych dotyczących zróżnicowania wynagrodzenia ze względu na płeć.

Dodatkowo, UKNF proponuje:

- zapewnić jednolity punkt odbioru danych pozyskiwanych na mocy Dyrektywy 2023/970 dotyczących luki płacowej między pracownikami płci żeńskiej i męskiej oraz zabezpieczyć przekazywanie tych danych z jednolitego punktu odbioru na platformę ESAP;
- dokonać przeglądu i weryfikacji przepisów sektorowych, w celu wyeliminowania powielania się wymogów raportowych dotyczących zróżnicowania wynagrodzenia ze względu na płeć;

- nowelizację Wytycznych EBA/GL/2022/06 z dnia 30 czerwca 2022 r.² - w zakresie wytycznych dotyczących zróżnicowaniu wynagrodzenia ze względu na płeć.

Proponowane brzmienie

Jednostka redakcyjna	Proponowane brzmienie
art. 75 ust. 1 Dyrektywy CRD (zmiana)	1. Właściwe organy gromadzą informacje ujawnione zgodnie z kryteriami ujawniania informacji ustanowionymi w art. 450 ust. 1 lit. g), h), i) oraz k) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, a także informacje udzielone przez instytucje na temat zróżnicowania wynagrodzenia ze względu na płeć, oraz wykorzystują te informacje w celu przeprowadzenia analiz porównawczych tendencji i praktyk w dziedzinie wynagrodzeń. Właściwe organy przekazują te informacje EUNB.

Przewidywane skutki proponowanych zmian:

Zmniejszenie nakładów pracy i innych kosztów związanych z podwójnym raportowaniem danych o zróżnicowaniu wynagrodzenia ze względu na płeć.

1.4. Ograniczenie obowiązków raportowania w obszarze zarządzania ryzykiem ze strony zewnętrznych dostawców usług ICT

Streszczenie:

Usunięcie obowiązku sprawozdawczego, o którym mowa w art. 28 ust. 3 akapit trzeci Rozporządzenia DORA, obejmującego przedstawianie co najmniej raz w roku właściwym organom informacji na temat liczby nowych ustaleń dotyczących korzystania z usług ICT, kategorii zewnętrznych dostawców usług ICT, rodzaju ustaleń umownych oraz świadczonych usług ICT i obsługiwanych funkcji.

Propozycja wraz z uzasadnieniem:

Obowiązki podmiotów finansowych w zakresie zarządzania ryzykiem ze strony zewnętrznych dostawców usług ICT przewidują m.in. wymogi w zakresie raportowania. Dotyczy to w szczególności:

- przedstawiania co najmniej raz w roku właściwym organom informacji na temat liczby nowych ustaleń dotyczących korzystania z usług ICT, kategorii zewnętrznych dostawców usług ICT, rodzaju ustaleń umownych oraz świadczonych usług ICT i obsługiwanych funkcji (art. 28 ust. 3 akapit trzeci Rozporządzenia DORA);
- udostępniania właściwemu organowi, na jego żądanie, pełnego rejestru informacji lub, zgodnie z treścią takiego żądania, określonych sekcji tego rejestru wraz ze wszelkimi informacjami uznanymi za niezbędne (art. 28 ust. 3 akapit czwarty Rozporządzenia DORA);
- informowania w odpowiednim terminie właściwego organu o wszelkich planowanych ustaleniach umownych dotyczących korzystania z usług ICT

² Wytyczne EBA/GL/2022/06 z dnia 30 czerwca 2022 r. dotyczące analiz porównawczych praktyk w dziedzinie wynagrodzeń, zróżnicowania wynagrodzenia ze względu na płeć oraz zatwierdzonych wyższych stosunków zmiennych składników wynagrodzenia do składników stałych na podstawie dyrektywy 2013/36/UE

wspierających krytyczne lub istotne funkcje oraz o tym, że dana funkcja stała się krytyczna lub istotna (art. 28 ust. 3 akapit piąty Rozporządzenia DORA).

Proponowane jest wyeliminowanie obowiązku raportowania, o którym mowa w art. 28 ust. 3 akapit trzeci Rozporządzenia DORA. Zgodnie z art. 31 ust. 10 tego rozporządzenia, informacje pochodzące z omawianego raportowania powinny być wykorzystywane w procesie wyznaczania kluczowych zewnętrznych dostawców usług ICT. Europejskie Urzędy Nadzoru zdecydowały jednak o wyborze innego źródła danych wykorzystywanych do tego wyznaczania. W świetle wspólnej decyzji EUN z dnia 8 listopada 2024 r. dane te mają pochodzić z pełnych rejestrów informacji, pozyskiwanych przez właściwe organy corocznie w oparciu o art. 28 ust. 3 akapit czwarty Rozporządzenia DORA.

Zmiana podejścia do źródła danych wykorzystywanych do wyznaczania kluczowych zewnętrznych dostawców usług ICT powoduje, że raportowanie przewidziane w art. 28 ust. 3 akapit trzeci Rozporządzenia DORA traci praktyczne znaczenie. Dane raportowane w oparciu o wyżej wymieniony przepis stanowić będą bowiem element pełnego rejestru informacji pozyskiwanego corocznie przez właściwe organy w oparciu o art. 28 ust. 3 akapit czwarty Rozporządzenia DORA.

Proponowane brzmienie

Jednostka redakcyjna	Proponowane brzmienie
art. 28 ust. 3 akapit trzeci Rozporządzenia DORA (usunięcie)	Usunięcie dotychczasowego akapitu trzeciego z art. 28 ust. 3 Rozporządzenia DORA

Przewidywane skutki proponowanych zmian:

Ograniczenie obowiązków Rozporządzenia DORA związanych z raportowaniem pozwoli podmiotom finansowym m.in. na oszczędności. Będzie także elementem rozwoju przyjaznego i wspierającego przedsiębiorczość środowiska regulacyjnego.

Proponowana zmiana wpłynie na efektywniejsze wykorzystanie posiadanych przez podmioty finansowe ograniczonych zasobów w obszarze operacyjnej odporności cyfrowej, aby realizować kluczowe obowiązki w tym zakresie. Dotyczy to w szczególności możliwości zaangażowania części zasobów podmiotu finansowego przeznaczanych do tej pory na raportowanie do realizowania innych wymogów w zakresie organizacyjnych i technicznych środków zapewnienia cyberbezpieczeństwa. Odciąży to także organy nadzoru, zwiększając efektywność sprawowanego nadzoru i zapewniając gromadzenie przez organ nadzoru wyłącznie niezbędnych informacji.

1.5. Uproszczenie przepisów dotyczących raportowania danych przez oddziały instytucji kredytowych

Streszczenie:

Uproszczenie przepisów dotyczących raportowania danych, o których mowa w Dyrektywie PSD2, w odniesieniu do oddziałów instytucji kredytowych, poprzez

nałożenie na oddziały instytucji kredytowych obowiązku przekazywania odpowiednich danych wyłącznie do właściwych organów państw macierzystych.

Propozycja wraz z uzasadnieniem:

Oddziały instytucji kredytowych, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a) Dyrektywy PSD2:

1. Niniejsza dyrektywa ustanawia przepisy, zgodnie z którymi państwa członkowskie rozróżniają następujące kategorie dostawców usług płatniczych:

a) instytucje kredytowe zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 (1), w tym ich oddziały w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 17 tego rozporządzenia, gdy takie oddziały znajdują się w Unii, bez względu na to, czy siedziby zarządu tych oddziałów znajdują się w Unii, czy – zgodnie z art. 47 dyrektywy 2013/36/UE i prawem krajowym – poza Unią;

(...)

uznawane są za jedną z kategorii dostawców usług płatniczych.

Dotyczą ich obowiązki analogiczne do obowiązków, które ciążą chociażby na dużych podmiotach z rynku np. bankach, w odniesieniu do m.in. obowiązków raportowania danych na podstawie Dyrektywy PSD2. Oddziały instytucji kredytowych zobowiązane są do przekazywania danych dotyczących np. obowiązku wynikającego z art. 95 ust. 2 Dyrektywy PSD2 przekazywania do KNF (ogólnie właściwego organu) co roku lub w krótszych odstępach zaktualizowanej i kompleksowej oceny dotyczącej ryzyk operacyjnych i ryzyk dla bezpieczeństwa, związanych z usługami płatniczymi, które świadczą, oraz dotyczącą adekwatności środków ograniczających ryzyko i mechanizmów kontroli wprowadzonych w odpowiedzi na te ryzyka, czy też raportowania informacji, o których mowa w art. 96 ust. 6 Dyrektywy PSD2, czyli danych statystycznych dotyczących oszustw związanych z różnymi sposobami płatności.

Podstawą do przekazania danych dot. oszustw związanych z wykonywanymi usługami płatniczymi poza Dyrektywą PSD2 są też:

- Wytyczne EUNB w sprawie wymogów zgłaszania nadużyć finansowych na podstawie art. 96 ust. 6 drugiej dyrektywy w sprawie usług płatniczych (PSD2) EBA/GL/2018/05; oraz
- Wytyczne EUNB zmieniające wytyczne EBA/GL/2018/05 w sprawie wymogów zgłaszania nadużyć finansowych na podstawie drugiej dyrektywy w sprawie usług płatniczych (PSD2).

Zgodnie z Wytyczną 5.3.: *W ramach monitorowania i sprawozdawczości określonych w art. 29 ust. 2 PSD2 i art. 40 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi ustanowiony oddział dostawcy usług płatniczych w EOG powinien składać sprawozdanie właściwemu organowi przyjmującego państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę, niezależnie od danych sprawozdawczych dostawcy usług płatniczych w państwie członkowskim pochodzenia.*

Jednocześnie zgodnie z treścią Wytycznej 4.2. wskazuje się, że na wniosek właściwego organu w państwie członkowskim pochodzenia właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego powinien udostępnić informacje i dane przekazane mu przez ustanowione oddziały.

Dane, które przekazywane są przez oddziały instytucji kredytowych do UKNF, zgodnie z treścią Wytycznej 1.2. nie są przekazywane przez UKNF do EUNB (Wytyczna 1.2 stanowi tylko o obowiązku nałożonym na dostawców usług płatniczych, a nie oddziały dostawców usług płatniczych), niemniej istnieje potrzeba ich właściwego gromadzenia oraz odpowiedniej weryfikacji przez UKNF, w przypadku otrzymania potencjalnego wniosku właściwego organu z państwa członkowskiego pochodzenia.

Mając na uwadze:

- jakość przekazywanych danych przez oddziały instytucji kredytowych (w przypadku chociażby art. 95 ust. 2 Dyrektywy PSD2 oddziały instytucji kredytowych nie posiadają odrębnych ocen od ich instytucji kredytowych w państwie macierzystym, najczęściej w dokumentach dotyczących instytucji kredytowych z państw macierzystych zawarte są podpunkty dotyczące ich oddziałów; dane zarówno dotyczące oddziałów jak i instytucji przekazywane są przede wszystkim do organów nadzorów państw macierzystych),
- stworzenie podwójnego obowiązku raportowania przez oddziały instytucji kredytowych poszczególnych danych,

należałoby dokonać uproszczenia w raportowaniu danych przez te podmioty poprzez zniesienie konieczności przekazywania danych do właściwych organów nadzorów państw przyjmujących.

Wystarczającym obowiązkiem będzie raportowanie danych za oddziały instytucji kredytowych do organów nadzoru państw macierzystych. Obecny obowiązek powoduje znaczne obciążenie nadzorowanych podmiotów, które często w przypadku oddziałów, są małymi podmiotami nieposiadającymi oczekiwanych danych, które bez danych od spółek macierzystych nie są w stanie sprostać oczekiwanym wymogom. Proponowane jest więc stworzenie odpowiedniego przepisu w Dyrektywie PSD2, który by na to wskazywał.

Proponowane brzmienie

Jednostka redakcyjna	Proponowane brzmienie
art. 96 ust. 6 Dyrektywy PSD2 (usunięcie)	Państwa członkowskie zapewniają, by dostawcy usług płatniczych co najmniej raz w roku przedstawiali swoim właściwym organom w państwie członkowskim pochodzenia dane statystyczne dotyczące oszustw związanych z różnymi sposobami płatności. Te właściwe organy przekazują takie dane EUNB i EBC w zgregowanej formie.

Przewidywane skutki proponowanych zmian:

Eliminacja wątpliwości podmiotów nadzorowanych co do tego, do którego organu nadzoru powinno się raportować poszczególne dane z Dyrektywy PSD2 (czy do organu nadzoru właściwego państwa macierzystego, czy też organu nadzoru państwa przyjmującego). Propozycja zakłada obowiązek raportowania wyłącznie do organu właściwego państwa macierzystego, co wpłynęłoby na zmniejszenie obciążeń regulacyjnych dla oddziałów instytucji kredytowych.

1.6. Uproszczenie przepisów dotyczących raportowania danych w zakresie opłat interchange, wynikających z Rozporządzenia 2015/751, w odniesieniu do transakcji płatniczych realizowanych w oparciu o kartę

Streszczenie:

Wyeliminowanie konieczności podwójnego raportowania danych, które są przekazywane do NBP przez schematy płatnicze i do KNF przez dostawców usług płatniczych. Ustalenie jednego podmiotu zobowiązanego do przestrzegania i monitorowania.

Propozycja wraz z uzasadnieniem:

Opłaty interchange uregulowane zostały w Rozporządzeniu 2015/751 w sprawie opłat interchange w odniesieniu do transakcji płatniczych realizowanych w oparciu o kartę.

W świetle motywu 24 [...] systemy kart płatniczych i dostawcy usług płatniczych powinni mieć obowiązek przekazywania stosownych danych właściwym organom krajowym, zgodnie z wymogami tych organów i zgodnie z terminami przez nie określonymi. Obowiązkiem sprawozdawczym należy przy tym objąć nie tylko systemy kart płatniczych, ale także dostawców usług płatniczych, takich jak wydawcy lub agenci rozliczeniowi, w celu zapewnienia, by wszelkie stosowne informacje były dostępne dla właściwych organów, które powinny w każdym przypadku mieć możliwość wymagania gromadzenia takich informacji za pomocą systemu kart płatniczych. Ponadto ważne jest, by państwa członkowskie zapewniały odpowiedni poziom ujawniania stosownych informacji dotyczących mających zastosowanie pułapów opłaty interchange. Zważywszy na to, że systemami kart płatniczych zasadniczo nie są dostawcy usług płatniczych podlegający nadzorowi ostrożnościowemu, właściwe organy mogą wymagać, by informacje przesyłane przez te podmioty zostały potwierdzone przez niezależnego audytora.

Beneficjentami opłaty interchange są banki – wydawcy kart płatniczych. Definicja opłaty interchange została wskazana w art. 2 pkt 10 i pkt 11 Rozporządzenia 2015/751, w tym kontekście należy zwrócić również uwagę na motyw 31 tego rozporządzenia, który wskazuje na zakaz wprowadzania alternatywnych przepływów opłat na rzecz wydawców.

Kształt przepisów Rozporządzenia 2015/751 powoduje konieczność podwójnego raportowania tych samych danych – z jednej strony do KNF – przez dostawców

usług płatniczych, z drugiej strony do NBP – przez organizacje płatnicze. Problemem związanym z raportowaniem tych danych jest również to, że źródłem informacji dostawców (wydawców instrumentów płatniczych i agentów rozliczeniowych) są – co do zasady – raporty organizacji kartowych. Mając powyższe na uwadze, aby uniknąć podwójnej sprawozdawczości w tym zakresie, obowiązkiem sprawozdawczym powinna być objęta jedna strona, tj. organizacje płatnicze, które odpowiadają za zgodność funkcjonowania schematu płatniczego z przepisami Rozporządzenia 2015/751 oraz zapewnienie bezpieczeństwa i sprawności funkcjonowania schematu płatniczego

Proponowane brzmienie

Jednostka redakcyjna	Proponowane brzmienie
art. 3 Rozporządzenia 2015/751 (zmiana)	Objęcie wymogami regulacyjnymi wyłącznie organizacji płatniczych (likwidacja dualizmu)

Przewidywane skutki proponowanych zmian:

Zapewnienie większej przejrzystości przepisów, tj. harmonizacja regulacji i wprowadzenie jednolitych zasad w ramach jednolitego obszaru płatności w euro. Ograniczenie obowiązków sprawozdawczych, które są nadmiarowe.

1.7. Zniesienie kwartalnego raportowania zagregowanej wartości wszystkich transakcji poza systemami rozrachunku na podstawie Rozporządzenia CSDR

Streszczenie:

Zniesienie kwartalnego raportowania zagregowanej wartości wszystkich transakcji poza systemami rozrachunku, o którym mowa w art. 9 ust. 1 Rozporządzenia CSDR, w odniesieniu do transakcji, szczególnie z udziałem klientów detalicznych.

Propozycja wraz z uzasadnieniem:

Raportowanie tych transakcji na podstawie art. 9 ust. 1 Rozporządzenia CSDR, szczególnie z udziałem klientów detalicznych (spadkobranie, transfery wewnętrzne), nie wnosi wartości nadzorczej. Informacje takie można zweryfikować w ramach uprawnień kontrolnych KNF lub KDPW, a sam proces rozrachunku jest z reguły zautomatyzowany.

Proponowane brzmienie

Jednostka redakcyjna	Proponowane brzmienie
art. 9 ust. 1 Rozporządzenia CSDR (zmiana)	Do ustalenia na dalszym etapie prac.

Przewidywane skutki proponowanych zmian:

Redukcja obowiązków raportowych pozwala obniżyć koszty administracyjne. Dodatkowo, mniejsze obciążenie operacyjne ułatwi koncentrację na kluczowej działalności.

1.8. Rozporządzenie MiCA – zmiana ograniczeń związanych ze sprawozdawczością emitenta ART**Streszczenie:**

Zmiana art. 23 Rozporządzenia MiCA w odniesieniu do ograniczeń związanych ze sprawozdawczością emitenta ART.

Propozycja wraz z uzasadnieniem:

Obecnie emitent ART, którego wartość emisji przekracza 100 000 000 euro jest zobowiązany do przekazywania co kwartał właściwemu organowi nadzoru informacji dotyczących szacowanej średniej dziennej liczby i średniej łącznej dziennej wartości transakcji ART w odpowiednim kwartale, powiązanych z jego zastosowaniami jako środka wymiany w obszarze jednej waluty³. Emitent powinien szacować liczbę i wartość transakcji powiązanych z zastosowaniami ART jako środka wymiany, odliczając od całkowitej liczby i wartości transakcji rozliczanych w ART, w danym kwartale, transakcje, w których ART jest:

- wymieniany z emitentem lub z dostawcą usług w zakresie kryptoaktywów na środki pieniężne lub inne kryptoaktywa;
- transakcje, w których ART jest wykorzystywany jako zabezpieczenie na potrzeby przeprowadzenia transakcji na instrumentach finansowych;
- transakcje, w których ART jest wykorzystywany do rozrachunku instrumentu pochodnego.

Emitent może również odliczyć inne transakcje z wykorzystaniem ART, jeżeli ma uzasadnione podstawy, by przypuszczać, że celem tych transakcji nie jest zapłata za towary lub usługi.⁴ Dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów świadczący usługi związane z ART przekazują emitentowi informacje niezbędne do przygotowania informacji dla właściwego organu nadzoru. Jeżeli kilku emitentów emituje tego samego ART właściwy organ po zagregowaniu danych od wszystkich emitentów. Złożoność regulacji dotyczących szacowania transakcji z wykorzystaniem ART, specyfika rynku kryptoaktywów oraz specyfika technologii związanych z obrotem kryptoaktywami kreuje istotne ryzyko zaistnienia nieprecyzyjnego ustalenia w ujęciu kwartalnym średniej dziennej liczby i średniej łącznej dziennej wartości transakcji powiązanych z ART. Rezultatem przekroczenia szacowanej w ujęciu kwartalnym

³ Art. 22 ust. 1 lit. d Rozporządzenia MiCA.

⁴ Art. 3 ust. 1 Rozporządzenia Delegowanego Komisji (UE) .../... z dnia 31.10.2024 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających metodę szacowania liczby i wartości transakcji, które są powiązane z zastosowaniami tokenów powiązanych z aktywami i tokenów będących e-pieniędzem denominowanych w walucie, która nie jest walutą urzędową jednego z państw członkowskich, jako środka wymiany.

dziennej liczby 1 mln transakcji i 200 000 000 euro średniej łącznej dziennej wartości transakcji powiązanych z ART jako środka wymiany w obszarze jednej waluty jest obligatoryjne zaprzestanie emisji tego tokena oraz obowiązek przygotowania odpowiedniego planu, który następnie musi zostać zatwierdzony przez organ właściwy⁵. Zaprezentowana propozycja wprowadza możliwość podjęcia przez organ właściwy fakultatywnie decyzji w przypadku przekroczenia przez emitenta ART na koniec kwartału limitów szacowanej dziennej liczby transakcji oraz średniej łącznej dziennej wartości transakcji, pozwalając mu na ocenę czy zaistniały stan faktyczny uzasadnia podjęcie przez niego reakcji. Dopiero przekroczenie ww. limitów szacowanej dziennej liczby transakcji oraz średniej łącznej dziennej wartości transakcji w dwóch następujących po sobie kwartałach powodowałoby obligatoryjne zaprzestanie emisji tego tokena przez emitenta ART oraz obowiązek przygotowania przez niego odpowiedniego planu.

Proponowana zmiana art. 23 Rozporządzenia MiCA uwzględnia złożony charakter przesłanek wynikających z RTS będącego konsekwencją dyspozycji art. 22 ust. 6 Rozporządzenia MiCA w zakresie dotyczącym szacowania liczby i wartości transakcji powiązanych z zastosowaniami ART, specyfiką rynku kryptoaktywów oraz specyfiką technologii związanych z obrotem kryptoaktywami.

Proponowane brzmienie

Jednostka redakcyjna	Proponowane brzmienie
art. 23 ust. 1 Rozporządzenia MiCA (zmiana)	Gdy w przypadku tokena powiązanego z aktywami szacowana w dwóch następujących po sobie kwartałach średnia dzienna liczba i średnia łączna dzienna wartość transakcji powiązanych z jego zastosowaniami jako środka wymiany w obszarze jednej waluty są wyższe niż, odpowiednio, 1 mln transakcji i 200 000 000 EUR, emitent: a) zaprzestaje emisji tego tokena powiązanego z aktywami; oraz b) w ciągu 40 dni roboczych od osiągnięcia tego progu przedkłada właściwemu organowi plan mający na celu zapewnienie utrzymania szacowanej w ujęciu kwartalnym średniej dziennej liczby i średniej łącznej dziennej wartości tych transakcji na poziomie, odpowiednio, poniżej 1 mln transakcji i 200 000 000 EUR.
art. 23 ust. 6 Rozporządzenia MiCA (dodanie)	Gdy w przypadku tokena powiązanego z aktywami szacowana w ujęciu kwartalnym średnia dzienna liczba i średnia łączna dzienna wartość transakcji powiązanych z jego zastosowaniami jako środka wymiany w obszarze jednej waluty są wyższe niż, odpowiednio, 1 mln transakcji i 200 000 000 EUR, właściwy organ nadzoru może nakazać emitentowi zaprzestanie emisji tego tokena powiązanego z aktywami jednocześnie nakazując w ciągu 40 dni roboczych od osiągnięcia tego progu przedłożenia właściwemu organowi planu mającego na celu zapewnienie utrzymania szacowanej w ujęciu kwartalnym średniej dziennej liczby i średniej łącznej dziennej wartości tych transakcji na poziomie, odpowiednio, poniżej 1 mln transakcji i 200 000 000 EUR.

Przewidywane skutki proponowanych zmian:

Znaczna redukcja ryzyka oraz kosztów ponoszonych przez przedsiębiorcę, o których mowa w art. 23 ust. 1 Rozporządzenia MiCA, w odniesieniu do możliwości przekroczenia limitów, przy jednoczesnym zachowaniu uprawnień właściwego organu do reagowania w uzasadnionych przypadkach.

⁵ Art. 58 ust. 3 w zw. z art. 22 ust. 1 lit. d Rozporządzenia MiCA

1.9. Rozporządzenie MiCA – zmiana ograniczeń związanych ze sprawozdawczością emitenta EMT

Streszczenie:

Zmiana ograniczeń związanych ze sprawozdawczością emitenta EMT, o której mowa w art. 58 ust. 3 Rozporządzenia MiCA.

Propozycja wraz z uzasadnieniem:

Obecnie emitent EMT denominowanego w walucie, która nie jest walutą urzędową jednego z państw członkowskich (dalej: „emitent”), którego wartość emisji przekracza 100 000 000 euro jest zobowiązany do przekazywania co kwartał właściwemu organowi nadzoru informacji dotyczących szacowanej średniej dziennej liczby i średniej łącznej dziennej wartości transakcji EMT w odpowiednim kwartale, powiązanych z jego zastosowaniami jako środka wymiany w obszarze jednej waluty. Rozporządzenie MiCA nakłada na emitenta obowiązek szacowania liczby i wartości transakcji powiązanych z zastosowaniami EMT jako środka wymiany, w sposób analogiczny jak ma to miejsce w przypadku emitenta ART (punkt 1.8 niniejszego pisma). Złożoność regulacji dotyczących szacowania transakcji z wykorzystaniem EMT, specyfika rynku kryptoaktywów oraz specyfika technologii związanych z obrotem kryptoaktywami kreuje istotne ryzyko zaistnienia nieprecyzyjnego ustalenia w ujęciu kwartalnym średniej dziennej liczby i średniej łącznej dziennej wartości transakcji powiązanych z EMT denominowanych w walucie, która nie jest walutą urzędową jednego z państw członkowskich. Konsekwencje przekroczenia szacowanej w ujęciu kwartalnym dziennej liczby 1 mln transakcji i 200 000 000 euro średniej łącznej dziennej wartości transakcji powiązanych z EMT są analogiczne jak ma to miejsce w przypadku emitenta ART (punkt 1.8 niniejszego pisma). Zaprezentowana propozycja wprowadza możliwość podjęcia przez organ właściwy fakultatywnie decyzji w przypadku przekroczenia przez emitenta EMT denominowanego w walucie, która nie jest walutą urzędową jednego z państw członkowskich, na koniec kwartału limitów szacowanej dziennej liczby transakcji oraz średniej łącznej dziennej wartości transakcji, pozwalając mu na ocenę czy zaistniały stan faktyczny uzasadnia podjęcie przez niego reakcji. Dopiero przekroczenie ww. limitów szacowanej dziennej liczby transakcji oraz średniej łącznej dziennej wartości transakcji w dwóch następujących po sobie kwartałach powodowałoby obligatoryjne zaprzestanie emisji przez emitenta EMT tego tokena oraz obowiązek przygotowania przez niego odpowiedniego planu.

Proponowana zmiana art. 58 ust. 3 jest bezpośrednio związana z propozycją zmian dotyczących art. 23 Rozporządzenia MiCA. Uwzględnia ona złożony charakter przesłanek wynikających z RTS będącego konsekwencją dyspozycji art. 22 ust. 6 Rozporządzenia MiCA w zakresie dotyczącym szacowania liczby i wartości transakcji powiązanych z zastosowaniami EMT, specyfiką rynku kryptoaktywów oraz specyfiką technologii związanych z obrotem kryptoaktywami.

Proponowane brzmienie

Jednostka redakcyjna	Proponowane brzmienie
----------------------	-----------------------

art. 58 ust. 3 Rozporządzenia MiCA (zmiana)	Art. 22 i 23 oraz art. 24 ust. 3 mają <u>odpowiednie</u> zastosowanie do tokenów będących e-pieniędзем denominowanych w walucie, która nie jest walutą urzędową jednego z państw członkowskich. (Ewentualnie w przypadku niezaakceptowania propozycji wskazanej w punkcie 1.1. i 1.2. niniejszego pisma, należy propozycje brzmienia art. 23 przedstawioną w punkcie 1.2. zastosować odpowiednio w zakresie dotyczącym art. 58 Rozporządzenia MiCA)
---	--

Przewidywane skutki proponowanych zmian:

Redukcja ryzyka oraz kosztów ponoszonych przez przedsiębiorcę, związanych z możliwością przekroczenia limitów, o których mowa w art. 23 ust. 1 Rozporządzenia MiCA, przy jednoczesnym zachowaniu możliwości reagowania przez właściwy organ w uzasadnionych przypadkach.

1.10. Przegląd zakresu informacji przekazywanych do ESAP

Streszczenie:

Przegląd zakresu informacji przekazywanych do ESAP, mający na uwadze wstępne założenia systemu jako europejskiego odpowiednika amerykańskiego EDGAR oraz wysokie koszty wdrożenia, które zostały niedostatecznie oszacowane podczas przygotowania oceny skutków regulacji.

Propozycja wraz z uzasadnieniem:

Przesłanką powstania ESAP było zaprojektowanie go na wzór amerykańskiego systemu EDGAR⁶, który zbiera informacje od spółek notowanych na giełdzie. ESAP miał zwiększyć i uprościć dostęp do informacji dla potencjalnych inwestorów i tym samym rozbudzić rynek. KE poszła jednak o kilka kroków dalej i obecnie ESAP obejmuje szeroki zakres informacji, nie tylko od emitentów.

Spółki, które w praktyce nie poszukują finansowania na rynku kapitałowym (nie są spółkami publicznymi) będą zobowiązane do przekazywania informacji do ESAP i poniosą w związku z tym koszty, a w konsekwencji główny cel ESAP nie zostanie zrealizowany, ponieważ dane te nie będą poszukiwane przez inwestorów. Rozsądnym byłoby przeprowadzenie przeglądu zakresu danych udostępnianych i przekazywanych do ESAP oraz jego ograniczenie do informacji dotyczących spółek notowanych na giełdzie – podobnie jak jest to w przypadku EDGAR.

W następstwie przeprowadzonych analiz, jesteśmy zdania, że z ESAP powinno zostać usunięte m.in. raportowanie informacji dot. Dyrektywy BRRD, Rozporządzenia IFR oraz Dyrektywy FICOD. UKNF proponuje przeprowadzenie dalszego przeglądu ESAP i rewizję jego zakresu. Z uwagi na fakt, że zdaniem UKNF przekazywanie informacji w zakresie Rozporządzenia PRIIP do ESAP jest wskazane, należałoby zapewnić jednolite podejście państw członkowskich i zrezygnować z opcji narodowej określonej w art. 5 ust. 2 Rozporządzenia PRIIP.

⁶ <https://www.sec.gov/edgar/search/#>

Uzasadnieniem dla powyższej propozycji jest również kwestia kosztów zarówno na poziomie podmiotów raportujących jak i organów gromadzących dane (*collection bodies*), czyli w przeważającej większości krajowych organów nadzoru. Projekt przedstawiony przez KE przedstawiał w ocenie skutków regulacji (*impact assessment*) bardzo niskie kwoty, jakie na realizację ESAP w ocenie KE zostaną poniesione na poziomie podmiotów oraz krajowych organów nadzoru. Tymczasem koszty te, zwłaszcza na poziomie organów gromadzących dane są znacznie wyższe niż pierwotnie przewidywane i nie będą się ograniczały do jednorazowych, ponieważ utrzymanie systemów informatycznych i ich obsługa (serwery, licencje, etc.) będą kosztem na stałe wpisanym do budżetu z uwagi na ich cykliczność.

W tym kontekście można zauważyć kilka innych aspektów, takich jak zatrzymanie obecnego trendu do ujednolicania we wszystkich 27 krajach formatów danych sprawozdawczych. Z uzyskanych informacji wynika, że o ile na etapie początkowym będą akceptowane różne formaty danych przekazywanych w ESAP zgodnie z legislacją sektorową to można zaobserwować zainteresowanie ESMA zmianą formatów w tekstach ITS/RTS z *data-extractable* na *machine-readable*, co ułatwiłoby maszynowe odczytywanie tekstu przez sztuczną inteligencję lub skanowanie dużej ilości danych przez np. programy ułatwiające prace *asset managers* (tym samym ESAP byłby systemem przydatnym dla samej ESMA, firm konsultingowych, podmiotów badawczych i zarządzających funduszami). Jednakże zmiany formatów wielu podmiotów krajowych mija się z zasadniczym celem jakim jest zwiększenie konkurencyjności firm. Przedsiębiorstwa, oprócz swojej głównej działalności, są zobowiązane do ponoszenia kosztów administracyjnych w postaci odpowiedniej sprawozdawczości i księgowości, a każda zmiana, a zwłaszcza wiele zmian w różnych kierunkach w relatywnie krótkim okresie czasu, pociąga za sobą zwiększenie kosztów obsługi, mogące w efekcie spowodować utratę rentowności.

Proponowane brzmienie

Jednostka redakcyjna	Proponowane brzmienie
Załącznik do Rozporządzenia ESAP (zmiana)	Do sformułowania na dalszym etapie prac.
art. 5 ust. 2 Rozporządzenie PRIIP (zmiana)	Twórca PRIIP lub osoba sprzedająca PRIIP uprzednio przekazuje właściwemu organowi w państwie członkowskim dokument zawierający kluczowe informacje, w odniesieniu do PRIIP wprowadzanych do obrotu w tym państwie członkowskim.

Przewidywane skutki proponowanych zmian:

Ograniczenie kosztów administracyjnych na poziomie organów gromadzących dane oraz podmiotów raportujących dane przy jednoczesnym zachowaniu celowości istnienia ESAP, jakim jest dostarczenie informacji o spółkach publicznych potencjalnym inwestorom.

1.11. Zmiana obowiązku informowania właściwego organu o opóźnieniu ujawnienia informacji poufnej wraz z przekazaniem wyjaśnienia

Streszczenie:

Zmiana art. 17 ust. 4 akapit trzeci Rozporządzenia MAR polegająca na zmniejszeniu obowiązków emitentów w zakresie informowania organu nadzoru i przedstawiania wyjaśnień związanych z opóźnieniem podania do publicznej wiadomości informacji poufnej. Zamiast obecnego wymogu natychmiastowego przekazywania informacji do organu nadzoru, emitenci byłiby zobowiązani do przechowywania dokumentacji dotyczącej przyczyn opóźnienia i przedstawienia jej organowi nadzoru wyłącznie na jego żądanie.

Propozycja wraz z uzasadnieniem:

Obecnie emitenci są zobowiązani do natychmiastowego informowania właściwego organu o opóźnieniu ujawnienia informacji poufnych oraz przedstawieniu pisemnego wyjaśnienia spełnienia warunków opóźnienia publikacji, o których mowa w art. 17 ust. 4 Rozporządzenia MAR.

Zgodnie z akapitem trzecim omawianego ustępu państwa członkowskie mogą przewidzieć, że zapis takiego wyjaśnienia może być składany dopiero na żądanie właściwego organu określonego na podstawie art. 17 ust. 3.

Analogiczne zmniejszenie obciążeń regulacyjnych miało miejsce przy okazji przyjęcia tzw. MAR-Light i dodaniu art. 17 ust. 4 akapit czwarty, poprzez zwolnienie emitentów, których instrumenty finansowe zostały dopuszczone do obrotu wyłącznie na rynku rozwoju MŚP z natychmiastowego przekazywania organowi pisemnego wyjaśnienia. Taki emitent składa pisemne wyjaśnienie organowi jedynie na żądanie organu i jeżeli jest w stanie uzasadnić swoją decyzję o opóźnieniu, nie ma obowiązku przechowywania zapisu tego wyjaśnienia.

Proponowana zmiana ma na celu zmniejszenie nadmiernych obciążeń regulacyjnych dla emitentów, zgodnie z zasadą proporcjonalności, przy jednoczesnym zachowaniu skuteczności nadzoru oraz ochrony inwestorów. Emitenci nadal będą zobowiązani do dokumentowania i przechowywania przyczyn opóźnienia oraz zapewnienia spełnienia warunków określonych w art. 17 ust. 4 Rozporządzenia MAR i organy nadzoru zachowają prawo do żądania wyjaśnień i przedstawienia stosownej dokumentacji.

Obecne brzmienie przepisu zezwala na wprowadzenie przez państwa członkowskie w przepisach krajowych możliwości, by zapis takiego wyjaśnienia był składany dopiero na żądanie właściwego organu. Implikuje to wniosek, że prawodawca unijny wskazując na możliwość złagodzenia obowiązku informacyjnego przez poszczególne państwa członkowskie, miał świadomość, że dla instytucji opóźnienia publikacji informacji poufnej i sprawowania skutecznego nadzoru przez państwa członkowskie istotne jest przede wszystkim przechowywanie dokumentacji przez emitentów oraz uprawnienie organów nadzoru do żądania przekazania tych wyjaśnień. Proponowana zmiana ujednolici i zharmonizuje praktykę państw członkowskich, eliminując dowolność działań oraz różnice w obowiązkach informacyjnych emitentów

w poszczególnych krajach członkowskich, co skutkować będzie większą spójnością przepisów prawa w krajach członkowskich, a w konsekwencji zmniejszeniem obciążeń dla emitentów.

Proponowane brzmienie

Jednostka redakcyjna	Proponowane brzmienie
art. 17 ust. 4 akapit 3 Rozporządzenia MAR (zmiana)	W przypadku gdy emitent lub uczestnik rynku uprawnień do emisji opóźnia podanie informacji poufnych do wiadomości publicznej na mocy niniejszego ustępu, informuje on właściwy organ określony na podstawie ust. 3 o opóźnieniu ujawnienia informacji i składa pisemne wyjaśnienie na temat spełnienia warunków określonych w niniejszym ustępie wyłącznie na żądanie tego organu.

Przewidywane skutki proponowanych zmian:

Zmniejszenie obciążeń emitentów w związku z wykonywaniem obowiązków informacyjnych, przy jednoczesnym utrzymaniu przejrzystości oraz stosownych uprawnień nadzorczych właściwych organów nadzoru. Zmniejszenie obowiązków ograniczy ryzyko popełniania przez emitentów błędów o charakterze administracyjnym i technicznym, które mogłyby doprowadzić do sankcji. Jednocześnie, zostanie zachowana ochrona inwestorów, poprzez utrzymanie obowiązku przechowywania stosownej dokumentacji przez emitentów.

Zmiana zapewnia równowagę między potrzebą ochrony inwestorów i przejrzystością rynku a koniecznością zmniejszenia obciążeń regulacyjnych. Zmiana harmonizuje i ujednolica obowiązki informacyjne emitentów w państwach Unii Europejskiej.

1.12. Wprowadzenie możliwości opóźnienia publikacji informacji poufnych ze względu na ochronę interesów państwa członkowskiego

Streszczenie:

Wprowadzenie w art. 17 Rozporządzenia MAR dodatkowego ustępu zapewniającego emitentom możliwości opóźnienia podania do wiadomości publicznej informacji poufnych, których ujawnienie mogłoby spowodować szkody dla państwa członkowskiego albo byłoby z punktu widzenia jego interesów niekorzystne.

Propozycja wraz z uzasadnieniem:

Wprowadzenie możliwości opóźnienia publikacji informacji poufnych ze względu na ochronę interesów państwa członkowskiego.

Obecnie art. 17 ust. 4 Rozporządzenia MAR zezwala emitentowi lub uczestnikowi rynku handlu uprawnieniami do emisji, aby ten na własną odpowiedzialność, mógł opóźnić podanie do wiadomości publicznej informacji poufnych, pod warunkiem, że spełnione są łącznie następujące warunki:

- niezwłoczne ujawnienie informacji mogłoby naruszyć uzasadnione interesy emitenta lub uczestnika rynku handlu uprawnieniami do emisji;

- opóźnienie podania do wiadomości informacji prawdopodobnie nie wprowadzi w błąd opinii publicznej;
- emitent lub uczestnik rynku uprawnień do emisji jest w stanie zapewnić poufność takich informacji.

Dodatkowo art. 17 ust. 5 Rozporządzenia MAR w celu zachowania stabilności systemu finansowego umożliwia emitentowi będącemu instytucją kredytową lub instytucją finansową opóźnić podanie do wiadomości publicznej informacji poufnych, włączając w to informacje związane z tymczasowym problemem z płynnością, a w szczególności z potrzebą otrzymania tymczasowego wsparcia płynnościowego z banku centralnego lub od pożyczkodawcy ostatniej instancji pod warunkiem, że spełni wszystkie poniższe warunki:

- ujawnienie informacji poufnych pociąga za sobą zagrożenie dla stabilności finansowej emitenta i systemu finansowego;
- opóźnienie ujawnienia informacji leży w interesie publicznym;
- można zapewnić poufność tych informacji; oraz
- właściwy organ określony na podstawie ust. 3 wydał zgodę na opóźnienie na podstawie spełnienia określonych warunków.

Propozycja ma na celu dodanie w art. 17 dodatkowego ustępu, który zapewni możliwości opóźniania publikacji informacji, jeżeli ich ujawnienie mogłoby spowodować szkody dla państwa członkowskiego albo byłoby z punktu widzenia jego interesów niekorzystne.

Rozporządzenie MAR nie przewiduje wyjątków od obowiązku przekazania do wiadomości publicznej informacji poufnej, w przypadku, gdy informacje te stanowią informację chronioną na podstawie ustawy o ochronie informacji niejawnych. Z zaobserwowanej praktyki wynika, że problematyczna dla emitentów jest sytuacja, gdy – przykładowo – emitent uczestniczy w negocjacjach umowy, której warunki z uwagi na istotny interes państwa np.: bezpieczeństwo narodowe, objęte są klauzulami zgodnie z przepisami ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych, a jednocześnie emitent będzie zobowiązany do publikacji informacji poufnej dot. zawarcia umowy. W tego typu przypadkach pozycja negocjacyjna podmiotu będącego spółką publiczną może być gorsza w stosunku do spółek nienotowanych, a jego oferta może nie zostać wybrana przez zamawiającego z uwagi na ciążące na nim obowiązki informacyjne. Na podstawie obecnego brzmienia przepisów art. 17 Rozporządzenia MAR problematyczne jest skorzystanie w tego typu przypadkach przez emitenta z możliwości opóźnienia informacji poufnej, ponieważ w zależności od okoliczności nie zawsze będą spełnione wszystkie warunki opóźnienia informacji poufnej określone w art. 17 ust. 4 Rozporządzenia MAR w szczególności przesłanki z art. 17 ust. 4 lit a) i b).

Emitenci będą zobowiązani do publikacji opóźnionej informacji poufnej jeśli przesłanka ochrony interesów państwa członkowskiego nie będzie już aktualna, np. w

sytuacji, gdy właściwe organy państwa zdecydują się na ujawnienie danej informacji.

Proponowane brzmienie

Jednostka redakcyjna	Proponowane brzmienie
art. 17 ust. 4a Rozporządzenia MAR (dodanie)	W celu ochrony interesów państwa członkowskiego emitent lub uczestnik rynku handlu uprawnieniami do emisji może na własną odpowiedzialność opóźnić podanie do wiadomości publicznej informacji poufnych, pod warunkiem że spełni wszystkie poniższe warunki: a) ujawnienie informacji poufnych mogłoby spowodować szkody dla państwa członkowskiego albo byłoby z punktu widzenia jego interesów niekorzystne; b) można zapewnić poufność tych informacji.

Proponowane brzmienie zmiany przepisu ma charakter roboczy i wymagać będzie dalszych prac nad dostosowaniem do pozostałych przepisów oraz praktyki państw członkowskich.

Przewidywane skutki proponowanych zmian:

Ułatwienie emitentom zarządzania procesem identyfikacji i opóźniania publikacji informacji poufnej. Zniknie wątpliwość interpretacyjna odnośnie działań, które powinny być podejmowane przez emitentów w sytuacji, gdy ujawnienie informacji, która spełnia przesłanki informacji poufnej, mogłoby spowodować szkody dla państwa albo byłoby z punktu widzenia jego interesów niekorzystne. Wprowadzona konstrukcja prawna wyważy w odpowiedni sposób relację na linii informacja poufna i jej obowiązek publikacji oraz zasady związane z ochroną interesów państwa, np. przy okazji zawierania umów między organami państwa a emitentami w sprawach związanych z bezpieczeństwem narodowym.

1.13. Usunięcie ciążącego na państwach członkowskich obowiązku przekazywania do KE informacji o rachunkach podstawowych i przeniesionych

Streszczenie:

Likwidacja okresowej sprawozdawczości, która miała na celu ocenę skuteczności regulacji, a stała się stałą (dodatkową, poza NBP) sprawozdawczością dla banków.

Propozycja wraz z uzasadnieniem:

Artykuł 27 Dyrektywy PAD nakazuje aby państwa członkowskie co dwa lata przekazywały do KE informacje o rachunkach, które zostały przeniesione także o rachunkach podstawowych:

Celem wprowadzenia do oferty podstawowego rachunku płatniczego była walka z tzw. wykluczeniem finansowym Klientów, które polegało na tym, że duża część mieszkańców niektórych państw członkowskich Unii Europejskiej nie posiadała w ogóle rachunku płatniczego. Głównie były to osoby starsze, uboższe i potencjalni klienci, którzy rezygnowali z założenia rachunków oszczędnościowo-rozliczeniowych ze względów finansowych, obawiając się m.in. obniżenia swoich dochodów o opłaty, które bank pobiera za prowadzenie rachunku.

Dyrektywa PAD została przyjęta w 2014 roku. Ustawodawca krajowy dokonał implementacji tej dyrektywy przepisami ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o zmianie ustawy o usługach płatniczych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2016 r. poz. 1997), która weszła w życie 8 lutego 2017 r.

Dyrektywa gwarantuje dostęp do rachunków płatniczych w sposób niedyskryminujący (kwestie te uregulowane zostały w rozdziale IV Dostęp do Rachunków Płatniczych).

Mając powyższe na uwadze, należy podkreślić, że od wejścia w życie ww. regulacji minęło prawie 10 lat, w tym czasie dostęp do usług finansowych znacznie się zwiększył. Obowiązek przekazywania do KE danych w zakresie rachunków podstawowych i przeniesionych jest nadmiarowy i nie ma dla nadzoru krajowego waloru merytorycznego. Stąd też UKNF proponuje nowelizację Dyrektywy PAD, poprzez usunięcie tego obowiązku sprawozdawczego.

Proponowane brzmienie

Jednostka redakcyjna	Proponowane brzmienie
art. 27 Dyrektywy PAD (zmiana)	Rezygnacja z obowiązku raportowego

Przewidywane skutki proponowanych zmian:

Zmniejszenie obciążenia administracyjnego.

2. Ograniczenie nadmiarowego raportowania w obszarze ESG, jego złożoności oraz wymogów w zakresie atestacji

2.1. CSRD/ESRS – zmniejszenie zakresu stosowania dla MŚP i dużych przedsiębiorców, ograniczenie raportowania oraz przesunięcie stosowania w czasie

Streszczenie:

Uproszczenie przepisów dotyczących CSRD i ESRS w odniesieniu do dwóch warstw regulacji. Warstwa I to propozycja zmian regulacji już obowiązujących. UKNF proponuje:

- zmiana w Dyrektywie CSRD polegająca między innymi na zaktualizowaniu progów raportowych w oparciu o wzrost poziomu inflacji;
- podwyższenie kryteriów kwalifikacji dla wszystkich podmiotów objętych zakresem CSRD;
- wprowadzenie dobrowolnego, zamiast obowiązkowego, raportowania przez MŚP (rozumiane jako mid-caps); oraz
- odroczenie obowiązku raportowania dla notowanych MŚP.

Propozycja wraz z uzasadnieniem:

Szacuje się, że Dyrektywa CSRD obejmie w Polsce niecałe 4 tys. firm; ponadto według szacunków Krajowej Izby Gospodarczej – do końca 2026 r. zapytanie o kwestie zrównoważonego rozwoju dostanie od swych kontrahentów prawie 140 tys. podmiotów będących w łańcuchach dostaw dużych spółek.

W związku z tym, UKNF proponuje następujące uproszczenia:

- zmniejszenie ilości podmiotów zobowiązanych do raportowania przez możliwość cyklicznego weryfikowania i aktualizacji progów raportowych na przykład w oparciu o wzrost poziomu inflacji – do raportowania są zobowiązane w pierwszej kolejności duże JZP, następnie duże jednostki oraz MŚP notowane. Podniesienie progów określających podmioty jako „duży” lub „MŚP” (progów rozumianych jako liczba pracowników, suma bilansowa, przychody netto);
- zmniejszenie ilości dużych podmiotów objętych zakresem Dyrektywy CSRD poprzez zmianę kryteriów kwalifikacji dla wszystkich podmiotów objętych zakresem CSRD, np. poprzez podwyższenie limitu zatrudnienia do 1000 osób w przypadku dużych jednostek;
- wprowadzenie dobrowolnego raportowania przez MŚP (rozumiane jako mid-caps);
- odroczenie obowiązku atestacji sprawozdawczości zrównoważonego rozwoju i rozłożenie tego procesu w czasie jako skutek zmniejszenia zakresu podmiotów objętych Dyrektywą CSRD (poprzez wprowadzenie powyższych rozwiązań);
- przesunięcie obowiązku raportowania dla notowanych MŚP o np. 2 lata (z raportowania za rok 2026 do raportowania za 2028 rok z możliwością derogacji do 2030 r.), co pozwoli mniejszym podmiotom lepiej przygotować się do procesu raportowania zgodnie z ESRS, dostosować systemy sprawozdawcze oraz skorzystać z doświadczeń bardziej rozwiniętych dużych jednostek.

Proponowane brzmienie

Jednostka redakcyjna	Proponowane brzmienie
Dyrektywa CSRD, ESRS (zmiana)	Do szczegółowego sformułowania na dalszym etapie prac.
art. 5 ust. 2 akapit pierwszy Dyrektywy CSRD (zmiana)	Proponujemy zamienić datę 2028 r. na datę 2030 r.

Przewidywane skutki proponowanych zmian:

Odsunięcie obowiązku raportowania w czasie, co umożliwi lepsze przygotowanie się podmiotów do ich wypełniania, zwłaszcza przez podmioty mniejsze, o mniejszych zasobach.

Przesunięcie w czasie obowiązku raportowania dla poszczególnych grup podmiotów przyczyni się w pierwszej kolejności do zwiększenia działań w obszarze ESG, co przybliży je do osiągnięcia celów klimatycznych, a następnie zapewni większą jakość sprawozdawczości zrównoważonego rozwoju.

Mniejsze wymogi raportowe zmniejszą liczbę delistingów oraz ograniczą bariery wejścia nowych spółek na rynek, bo koszty funkcjonowania na rynku nie przewyższą opłacalności z bycia spółką publiczną.

2.2. CSRD/ESRS – ograniczenie badania i oceny istotności w ramach łańcucha wartości przez wyłączenie pośrednich kontrahentów biznesowych

Streszczenie:

Ograniczenie wymogu oceny istotności w ramach analizy łańcucha wartości na potrzeby identyfikacji i oceny IRO oraz innych ujawnień wymaganych przez Dyrektywę CSRD zgodnie z ESRS do bezpośrednich relacji biznesowych, do czasu, gdy więcej jednostek będzie zobowiązanych na mocy Dyrektywy CSRD do sporządzania sprawozdawczości ESG.

Propozycja wraz z uzasadnieniem:

Ograniczenie wymogu oceny istotności w ramach analizy łańcucha wartości (*upstream value chain* oraz *downstream value chain*) na potrzeby identyfikacji i oceny IRO oraz innych ujawnień wymaganych przez Dyrektywę CSRD zgodnie z ESRS do bezpośrednich relacji biznesowych, do czasu, gdy więcej jednostek będzie zobowiązanych na mocy Dyrektywy CSRD do sporządzania sprawozdawczości ESG (proponujemy odroczenia do czasu, kiedy większość jednostek będzie zobowiązana do sprawozdawczości zrównoważonego rozwoju), co oznaczałoby modyfikację przepisów przejściowych.

Ocena istotności z perspektywy tzw. podwójnej istotności (czyli „istotności wpływu” jednostki na ludzi/społeczeństwo i środowisko oraz „istotności finansowej”) jest punktem wyjścia do sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Jej przeprowadzenie jest niezbędne, aby jednostka mogła zidentyfikować istotne wpływy, ryzyka i szanse (tzw. IRO), odpowiednio je ujawnić a także nimi zarządzać.

Wpływy obejmują oddziaływania związane z własnymi operacjami jednostki oraz jej łańcuchem wartości (ang. *upstream value chain* i *downstream value chain*), w tym za pośrednictwem jej produktów i usług, a także relacji biznesowych w łańcuchu wartości. Sama koncepcja oceny istotności zgodnie z ESRS jest bardzo złożona, a przez to skomplikowana i czasochłonna / kosztowna. Rodzi też wiele wątpliwości pomimo wydania przez EFRAG wytycznych: EFRAG IG Materiality Assessment oraz EFRAG IG Value Chain. Wytyczne te stanowią poradnik / wsparcie i adresowane są jedynie do dużych jednostek.

Na moment obecny, tj. w początkowej fazie stosowania Dyrektywy CSRD i standardów ESRS, przy ograniczonej/braku informacji od innych jednostek (m.in.

dostawców, kontrahentów i innych jednostek w łańcuchu wartości) analiza podwójnej istotności, oraz identyfikacja istotnych IRO jest szczególnie (bardzo) utrudniona, kosztowna i może być obciążona znacznym błędem co do rzetelności. Rzetelna ocena istotności wpływu i co za tym idzie terminowe i rzetelne ujawnienia w tym zakresie zgodne z ESRS, w tym sformułowany postulat co do jakościowych cech informacji, to problem jednostek już objętych obowiązkiem sprawozdawczym na podstawie Dyrektywy CSRD, jak i ich kontrahentów (w szczególności MŚP), którzy nie są zobligowani do raportowania na podstawie CSRD, a także niezależnych rewidentów lub firm audytorskich (ang. *independent assurance providers*). Czasochłonność związana ze sprawozdawczością, jak i weryfikacją, znacząco podwyższa koszty zarówno po stronie jednostek zobowiązanych, jak i tych z całego łańcucha wartości np. MŚP a po stronie biegłych rewidentów / firm audytorskich rodzi znaczące ryzyko przy atestacji (co wpływa na koszty usługi atestacyjnej).

Proponowane brzmienie

Jednostka redakcyjna	Proponowane brzmienie
Dyrektywa CSRD, ESRS (zmiana)	Do sformułowania na dalszym etapie prac

Przewidywane skutki proponowanych zmian:

Uproszczenie analiz oraz ujawnień to mniejsza czasochłonność i niższe koszty związane ze sprawozdawczością. To także niższe ryzyko ujawnień nierzetelnych oszacowań, mierników oddziaływania i wskaźników.

Dodatkowo, pozwoli to jednostkom skupić się na bezpośrednich relacjach w ich łańcuchach wartości i da czas na lepsze przygotowanie się do wymogów w przyszłości, tak by analizą objąć ewentualnie także pośrednie relacje biznesowe.

2.3. CSRD/SFDR – odroczenie wymogu ujawnień w zakresie pośrednich emisji gazów cieplarnianych z tzw. zakresu 3

Streszczenie:

Odroczenie wymogu ujawnień pośrednich emisji gazów cieplarnianych z zakresu 3 – dla wszystkich jednostek zobowiązanych do raportowania w 2025 r. i 2026 r., niezależnie od liczby pracowników, do czasu, gdy więcej jednostek będzie zobowiązanych na mocy Dyrektywy CSRD do sporządzania sprawozdawczości.

Rezygnacja z wymogu ujawniania emisji gazów cieplarnianych z zakresu 3 przez mniejsze jednostki (MŚP) notowane na giełdzie.

Propozycja wraz z uzasadnieniem:

UKNF proponuje:

- odroczenie wymogu ujawnień pośrednich emisji gazów cieplarnianych z zakresu 3 – dla wszystkich jednostek zobowiązanych do raportowania w 2025 r. i

2026 r., niezależnie od liczby pracowników, do czasu, gdy więcej jednostek będzie zobowiązanych na mocy Dyrektywy CSRD do sporządzania sprawozdawczości ESG;

- rezygnację z wymogu ujawniania emisji gazów cieplarnianych z zakresu 3 przez mniejsze jednostki (MŚP notowane). Dla tych jednostek ujawniania emisji pośrednich z zakresu 3 byłyby dobrowolne, a nie obowiązkowe; obowiązkowe byłyby ujawniania emisji własnych (zakres 1) oraz emisji pośrednich z zakresu 2.

Kalkulacja emisji gazów cieplarnianych (śladu węglowego) zgodnie z ESRS, w szczególności emisji pośrednich z całego łańcucha wartości (tj. emisje z zakresu 3, ang. *scope 3 GHG emissions*), jak i obowiązki sprawozdawcze w tym zakresie zawarte w CSRD są bardzo rozbudowane, przez to wymagające i kosztowne (łącznie 15 kategorii dla łańcucha wartości w ramach *upstream* i *downstream*). Ze względu na skomplikowaną metodykę obliczania emisji w ramach łańcucha wartości, krótki czas na dostosowanie się do przepisów i brak dostępnych danych, szacunek emisji z zakresu 3 (a tym samym i łącznych emisji gazów cieplarnianych) jest bardzo utrudniony. Ujawnienia w tym zakresie mogą być obciążone znacznym błędem co do rzetelności szacunku. Istniejące przepisy przejściowe uważamy za niewystarczające, a ryzyko błędnych, niezrzetelnych informacji i wskaźników znaczne, stąd poniższa propozycja uproszeń.

Propozycja zmiany:

- ESRS 1 – modyfikacja przepisów przejściowych;
- ESRS 1, Załącznik C Wykaz stopniowo wprowadzanych wymogów dotyczących ujawniania informacji (ang. *ESRS1, Appendix C: List of phased-in Disclosure Requirements*);
- SFDR / Rozporządzenie delegowane do SFDR– odroczenie w czasie obowiązku ujawniania przez uczestników rynku finansowego wskaźników, tzw. głównych niekorzystnych skutków dla zrównoważonego rozwoju (ang. *PAI*) bazujących na emisjach zakresu 3 lub ew. wykreślenie wskaźników emisji z zakresu 3 dla notowanych MŚP.

Proponowane brzmienie

Jednostka redakcyjna	Proponowane brzmienie
Dyrektywa CSRD, ESRS, Rozporządzenie SFDR Rozporządzenie delegowane do SFDR (zmiana)	Do sformułowania na dalszym etapie prac

Przewidywane skutki proponowanych zmian:

Obniżenie kosztów sprawozdawczości po stronie podmiotów zarówno tych, dla których odroczenie zostanie wprowadzone, jak i (pośrednio) tych jednostek, które są w łańcuchu dostaw.

W odniesieniu do notowanych MŚP propozycja zrównuje zakres ujawniania emisji gazów cieplarnianych z zakresem dla MŚP nienotowanych, czyli do emisji z zakresu 1 i 2 zgodnie z Dobrowolnym Standardem Raportowania Zrównoważonego Rozwoju dla mikro, małych i średnich przedsiębiorstw nienotowanych na giełdzie (VSME).

2.4. CSRD – wprowadzenie zwolnienia spółek w upadłości oraz w likwidacji z obowiązku sporządzenia sprawozdawczości zrównoważonego rozwoju

Streszczenie:

Zmiana Dyrektywy 2013/34 oraz Dyrektywy CSRD w celu zwolnienia spółek w upadłości lub w likwidacji z obowiązku raportowania zgodnie z ESRS. Wymóg ten jest nieuzasadniony, ponieważ spółki te nie kontynuują działalności, a ich priorytetem jest wygaszenie operacji i zabezpieczenie wierzytelności.

Propozycja wraz z uzasadnieniem:

Propozycja dotyczy wprowadzenia zwolnienia spółek w upadłości oraz podmiotów w likwidacji z obowiązku sporządzenia sprawozdawczości zrównoważonego rozwoju. Odnosi się do Dyrektywy 2013/34 oraz Dyrektywy CSRD i polega na ograniczeniu obowiązków sprawozdawczych w zakresie zrównoważonego rozwoju w przypadku spółek znajdujących się w upadłości oraz podmiotów w likwidacji. Pozwoliłoby to na znaczące odciążenie, szczególnie finansowe tych jednostek, których sytuacja finansowa prowadzi do konieczności wygaszenia działalności oraz zabezpieczenia wierzytelności na nich ciążyących. Bezprzedmiotowym staje się zatem zawiadamianie inwestorów o działalności spółki w zakresie zrównoważonego rozwoju za rok poprzedni i w odniesieniu do lat przyszłych oraz ponoszenie kosztów przygotowania takich informacji przez spółkę w upadłości.

Wymogi ESRS nie różnicują zakresu ujawnianych danych w zależności od kondycji finansowej spółek i nakładają na spółki konieczność przedstawiania pełnych informacji w trzech perspektywach czasowych, co dla spółki, która jest w stanie upadłości (nie kontynuuje działalności) jest nieuzasadnione, szczególnie w perspektywie średnio- i długoterminowej.

Doświadczenia nadzorcze wskazują, że takie przypadki pojawiają się na rynku, a spółki znajdujące się w takiej sytuacji szukają możliwości ograniczenia obowiązków sprawozdawczych i sygnalizują potrzeby wsparcia w tym zakresie.

Proponowane brzmienie

Jednostka redakcyjna	Proponowane brzmienie
Dyrektywa CSRD, Dyrektywa 2013/34 (zmiana)	Do sformułowania na dalszym etapie prac

Przewidywane skutki proponowanych zmian:

Wprowadzenie przedstawionego rozwiązania mogłoby ograniczyć koszty administracyjne i operacyjne, co jest kluczowe dla spółek w trudnej sytuacji finansowej (w upadłości lub w likwidacji).

2.5. ESRS – przyjęcie jednego uproszczonego i proporcjonalnego standardu raportowania dla małych podmiotów**Streszczenie:**

Zastąpienie standardu ESRS LSME standardem ESRS VSME ma na celu dostosowanie regulacji do założeń Dyrektywy CSRD, która przewiduje jeden uproszczony i proporcjonalny standard dla małych i średnich jednostek, małych i niezłożonych instytucji oraz wewnętrznych zakładów ubezpieczeń i reasekuracji niezależnie, czy jednostki te są notowane lub nie.

Propozycja wraz z uzasadnieniem:

ESRS – przyjęcie jednego uproszczonego i proporcjonalnego standardu raportowania dla małych podmiotów.

Obecny projekt ESRS LSME skierowany do jednostek notowanych, mimo ograniczenia zakresu ujawnień w stosunku do pełnych ESRS, pozostaje nadmiernie obciążający, wymagając raportowania około 500 punktów danych. W przeciwieństwie do niego, ESRS VSME, opracowany jako dobrowolny standard skierowany do ww. jednostek, lepiej odpowiada na potrzeby interesariuszy, zapewniając bardziej przejrzyste i proporcjonalne podejście do raportowania zrównoważonego rozwoju, gdyż wymaga jedynie kilkudziesięciu punktów danych. Dodatkowo, złożoność obecnych wymogów, w połączeniu z niejednorodnymi terminami implementacji Dyrektywy CSRD w krajach członkowskich, może osłabiać konkurencyjność europejskiego rynku kapitałowego. Wprowadzenie ESRS VSME jako jednego standardu skierowanego do małych i średnich jednostek, małych i niezłożonych instytucji oraz wewnętrznych zakładów ubezpieczeń i reasekuracji pozwoli na zachowanie równowagi między przejrzystością raportowania a realnymi możliwościami sprawozdawczymi podmiotów objętych regulacją.

Propozycja dotyczy zastąpienia standardu ESRS LSME standardem ESRS VSME, który pełniłby zarówno rolę obowiązkowego, jak i dobrowolnego standardu.

Kluczowe argumenty rynku dotyczyły następujących kwestii:

- Dyrektywa CSRD nie przewiduje dwóch uproszczonych standardów, lecz wspólne uproszczone i proporcjonalne standardy dla małych i średnich jednostek, małych i niezłożonych instytucji oraz wewnętrznych zakładów ubezpieczeń i reasekuracji, które byłyby obowiązkowe tylko dla tych jednostek objętych Dyrektywą CSRD i decydujących się na raportowanie danych ESG w ograniczonym zakresie (opcja z art. 19a ust. 6 wprowadzona przez Dyrektywę CSRD) i z tego powodu Dyrektywa CSRD przewidywała wspólną dla wszystkich jednostek, o których mowa powyżej granicę informacyjną w łańcuchu wartości (tj. że

większe jednostki pod ESRS nie mogą w swoim łańcuchu wartości żądać innych/szerszych danych ESG, które nie byłyby określone w uproszczonym standardzie) – jeśli mamy dwa różne co do zakresu standardy dla ww. jednostek zależnie od tego czy ww. jednostki są notowane lub nie, to innych danych mogą oczekiwać jednostki raportujące zgodnie z pełnymi ESRS od notowanych, a inne od nienotowanych jednostek, znajdujących się w łańcuchu wartości – kryterium notowane/nienotowane nie powinno być nadrzędnym kryterium do różnicowania zakresu danych wymaganych od ww. jednostek.

- Projekt standardu ESRS LSME jest zbyt obciążający dla jednostek, do których został skierowany. Został on opracowany jako redukcja lub agregacja ujawnień z pełnych ESRS (redukcja ilości ujawnień o ok. 40% w stosunku do pełnych ESRS, lecz wciąż zobowiązujący do ujawnienia nieproporcjonalnie dużej ilości ok. 500 danych w stosunku do kilkudziesięciu danych, które będą ujawniane w ramach ESRS VSME).
- ESRS VSME został opracowany „od zera” na podstawie analiz EFRAG odnośnie tego jakie są potrzeby informacyjne w zakresie ESG różnych interesariuszy (banków, partnerów biznesowych, inwestorów) i jest znacznie bardziej przyjazny użytkownikowi w porównaniu do ok. 200 stron skomplikowanych przepisów dedykowanych dla notowanych jednostek.

Ze względu na powyższe uwagi EFRAG wprowadził kolejne poprawki do projektu ESRS LSME, redukując liczbę obowiązkowych punktów danych o 30% w porównaniu z pierwotną wersją projektu, jednak nadal standard ten jest zbyt obciążający dla jednostek, do których został skierowany.

Ponadto niektóre organy nadzoru, zgłaszają obawy dotyczące „wychodzenia” emitentów z europejskiego rynku europejskiego lub niedecydowania się na wejście na rynek europejski, głównie ze względu na dysproporcję obciążeń sprawozdawczych, wynikających z niejednorodnych terminów implementacji Dyrektywy CSRD w krajach członkowskich lub pomiędzy rynkiem europejskim a pozostałymi rynkami na świecie.

Proponowane brzmienie

Jednostka redakcyjna	Proponowane brzmienie
Dyrektywa CSRD (zmiana)	Do sformułowania na dalszym etapie prac

Przewidywane skutki proponowanych zmian:

Spójne podejście uwzględniające potrzeby kluczowych interesariuszy, takich jak banki, partnerzy biznesowi oraz inwestorzy. Jednocześnie dostosowanie zakresu raportowania do możliwości MŚP, upraszczając proces sprawozdawczy, zwiększając przejrzystość wymagań oraz zapewniając ich proporcjonalność.

2.6. SFDR – rewizja zakresu produktów podlegających pod SFDR oraz inne uproszczenia

Streszczenie:

Konieczność kontynuacji prac w zakresie rewizji Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2088 w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych (SFDR) trwających na forum Unii Europejskiej (SFDR level 1 review).

Niezależnie od powyższego, uproszczenie w odniesieniu do:

- funduszy emerytalnych, gdy członek funduszu nie ma żadnego wyboru co do inwestowania wpłacanych środków;
- do produktów finansowych z wariantami inwestycyjnymi (ang. Multi Option Products – „MOPs”) oferowanych przez zakłady ubezpieczeń, czyli tzw. produktów ubezpieczeniowych o charakterze inwestycyjnym (ang. IBIPS) z wariantami finansowymi;
- instrumentów pochodnych;
- obowiązkowych wskaźników z zakresu emisji gazów cieplarnianych z zakresu 3, wymaganych RTSem do SFDR, a mających zastosowanie do inwestycji w spółki, w które dokonano inwestycji.

Propozycja wraz z uzasadnieniem:

Rewizja zakresu produktów objętych regulacją SFDR oraz ograniczenie ujawniania wskaźników emisji gazów cieplarnianych z zakresu 3 (ang. *PAI GHG emissions scope 3*), wymaganych przez RTS do SFDR, a mających zastosowanie do inwestycji w spółki, w które dokonano inwestycji.

Zwracamy uwagę na potrzebę kontynuacji prac w zakresie rewizji SFDR trwających na forum Unii Europejskiej (SFDR level 1 review). Wspieramy kierunkowo prace nad wprowadzeniem kategorii produktów powiązanych ze zrównoważonym rozwojem, w tym wyraźne rozdzielenie obowiązków w zakresie ujawniania informacji od wymogów dotyczących konstrukcji tych produktów (dot. art. 6, 8 i 9 SFDR). Doświadczenia Polski są spójne z argumentacją i obserwacjami zawartymi w *Joint ESAs Opinion On the assessment of the Sustainable Finance Disclosure Regulation (SFDR)* z 18/06/2024⁷, a postulaty w zakresie przejrzystości i zrozumienia przez potencjalnych klientów ujawnień produktowych popieramy.

Niezależnie od powyższego, celem ograniczenia kosztów sprawozdawczych podmiotów rynku finansowego podlegających pod SFDR (tzw. uczestników rynku finansowego ang. *Financial Market Participants - FMPs*) a pośrednio także innych jednostek dostarczających informacji i danych dla FMPs, UKNF proponuje:

⁷ https://www.eiopa.europa.eu/publications/joint-esas-opinion-assessment-sustainable-finance-disclosure-regulation-sfdr_en

- wykreślenie z zakresu SFDR produktów emerytalnych, o których mowa w art. 2 ust. 2 lit. g) rozporządzenia (UE) nr 1286/2014 oraz gdzie członek funduszu nie ma żadnego wyboru co do inwestowania wpłacanych środków;
- wykreślenie z zakresu SFDR produktów emerytalnych, gdzie członek funduszu nie ma żadnego wyboru co do inwestowania wpłacanych środków i jednocześnie liczba członków/wartość aktywów netto nie przekracza odpowiednio ustalonych progów;
- uproszczenia w zakresie wymaganych ujawnień dla produktów finansowych z wariantami inwestycyjnymi (ang. Multi Option Products – „MOPs”). Ujawnienia produktowe wymagane RTSem do SFDR nie są sformułowane w sposób przejrzysty i jednoznaczny, w szczególności w odniesieniu do MOPs oferowanych w formie ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych (ang. IBIPS);
- W przypadku produktów finansowych z wariantami inwestycyjnymi (MOPs) w formie IBIPS, w których ubezpieczający decyduje, w jakie fundusze chce inwestować środki (czyli składkę), oraz czy ważne są dla niego kwestie zrównoważonego rozwoju, UKNF proponuje, by dla tych produktów (najczęściej są to ubezpieczenia na życie z UFK) wymagane było jedynie:
 - wskazanie, które UFK (UKF oferują różne warianty inwestycyjne ale same nie są produktami inwestycyjnymi) inwestują w fundusze zrównoważone oraz;
 - aby ujawnienia były ograniczone do wymogu zamieszczenia linku, który bezpośrednio odsyła do strony internetowej konkretnego funduszu inwestycyjnego.

Proponowane brzmienie

Jednostka redakcyjna	Proponowane brzmienie
art. 2 pkt 8) litera b) (usunięcie)	Do usunięcia / rozszerzenie zakresu wyłączeń (art. 17 SFDR)
RTS do SFDR (zmiana)	Ujawniania produktowe dla produktów finansowych z wariantami inwestycyjnymi (MOPs) do modyfikacji (skrócenia) Odroczenie w czasie obowiązku ujawniania wskaźników głównych niekorzystnych skutków dla zrównoważonego rozwoju (ang. PAI), zawierających emisje zakresu 3, wykazanych w <i>Załączniku I Wzór oświadczenia dotyczącego głównych niekorzystnych skutków dla zrównoważonego rozwoju</i> .

Przewidywane skutki proponowanych zmian:

Obniżenie czasochłonności i kosztów obowiązkowych ujawnień produktowych, ponoszonych przez małe fundusze emerytalne, a także zakłady ubezpieczeń oferujące ubezpieczeniowe produkty inwestycyjne.

W odniesieniu do wszystkich uczestników rynku finansowego (ang. *FMPs*), dzięki braku konieczności pozyskiwania danych o emisjach gazów cieplarnianych z zakresu

3, koszty sprawozdawczości ulegną obniżeniu nie tylko po stronie inwestorów (FMPs), ale także jednostek, w które dokonywane są inwestycje. Zmniejszy to także ryzyko ewentualnego greenwashingu, w przypadku, gdyby ujawniane przez uczestników rynku finansowego wskaźniki bazujące na emisjach zakresu, dotyczące głównych niekorzystnych skutków dla zrównoważonego rozwoju (ang. *PAI*), były nierzetelnie szacowane.

2.7. CSDDD – wyłączenie stosowania względem regulowanych przedsiębiorstw finansowych

Streszczenie:

Wyłączenie regulowanych przedsiębiorstw finansowych z zakresu stosowania CSDDD.

Propozycja wraz z uzasadnieniem:

Między CSDDD oraz CSRD istnieje szereg powiązań przejawiających się m.in. tym, iż w świetle art. 22 ust. 2 CSDDD uznaje się, że przedsiębiorstwa, które zgłaszają plan transformacji na rzecz łagodzenia zmiany klimatu, zgodnie z – w zależności od przypadku – art. 19a, 29a lub 40a Dyrektywy 2013/34/UE, wypełniły obowiązek przyjęcia planu transformacji na rzecz łagodzenia zmiany klimatu. Uproszczenia wynikające z tego powiązania objęły także aspekt komunikacji (por. art. 16 ust. 2 CSDDD). Mając na uwadze objęcie szeregu regulowanych przedsiębiorstw finansowych wymogami sprawozdawczości zrównoważonego rozwoju w ramach CSRD (a także ustanowione w SFDR dalsze obowiązki dla uczestników rynku finansowego, dotyczące ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych), dodatkowe obowiązki nakładane na takie przedsiębiorstwa w ramach CSDDD mogą wydawać się nadmiarowe. Należy ponadto zauważyć, iż CSDDD w obecnym brzmieniu przewiduje już wyłączenie jej zastosowania względem AFI oraz UCITS.

Regulowane przedsiębiorstwa finansowe [zdefiniowane w art. 3 ust. 1 lit. a) CSDDD] zasadniczo nie zostały wyłączone z zakresu CSDDD. Co prawda, regulowane przedsiębiorstwa finansowe objęte są CSDDD w bardziej ograniczonym wymiarze niż inne rodzaje przedsiębiorstw – mając na uwadze węższy zakres pojęcia „łańcuch działalności” odnoszony do regulowanych przedsiębiorstw finansowych (por. motyw 26 i 51 CSDDD). Motyw 98 oraz art. 36 CSDDD przewidują jednak przedkładanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdań dotyczących ustanowienia dodatkowych wymogów należytej staranności w zakresie zrównoważonego rozwoju dostosowanych do regulowanych przedsiębiorstw finansowych (którym mogą towarzyszyć wnioski ustawodawcze).

CSDDD nadal stanowić może dla regulowanych przedsiębiorstw finansowych źródło istotnych obowiązków – w szczególności w zakresie aktualizowania planu transformacji na rzecz łagodzenia klimatu, o czym stanowi art. 22 ust. 3 CSDDD, co z kolei może w praktyce wymagać dochowania należytej staranności także na niższym szczeblu łańcucha działalności. Co więcej, nie jest wykluczone, iż kontrahenci

przedsiębiorstw finansowych, którzy objęci będą CSDDD w pełnym zakresie, w ramach dopełnienia obowiązków w aspekcie należytej staranności – zasięgać będą szeregu informacji o działalności przedsiębiorstw finansowych.

Mając na względzie dotychczasowe dyskusje dotyczące włączenia regulowanych przedsiębiorstw finansowych w zakres stosowania CSDDD, a także charakter usług świadczonych przez tego rodzaju przedsiębiorstwa, UKNF proponuje wyłączyć je z obszaru regulacji tego aktu.

Zwrócić należy uwagę, iż w ramach art. 2 ust. 8 CSDDD przewidziano już całkowite wyłączenie niektórych kategorii uczestników rynku finansowego z zakresu stosowania tej dyrektywy:

8. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do AFI zdefiniowanych w art. 4 ust. 1 lit. a) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE ani do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) w rozumieniu art. 1 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE.

Proponowane brzmienie

Jednostka redakcyjna	Proponowane brzmienie
motyw 26 CSDDD (zmiana)	Odpowiednia zmiana wynikająca z wyłączenia regulowanych przedsiębiorstw finansowych z zakresu CSDDD.
Motyw 51 (usunięcie)	
Motyw 98 (zmiana)	Odpowiednia zmiana wynikająca z wyłączenia regulowanych przedsiębiorstw finansowych z zakresu CSDDD.
Art. 2 ust. 8 (zmiana)	Rozszerzenie przewidzianego w przepisie wyłączenia (poza AFI oraz UCITS) na wszystkie regulowane przedsiębiorstwa finansowe.
Art. 24 ust. 6 (usunięcie)	
Art. 36 ust. 1 (usunięcie)	

Przewidywane skutki proponowanych zmian:

Zmniejszenie nieuzasadnionych obciążeń sektora finansowego oraz zmniejszenie poniesionych nakładów, których ilość (mając na względzie założenia sformułowane w motywie 26 CSDDD) powinna być ograniczana. Dodatkowo, uniknięcie obowiązków, które wydają się nadmiarowe względem tych, które przewiduje już CSRD.

2.8. CSDDD/CRD/CSRD – uproszczenie przepisów w zakresie sporządzania przez podmioty planów transformacji w kierunku gospodarki zrównoważonej

Streszczenie:

Uproszczenie przepisów dotyczących tzw. „planów przejścia/transformacji”, które regulowane są obecnie przez trzy różne akty prawne, tj. dyrektywy: CSRD, CRD i CSDDD, poprzez wprowadzenie jednego obowiązku – wynikającego z jednej

regulacji – dotyczącego sporządzania przez podmioty przedmiotowego planu wraz ze wskazaniem szczegółowego zakresu danych/informacji jakie powinny się znaleźć w tym dokumencie (wzór/lista).

Dodatkową propozycją w tym obszarze jest, aby „plany przejścia” w przypadku instytucji finansowych bazował na wzorze zawartym w Aneksie I do *EBA Guidelines on the management of environmental, social and governance (ESG) risks*.

Ponadto, proponuje się ograniczenie objętości/zawartości planów poprzez osobny „template” dla małych i niezłożonych instytucji finansowych.

Propozycja wraz z uzasadnieniem:

Kwestia „planów przejścia/transformacji” w kierunku gospodarki zrównoważonej, które mają być sporządzane przez podmioty, jest obecnie rozproszona – jest ona bowiem uregulowana w znowelizowanym art. 76 ust. 2 CRD⁸, a ponadto w CSRD (art. 1 pkt 4), a także w art. 22 CSDDD, przy czym nie jest jasne, czy podmioty będą zobowiązane do sporządzania dwóch osobnych planów na potrzeby każdej z ww. regulacji, czy wystarczający będzie jeden plan, który będzie mógł być uznany za wypełnienie wymogów płynących z ww. trzech aktów prawnych. Wątpliwości tych nie rozwiązał warsztat transpozycyjny przeprowadzony przez służby KE 15-16 października 2024 r., poświęcony Dyrektywie CRD6⁹.

Dyrektywa CSRD, choć sama nie nakłada odrębnego od powyższych aktów prawnych, obowiązku sporządzenia trzeciego rodzaju „planu przejścia/transformacji”, to poprzez zawarty w niej wymóg ujawniania informacji o planach, o których mowa w art. 1 pkt 4 CSRD, stanowi narzędzie wywierania presji na podmioty objęte zakresem CSRD, do ich jak najszybszego opracowywania i przyjmowania. Powyższa niespójność generuje ryzyko, że plany spełniające wymogi CSDDD lub CRD nie będą spełniały w pełni wymogów CSRD i podmioty nie będą mogły zraportować, że taki plan posiadają. Dlatego konieczne będzie w związku z powyższym, w celu przekazania informacji o planie, w zakresie określonym przez CSRD, stworzenie kolejnego dokumentu planu, który swoim zakresem odpowiadał będzie wymogom informacyjnym wynikającym z CSRD.

W szczególności w przypadku instytucji finansowych punktem wyjścia do stworzenia takiego planu może być „template” opracowany przez grupę roboczą EUNB dla

⁸ Art. 1 pkt 21 CRD6.

⁹ Przyczyną tego stanu rzeczy był fakt, że Q&As wypracowane podczas tego warsztatu zawierały „disclaimer” o następującej treści: *„The views expressed in this document only reflect the understanding of the Commission services and may not, in any circumstances, be regarded as stating an official position of the European Commission”*. Pyt. nr 1 dot. CSRD, zgłoszone przez UKNF, było następujące:

„Article 76, paragraph 2

1) Are the plans mentioned in this provision the same as the plans indicated in the article 22 of the CSDDD and in the article 1 point 4 of the CSRD (amendment to the article 19 a of the Directive 2013/34/EU)?

2) Otherwordly, are banks required to prepare three separate kinds of the plans or rather they can prepare one plan owing to which the requirements stemming from CRD6, CSDDD and CSRD would be fulfilled?

If it should be three, separate plans, what are main differences between them?”.

banków, który znajduje się w Aneksie I do *EBA Guidelines on the management of environmental, social and governance (ESG) risks*.

Dodatkowo, proponujemy ograniczenie objętości/zawartości planów poprzez osobny „template” dla małych i niezłożonych instytucji finansowych.

Proponowane brzmienie:

Jednostka redakcyjna	Proponowane brzmienie
art. 19a Dyrektywy 2013/34 (dodanie)	Propozycja dodania (np. jako ust. 11) zapisu o treści: Sporządzenie informacji, o których mowa w ust 2 lit. a) pkt. iii) uznaje się za wypełnienie wymogów zawartych w art. 76 ust. 2 Dyrektywy CRD oraz art. 22 Dyrektywy CSDDD.

Przewidywane skutki proponowanych zmian:

Proponowana zmiana przyczyniłaby się do eliminacji wątpliwości podmiotów nadzorowanych co do tego, czy zobowiązane są do sporządzania osobnych planów na potrzeby wymogów zawartych w Dyrektywach CRD, CSRD oraz CSDDD. Propozycja zakłada obowiązek sporządzania jednego planu tego rodzaju, co wpłynęłoby na zmniejszenie obciążeń regulacyjnych z tego tytułu.

2.9. Rozporządzenie CRR – zmniejszenie zakresu raportowania ESG w III Filarze oraz planowanej sprawozdawczości ostrożnościowej w obszarze ESG

Streszczenie:

Zmniejszenie zakresu obowiązkowych ujawnień Filara III dla dużych instytucji, tzw. innych instytucji notowanych oraz małych i niezłożonych banków, a także ograniczenie planowanej sprawozdawczości ostrożnościowej ESG, która ma być powiązana z ujawnieniami.

Propozycja wraz z uzasadnieniem:

W związku ze spodziewaną publikacją dokumentu konsultacyjnego do projektu rozporządzenia wykonawczych standardów technicznych na podstawie art. 449a Rozporządzenia CRR (tzw. *ITS on ESG disclosures*) UKNF proponuje:

- uproszczenie tabel i formularzy (np. ograniczenie wymogów w tabelach jakościowych, zmniejszenie liczby wymaganych sektorów w formularzu nr 1) zawartych w ww. projekcie *ITS on ESG disclosures* zgodnie z uzasadnionymi postulatami rynku i sektora wyrażonymi poprzez uczestnictwo w konsultacjach publicznych. Propozycja dotyczy pakietu dla dużych instytucji oraz tzw. innych instytucji notowanych i może objąć również ograniczenie liczby tabel i formularzy ujawnieniowych;
- odroczenie lub rezygnację z ujawnień informacji ilościowych przez małe i niezłożone instytucje, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 145 Rozporządzenia CRR (tj. SNCI) - informacje te mogą być obarczone istotnym błędem, ze względu na trudność w pozyskaniu wymaganych danych i konieczność dokonywania

szacunków (np. w zakresie emisji scope 3, czy charakterystyki energetycznej budynków).

Dodatkowo, w związku z planowaną w 2025 r. publikacją projektu rozporządzenia wykonawczych standardów technicznych na podstawie art. 430 Rozporządzenia CRR („ITS on ESG reporting”) sugerujemy ograniczenie wymogów, które będą proponowane, do niezbędnych, zgodnie z przedstawioną w tym raporcie koncepcją uproszczenia.

Proponowane brzmienie

Jednostka redakcyjna	Proponowane brzmienie
Rozporządzenie CRR (zmiana)	Do ustalenia na dalszym etapie prac.
art. 433b ust. 1 pkt f) Rozporządzenia CRR (usunięcie)	Usunięcie art. 433b ust. 1 pkt f) oraz zmiana w art. 433b ust. 2 usuwająca wymóg ujawniania informacji na temat ryzyk ESG, o których mowa w art. 449a Rozporządzenia CRR.

Przewidywane skutki proponowanych zmian:

Zredukowanie stałego obciążenia jednostek wynikającego z obowiązku ujawnień na podstawie części VIII Rozporządzenia CRR (tzw. III Filar) oraz sprawozdawczości ostrożnościowej na podstawie art. 430 Rozporządzenia CRR.

3. Uproszczenie nabywania instrumentów finansowych przez inwestorów oraz usprawnienie komunikacji z klientami

3.1. Sekurytyzacja – redukcja obciążeń wynikających z badania wymogów należytej staranności i zwiększenie ich proporcjonalności

Streszczenie:

UKNF proponuje zmianę polegającą na redukcji obciążeń inwestorów instytucjonalnych wynikających z badania wymogów należytej staranności i zwiększenie ich proporcjonalności, co doprowadzi do eliminacji nadmiarowych obowiązków, redukcji kosztów ponoszonych przez inwestorów oraz umożliwi im dostosowanie przeprowadzanych procesów oceny pozycji sekurytyzacyjnych do towarzyszących im ryzyk.

Propozycja wraz z uzasadnieniem:

Obecnie jedynie motywy 9 i 33 oraz art. 5 ust. 4 Rozporządzenia SECR stanowią o proporcjonalności w odniesieniu do wymogów dotyczących należytej staranności („DDR”) dla inwestorów instytucjonalnych przy inwestowaniu w pozycje sekurytyzacyjne. Jednocześnie, interesariusze wskazują, że przepisy prawne interpretowane są w większości w sposób prowadzący do tego, że wszyscy inwestorzy instytucjonalni stosują DDR niezależnie od rodzaju sekurytyzacji, w którą inwestują oraz stosują surowsze i bardziej rygorystyczne DDR niż w przypadku innych instrumentów z

podobnymi charakterystykami ryzyka¹⁰. Brak proporcjonalności i restrykcyjność wymogów DDR nałożonych na inwestujących w sekurytyzację, prowadzi do ograniczenia bazy potencjalnych inwestorów i ponoszenia przez nich nadmiernych kosztów.

UKNF popiera zmiany mające na celu zwiększenie proporcjonalności w stosowanych przez inwestorów instytucjonalnych wymogach DDR. Jednym z możliwych rozwiązań jest zmiana art. 5 ust. 3 Rozporządzenia SECR poprzez wyrażenie wprost w jego treści zasady proporcjonalności przy przeprowadzaniu analizy *due diligence*, pozwalającej ocenić ryzyka zgodnie z wewnętrznymi procedurami dotyczącymi zarządzania ryzykiem.

Proponowane brzmienie

Jednostka redakcyjna	Proponowane brzmienie
art. 5 ust. 3 Rozporządzenia SECR (zmiana)	Przed wejściem w posiadanie pozycji sekurytyzacyjnej inwestor instytucjonalny, inny niż jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub pierwotny kredytodawca, przeprowadza, proporcjonalną do ryzyk związanych z daną pozycją sekurytyzacyjną, analizę <i>due diligence</i> , która pozwala mu ocenić odnośne ryzyka, zgodnie z wewnętrznymi procedurami dotyczącymi zarządzania ryzykiem.

Przewidywane skutki proponowanych zmian:

Umożliwienie inwestorom instytucjonalnym uwzględnienia w większym stopniu zasady proporcjonalności do stosowanych przez nich procesów badania wymogów DDR. Rozwiązanie to wiązać się będzie z eliminacją nadmiarowych obowiązków, co doprowadzi do redukcji kosztów ponoszonych przez inwestorów oraz umożliwi im dostosowanie przeprowadzanych procesów oceny pozycji sekurytyzacyjnych do towarzyszących im ryzyk.

3.2. MiFID II – zawieszenie stosowania obowiązków dot. ESG

Streszczenie:

Fakultatywne zawieszenie stosowania Dyrektywy delegowanej 2021/1269 polegające na zniesieniu obowiązku stosowania przepisów wynikających z przedmiotowej dyrektywy w sytuacji kiedy firma inwestycyjna nie ma w swojej ofercie zrównoważonych produktów finansowych.

Zawieszenie stosowania dyrektywy w przypadku braku podjęcia innej decyzji, trwałoby do czasu aż dane z zakresu zrównoważonego rozwoju staną się bardziej dostępne, będą miały wyższą jakość i będą podlegały jednolitym standardom.

Propozycja wraz z uzasadnieniem:

Realizacja obowiązków wynikających z Dyrektywy delegowanej 2021/1269 stanowi istotne obciążenie dla firm inwestycyjnych, nie przekładając się na istotne korzyści dla ich klientów.

¹⁰ Targeted consultation on the functioning of the EU securitisation framework, KE, s. 18.

Powyższe wynika m.in. z ograniczonej dostępności oraz wątpliwej wiarygodności danych z zakresu zrównoważonego rozwoju, spowodowanej wieloma czynnikami pośrednio lub bezpośrednio powiązanymi z regulacjami z grupy ESG.

Optymalne w naszej ocenie jest fakultatywne zawieszenie stosowania Dyrektywy delegowanej, do czasu aż dane z zakresu zrównoważonego rozwoju staną się bardziej dostępne, będą miały wyższą jakość i będą podlegały jednolitym standardom.

Z tych względów, UKNF proponuje fakultatywne zawieszenie stosowania Dyrektywy delegowanej 2021/1269, polegające na zniesieniu obowiązku stosowania przepisów wynikających z przedmiotowej dyrektywy w sytuacji kiedy firma inwestycyjna nie ma w swojej ofercie zrównoważonych produktów finansowych. Zawieszenie stosowania dyrektywy w przypadku braku podjęcia innej decyzji, trwałoby do czasu aż dane z zakresu zrównoważonego rozwoju staną się bardziej dostępne, będą miały wyższą jakość i będą podlegały jednolitym standardom.

Co więcej, brak jednolitego podejścia do prezentowania i interpretacji tego rodzaju danych podważa zasadność podejmowania decyzji inwestycyjnych na ich podstawie.

Proponowane brzmienie

Jednostka redakcyjna	Proponowane brzmienie
Dyrektywa delegowana 2021/1269 (zawieszenie)	Zawieszenie stosowania.

Przewidywane skutki proponowanych zmian:

Uniknięcie podejmowania ryzyka poniesienia negatywnych skutków związanych z oferowaniem klientom niedopasowanych produktów inwestycyjnych (ze względu na stosowanie kryterium preferencji klienta w zakresie inwestycji zrównoważonych).

3.3. MiFID II – przegląd obowiązków związanych z zarządzaniem produktowym

Streszczenie:

Przegląd obowiązków związanych z zarządzaniem produktowym zmierzający do usunięcia wszystkich obowiązków, które nie przekładają się na zwiększenie standardu ochrony klienta.

Propozycja wraz z uzasadnieniem:

W art. 25 ust. 4 MiFID II przewidziano wyłączenie względem konieczności uzyskiwania informacji lub dokonywania ustaleń przewidzianych w art. 25 ust. 3. Jednocześnie, w celu zrealizowania obowiązku wynikającego z art. 24 ust. 4 lit. b) zgodnie z art. 24 ust. 2 w zw. z art. 16 ust. 3 konieczne jest pozyskiwanie od klientów

informacji, pozwalających na ustalenie potrzeb określonego rynku docelowego klientów końcowych. W rezultacie, w praktyce podmioty nadzorowane realizują obowiązki wynikające z art. 25 ust. 3 pomimo wyłączenia przewidzianego w art. 25 ust. 4.

Regulacje dotyczące rynków docelowych i kwestia pozyskiwania informacji o kliencie została w różny sposób zaimplementowana przez poszczególne kraje. Co do zasady, nie jest wymagane pozyskiwanie informacji o kliencie na potrzeby ustalania grupy docelowej. Proces określania grup docelowych to wewnętrzny proces w firmie inwestycyjnej, stanowiący element strategii dystrybucji produktów inwestycyjnych. Dotyczy on grupowania produktów a nie klientów. Dopasowywanie klientów do grup docelowych powinno się odbywać w ramach oceny behawioralnej klienta lub w ramach pozyskiwania o nim informacji w ramach testów odpowiedniości i adekwatności. W Polsce firmy inwestycyjne wybrały pozyskiwanie informacji.

Dlatego, UKNF proponuje dokonanie przeglądu obowiązków związanych z zarządzaniem produktowym zmierzającego do usunięcia wszystkich obowiązków, które nie przekładają się na zwiększenie standardu ochrony klienta.

Powyższe propozycje odnoszą się zarówno do aktów level 1 i 2 jak i wytycznych ESMA.

Proponowane brzmienie

Jednostka redakcyjna	Proponowane brzmienie
art. 24 - 30 Dyrektywy MiFID II (zmiana)	Do ustalenia na dalszym etapie prac.

Przewidywane skutki proponowanych zmian:

Redukcja obowiązków związanych z rynkiem docelowym w ramach zarządzania produktowego pozwoli na zmniejszenie obciążenia podmiotów nadzorowanych. Jednocześnie realizacja tych obowiązków wiąże się także z uciążliwościami dla inwestorów, ich redukcja pozwoli więc także na zwiększenie dostępności usług.

3.4. MiFID II – przegląd obowiązków dot. oceny odpowiedniości i adekwatności

Streszczenie:

Przegląd obowiązków związanych z oceną odpowiedniości i adekwatności, usunięcie/zmianę kryteriów oceny, które nie przekładają się na zwiększenie standardu ochrony klienta. Wprowadzenie wymogów zmierzających do skrócenia procesu oceny.

Propozycja wraz z uzasadnieniem:

Praktyki rynkowe w zakresie realizacji obowiązków wynikających z transpozycji art. 25 ust. 2 MiFID II wskazują na jego nieskuteczność, z tego względu, rozsądne wydaje

się jego uproszczenie poprzez zrezygnowanie z części kryteriów, zauważając, że część z obecnych kryteriów, w niewielkim stopniu nadaje się do weryfikacji w warunkach rynkowych (jest fikcyjna). W naszej ocenie, ważna jest weryfikacja rozumienia przez klienta tego co kupuje i ryzyk z tym związanych.

Dlatego, UKNF proponuje przeprowadzenie przeglądu obowiązków związanych z oceną odpowiedniości i adekwatności, usunięcie/modyfikację kryteriów oceny, które realnie nie przekładają się na zwiększenie standardu ochrony klienta oraz ustalenie standardu długości/ilości pytań zawartych w ankiecie. Uproszczenie procesu oceny odpowiedniości jest potrzebne, w szczególności zredukować należy niewymierne kryteria oraz pozostawienie tych kryteriów, które rzeczywiście przekładają się na wartość dla klienta. Powyższe propozycje odnoszą się do aktów level 1 i 2 oraz wytycznych ESMA.

Proponowane brzmienie

Jednostka redakcyjna	Proponowane brzmienie
art. 24 – 30 Dyrektywy MiFID II (zmiana)	Do ustalenia na dalszym etapie prac.

Przewidywane skutki proponowanych zmian:

Zredukowanie obciążenia dla firm inwestycyjnych jak również istotnej uciążliwości dla klientów.

3.5. MiFID II - przegląd kryteriów uznawania klienta za profesjonalnego

Streszczenie:

Przegląd i modyfikację kryteriów pozwalających na uznanie klientów na ich życzenie za profesjonalnych w taki sposób, aby były jednoznaczne i niebudzące wątpliwości. W szczególności przegląd kryteriów odwołujących się do doświadczenia na rynku finansowym i częstotliwości zawierania transakcji.

Propozycja wraz z uzasadnieniem:

UKNF proponuje dokonanie przeglądu kryteriów wymaganych do uznania klienta za profesjonalnego na jego życzenie, uwzględniając konieczność zapewniania odpowiedniego standardu ochrony klienta. W szczególności rozważyć można weryfikację zasadności stosowania kryteriów odnoszących się do doświadczenia w sektorze finansowym oraz częstotliwości zawierania transakcji.

Zwracamy też uwagę na propozycje Retail Investment Strategy EU w tym zakresie (np. propozycja Parlamentu Europejskiego zakłada, żeby liczba transakcji i ich wolumen powinien być uzależniony od rodzaju transakcji dokonywanych przez klienta).

Uznanie klienta za klienta profesjonalnego pozwala firmom inwestycyjnym na odstąpienie od realizacji wielu wymagających obowiązków. Wiele z osób, które ze

względem posiadanych kwalifikacji lub wielkość zainwestowanych środków, mogłoby być uznany za klienta profesjonalnego nie spełnia obecnie warunków takiego uznania.

Proponowane brzmienie

Jednostka redakcyjna	Proponowane brzmienie
Załącznik II Dyrektywy MiFID II (zmiana)	Do ustalenia na dalszym etapie prac.

Przewidywane skutki proponowanych zmian:

Usprawnienie funkcjonowania rynków kapitałowych oraz urealnienie rzeczywistej ilości klientów uznawanych za klientów profesjonalnych.

3.6. MiFID II – rezygnacja z przekazywania klientowi informacji o przekazaniu zleceń na podstawie MiFID II

Streszczenie:

Rezygnacja z dostarczania klientowi informacji o przekazaniu zleceń na podstawie art. 25 ust. 6 MiFID II i art. 59 ust. 1 pkt b) Rozporządzenia delegowanego 2017/565.

Propozycja wraz z uzasadnieniem:

Otrzymane sygnały z rynku wskazują, że klienci detaliczni nie chcą otrzymywać powiadomień o przekazaniu zleceń zgodnie z art. 25 ust. 6 MiFID II i art. 59 ust. 1 pkt b) Rozporządzenia delegowanego 2017/565.

Klienci składają zlecenia za pośrednictwem platform online, gdzie aktywnie monitorują swoje inwestycje albo telefonicznie podczas nagrywanej rozmowy kończącej się informacją o przyjęciu zlecenia. W systemie transakcyjnym natychmiast mają informację, że zlecenie zostało przyjęte. Klienci otrzymując dużą ilość informacji nie są w stanie wyłowić z nich tych najważniejszych, mających dla nich wartość dodaną.

Klienci są przyzwyczajeni i świadomi funkcjonalności systemu transakcyjnego, do którego mają dostęp. Dodatkowe komunikaty, czy też powielanie posiadanych przez ich informacji jest zbędne.

Proponowane brzmienie

Jednostka redakcyjna	Proponowane brzmienie
art. 25 ust. 6 MiFID II (usunięcie)	Do ustalenia na dalszym etapie prac.
art. 59 ust. 1 pkt b) Rozporządzenia delegowanego 2017/565 (usunięcie)	

Przewidywane skutki proponowanych zmian:

Rezygnacja z tego wymogu pozwoli zredukować ilość informacji kierowanych do klientów. Informacje nie mają wartości dodanej dla klientów, ponieważ ci widzą swoje transakcje w systemach firm inwestycyjnych.

3.7. Zmiany w zakresie raportowania klientom kosztów i opłat zgodnie z Rozporządzeniem delegowanym 2017/565

Streszczenie:

Zmiana przepisów dotyczących raportowania klientom kosztów i opłat związanych z usługami inwestycyjnymi, zarówno przed ich świadczeniem (ex ante), jak i po ich realizacji (ex post), zgodnie z Rozporządzeniem delegowanym 2017/565.

Propozycja wraz z uzasadnieniem:

Rozporządzenie delegowane 2017/565 wprowadza w art. 50 szerokie obowiązki informowania klientów o kosztach i opłatach związanych z usługami inwestycyjnymi zarówno przed ich świadczeniem (ex ante), jak i po ich realizacji (ex post). Taki model raportowania został przyjęty przez prawodawcę unijnego w celu zapewnienia przejrzystości i pełnej informacji dla klientów na każdym etapie współpracy z firmą inwestycyjną.

Doświadczenia związane ze stosowaniem ww. przepisów wskazują jednak, iż dycho-
tomia ww. obowiązków (lub nawet triada, łącząc to z informacjami o kosztach udo-
stępniionych w KID) prowadzi do przekazywania informacji, które nie muszą być ze
sobą spójne (w szczególności bowiem informacje ex ante mogą być szacunkiem
kosztów) i brak jest możliwości zapewnienia formalnej ich spójności.

W przypadku obydwu informacji, firma inwestycyjna musi dodatkowo, do swoich
informacji, dodawać informacje pochodzące od podmiotów trzecich (np. wystawcy
instrumentu, emitenta) co powoduje dodatkowo, iż proces sporządzania tych infor-
macji musi uwzględniać czas pracy nie tylko firmy inwestycyjnej, ale także pozyska-
nia i weryfikacji danych od podmiotów trzecich.

Propozycje zmian:

- Zachowanie obowiązku przekazywania informacji ex ante, ale jedynie w zakre-
sie kosztów i opłat pobieranych przez firmy. Dodatkowo taka informacja po-
winna zawierać dane o wysokości zachęt otrzymanych przez firmę;
- Rezygnacja z przekazywania raportów rocznych ex post. Jest to nieefektywny,
niewiele mówiący klientowi przekaz, który otrzymuje wiele miesięcy po zakoń-
czeniu roku kalendarzowego. Wymaga ogromnego nakładu pracy po stronie
firm inwestycyjnych, w szczególności w zakresie weryfikowania informacji o
kosztach producenta instrumentu.

Klient otrzymuje informacje o kosztach przed zawarciem transakcji oraz po jej wy-
konaniu. Informacje o kosztach jednostek uczestnictwa czy produktów strukturyzo-
wanych jest podana w KID-ach.

Proponowane brzmienie

Jednostka redakcyjna	Proponowane brzmienie
art. 50 Rozporządzenia delegowanego 2017/565 (zmiana)	Do ustalenia na dalszym etapie prac.

Przewidywane skutki proponowanych zmian:

Zachowanie dotychczasowego poziomu ochrony inwestora, ułatwienie procesu zbierania danych o kosztach i ich przekazywania klientom.

3.8. Przekazywanie informacji ex ante o kosztach za pośrednictwem systemu transakcyjnego

Streszczenie:

Firmy inwestycyjne wykorzystują do komunikacji kanały elektroniczne, do których klienci są przyzwyczajeni. Zmiana dotyczy rozszerzenia katalogu środków porozumiewania się, za pośrednictwem których klient ma możliwość otrzymania informacji dotyczących kosztów i opłat przed zawarciem transakcji.

Propozycja wraz z uzasadnieniem:

W art. 24 ust 4 Dyrektywy MiFID II (zmienionej Dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/338 z dnia 16 lutego 2021 r. (tzw. MiFID quick-fix)) wprowadzono możliwość otrzymywania informacji dotyczących kosztów i opłat za pośrednictwem środków porozumiewania się na odległość.

Jednak nie wszystkie kanały komunikacji wykorzystywane przez banki zostały uwzględnione w regulacji, a jednocześnie nie znajduje uzasadnienia wyłączenie ich z możliwych form przekazania informacji.

UKNF proponuje rozszerzyć katalog środków porozumiewania się, za pośrednictwem których klient ma możliwość otrzymania informacji dotyczących kosztów i opłat przed zawarciem transakcji. Konieczne jest umożliwienie przekazywania takich informacji za pośrednictwem kanałów elektronicznych, co jest powszechną praktyką.

Proponowane brzmienie

Jednostka redakcyjna	Proponowane brzmienie
art. 24 ust 4 Dyrektywy MiFID II (zmiana)	Rozszerzenie katalogu środków porozumiewania się, za pośrednictwem których klient ma możliwość otrzymania informacji dotyczących kosztów i opłat przed zawarciem transakcji o kanały komunikacji elektronicznej, które są wykorzystywane w komunikacji z klientem.

Przewidywane skutki proponowanych zmian:

Zmniejszenie wydatków firm, przy jednoczesnym braku wpływu na jakość raportowania kosztów.

3.9. Wyłączenie części nadmiernych obowiązków firm inwestycyjnych względem klientów profesjonalnych i uprawnionych kontrahentów**Streszczenie:**

Wyłączenie nadmiernych obowiązków firm inwestycyjnych wobec klientów profesjonalnych i uprawnionych kontrahentów, w tym złagodzenie kryterium uznania klienta profesjonalnego, poprzez rozszerzenie decyzyjności firmy inwestycyjnej. Zaleca się także przegląd obowiązków pośredników i usunięcie nadmiarowych wymagań.

Propozycja wraz z uzasadnieniem:

Niektóre obowiązki konieczne do realizacji w stosunku do klientów profesjonalnych są nadmiarowe i nie znajdują uzasadnienia w praktyce obrotu gospodarczego. Ponadto dostrzegamy wyzwania w zakresie kategoryzacji spółek specjalnego przeznaczenia. Obecny kształt przepisów nie jest dostosowany do zmieniających się warunków rynkowych.

Firmy inwestycyjne oraz banki zmuszone są do kategoryzowania spółek celowych SPV jako klientów detalicznych – bez względu na to, że spółki te tworzone są z reguły przez znacznej wielkości podmioty gospodarcze spełniające kryteria klienta profesjonalnego. W przypadku projektów project finance brak traktowania spółki SPV wg MiFID II jak jej spółki matki znacząco wpływa na czas trwania procesu realizacji projektu i formalizmy z nim związane. Przykładowo w obecnym stanie prawnym SPV utworzone przez duży fundusz hedgingowy – traktowane jest jako klient detaliczny według MiFID II.

Mając na względzie, że określone kryterium dotyczy wyłącznie możliwości uznania za klienta profesjonalnego na podstawie żądania zgłaszanego przez samego klienta, nie zaś z inicjatywy firmy inwestycyjnej, a ponadto że nie jest ono kryterium samodzielnym (oprócz niego wymagane jest spełnienie co najmniej jednego z dwóch wymienionych w tym przepisie kryteriów), UKNF proponuje jego złagodzenie poprzez zwiększenie możliwego zakresu decyzyjności (uznania) po stronie firmy inwestycyjnej.

W obszarze zarządzania produktami, UKNF proponuje jednoznaczne zapisanie w przepisach wykonawczych, że przepisy nie mają zastosowania do kategorii klientów będących uprawnionym kontrahentem lub instytucjonalnym klientem profesjonalnym.

W obszarze najlepszej realizacji zleceń rekomendujemy wyłączenie stosowania zasad w stosunku do instytucjonalnych klientów profesjonalnych.

Dodatkowo warto dokonać przeglądu obowiązków pośredników wobec klientów profesjonalnych i uprawnionych kontrahentów i usunąć te, które okazują się nadmiarowe.

Proponowane brzmienie

Jednostka redakcyjna	Proponowane brzmienie
Dyrektywa MiFID II, w szczególności w zakresie Sekcji 2 (art. 24 – 30, tj. przepisów zapewniających ochronę inwestora) (zmiana)	Przegląd wymogów MiFID II pod kątem usunięcia nadmiarowych obowiązków w stosunku do klientów profesjonalnych oraz uwzględnienie specyfiki funkcjonowania grup kapitałowych.

Przewidywane skutki proponowanych zmian:

Ułatwienie klientom profesjonalnym i uprawnionym kontrahentom skorzystania z niektórych usług i produktów.

4. Uproszczenie procesów licencyjnych

4.1. Uproszczenie procedury paszportowania centralnych depozytów papierów wartościowych

Streszczenie:

Uproszczenie procedury notyfikacji świadczenia usług na zasadzie paszportowania przez centralne depozyty papierów wartościowych z państw członkowskich UE (art. 23 Rozporządzenia CSDR) poprzez wyłączenie z zakresu badania przeprowadzenia oceny adekwatności struktury administracyjnej (organizacyjnej) oraz sytuacji finansowej centralnego depozytu papierów wartościowych.

Propozycja wraz z uzasadnieniem:

Uchylenie zawartych w art. 23 Rozporządzenia CSDR postanowień dotyczących obowiązku badania przez organ właściwy adekwatności struktury administracyjnej, sytuacji finansowej oraz adekwatności środków, jakie zamierza podjąć centralny depozyt papierów wartościowych i ewentualne skrócenie dwumiesięcznego okresu na przekazanie kompletnych danych do organu właściwego państwa przyjmującego przez organ właściwy państwa pochodzenia.

Aktualnie centralny depozyt papierów wartościowych, który zamierza świadczyć określone usługi (np. usługę pierwszej rejestracji papierów wartościowych w systemie księgowym) w odniesieniu do instrumentów finansowych ustanowionych na mocy prawa innego państwa członkowskiego, przekazuje właściwemu organowi ze swojego państwa (państwa pochodzenia) stosowne informacje (katalog zawarty w art. 23.3 i art. 23.4 CSDR). Są to, między innymi, plan operacji, określający w szczególności usługi, które centralny depozyt papierów wartościowych zamierza świadczyć, a w odniesieniu do akcji także ocenę środków, jakie centralny depozyt papierów wartościowych zamierza podjąć, aby umożliwić swoim użytkownikom przestrzeganie prawa przyjmującego państwa członkowskiego.

Zgodnie z art. 23 ust. 6 CSDR w terminie dwóch miesięcy od otrzymania kompletnej informacji, o których mowa w ust. 3 lit. a), b) i c) lub ust. 4 lit. a i b), stosownie do przypadku, właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia przekazuje te informacje właściwemu organowi przyjmującego państwa członkowskiego, chyba że - wzięwszy pod uwagę usługi, które mają być świadczone - ma powody do zakwestionowania adekwatności struktury administracyjnej lub sytuacji finansowej centralnego depozytu papierów wartościowych, który zamierza świadczyć usługi w przyjmującym państwie członkowskim lub adekwatności środków, jakie zamierza on zastosować zgodnie z ust. 3 lit. d) lub ust. 4 lit. c), stosownie do przypadku. Konieczność badania adekwatności struktury administracyjnej (organizacyjnej) oraz sytuacji finansowej przy okazji każdej procedury notyfikacyjnej jest nadmiarowa, biorąc pod uwagę obowiązek okresowego dokonywania przez organ właściwy przeglądu uzgodnień, strategii, procesów i mechanizmów wdrożonych przez centralny depozyt papierów wartościowych na potrzeby przestrzegania przepisów Rozporządzenia CSDR oraz ryzyk, na jakie jest lub może być narażony dany centralny depozyt papierów wartościowych.

W tej perspektywie wdrożenie proponowanej zmiany i skrócenie okresu na przekazanie kompletnej danych do organu właściwego państwa przyjmującego przyczyni się do przyspieszenia momentu przekazania właściwemu organowi przyjmującego państwa stosownych informacji, od którego liczy się termin 15 dni, który musi upłynąć przed rozpoczęciem świadczenia usług lub utworzeniem oddziału świadczącego takie usługi.

Proponowane brzmienie

Jednostka redakcyjna	Proponowane brzmienie
art. 23 ust. 6 Rozporządzenia CSDR (zmiana)	W terminie miesiąca od otrzymania kompletnej informacji, o których mowa w ust. 3 lit. a), b) i c) lub ust. 4 lit. a i b), stosownie do przypadku, właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia przekazuje te informacje właściwemu organowi przyjmującego państwa członkowskiego. W tym terminie, w przypadku gdy CDPW świadczy już usługi na rzecz innych przyjmujących państw członkowskich, w tym za pośrednictwem oddziału, właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia przekazuje te informacje również kolegium, o którym mowa w art. 24a.

Przewidywane skutki proponowanych zmian:

Uproszczenie i przyspieszenie procesu notyfikacyjnego, jak i zmniejszenie kosztów compliance w odniesieniu do świadczenia usług transgranicznych przez centralne depozyty papierów wartościowych.

4.2. Uproszczenie procesu uzyskiwania zezwolenia na świadczenie usług maklerskich

Streszczenie:

Uproszczenie procesu uzyskiwania zezwolenia na świadczenie usług maklerskich poprzez przegląd wymogów licencyjnych i usunięcie nadmiarowych obowiązków w tym uproszczenie i zmniejszenie liczby wymaganych dokumentów/potwierdzeń.

Propozycja wraz z uzasadnieniem:

Wnioskodawca ubiegający się o zezwolenie na prowadzenie działalności jako firma inwestycyjna obowiązany jest na podstawie Rozporządzenia delegowanego 2017/1943, przedstawić szereg informacji dotyczących osób wchodzących w skład organu zarządzającego oraz osób faktycznie kierujących działalnością.

Ilość i okresy za jakie wymagane są te informacje oraz sposób ich potwierdzania jest dużym obciążeniem dla podmiotów np. zgodnie z art. 4 lit. a pkt (viii) Rozporządzenia delegowanego 2017/1943 wymagane jest aby wnioskodawca, w odniesieniu do członków organu zarządzającego i osób faktycznie kierujących działalnością, przedstawił urzędowe zaświadczenie o wyniku oceny reputacji i doświadczenia. W naszej ocenie wystarczyłoby oświadczenie wnioskodawcy.

UKNF proponuje dokonanie przeglądu wymogów licencyjnych w taki sposób żeby usunąć/ograniczyć obowiązek dostarczania NCA informacji będących w posiadaniu innych organów oraz uprościć/zmniejszyć ilość dostarczanych dokumentów/potwierdzeń.

Proponowane brzmienie

Jednostka redakcyjna	Proponowane brzmienie
Rozporządzenie delegowane 2017/1943 (zmiana)	Przegląd wymogów licencyjnych pod kątem nadmiarowych obowiązków i usunięcie nadmiarowych wymogów.

Przewidywane skutki proponowanych zmian:

Proces uzyskiwania zezwolenia, w tym ilość informacji, jakie należy przekazać, wydają się nadmiarowe. Powoduje to z jednej strony uciążliwość dla wnioskodawców (co może powstrzymywać podmioty od uzyskania licencji), a dla UKNF – duży wysiłek w procedowaniu tej licencji.

5. Uwolnienie kapitału

5.1. Sekurytyzacja – przegląd i ewentualne obniżenie wymogów kapitałowych banków w zakresie pozycji sekurytyzacyjnych

Streszczenie:

Przeglądu wymogów kapitałowych banków i ich ewentualne obniżenie, które może przyczynić się do poprawy alokacji przez nie kapitału oraz zwiększenia popytu na rynku sekurytyzacyjnym po stronie sektora bankowego.

Propozycja wraz z uzasadnieniem:

Reżim wymogów kapitałowych dla pozycji sekurytyzacyjnych podlegał przeglądowi przez Wspólny Komitet ESAs, które zauważyły możliwość wprowadzenia do niego punktowych zmian mających na celu zwiększenie wrażliwości ram kapitałowych na ryzyko¹¹. Jednocześnie, uczestnicy rynku podnoszą, że obecne wymogi kapitałowe powodują nadmierną kapitalizację pozycji sekurytyzacyjnych, co zniechęca do inwestowania w nie, nawet gdy jest to ekonomicznie uzasadnione. Ponadto wysokość parametru p wprowadzającego brak neutralności do metod obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem dla pozycji sekurytyzacyjnych.

W tym kontekście, UKNF proponuje:

- przegląd i ewentualną rewizję metod i parametrów obliczania wymogów kapitałowych pozycji sekurytyzacyjnych, tak aby uczynić je bardziej wrażliwymi na ryzyka (m.in. senioralność transzy, rodzaj ekspozycji bazowych);
- obniżenie dolnych limitów wymogów kapitałowych w stosunku do wysokiej jakości transz senior zatrzymanych przez jednostki inicjujące zgodnie z propozycją ESAs¹²;
- rozważenie rekalkulacji wysokości parametru p we wszystkich metodach obliczania wymogów kapitałowych zarówno dla pozycji sekurytyzacyjnych STS oraz niemających statusu STS.

Proponowane brzmienie

Jednostka redakcyjna	Proponowane brzmienie
Rozdział 5 Rozporządzenia CRR (zmiana)	Do sformułowania na dalszym etapie prac.

Przewidywane skutki proponowanych zmian:

Adekwatne wymogi kapitałowe są kluczowe dla zapewnienia bezpieczeństwa banków, ale również racjonalnej alokacji posiadanych przez nie środków. Odpowiednie

¹¹ Joint Committee Advice on the review of the securitisation prudential framework – Banking, s. 64.

¹² Joint Committee Advice on the review of the securitisation prudential framework – Banking, Rozdział 3.3.1.

zmiany w tym obszarze mogą przyczynić się do poprawy alokacji kapitału oraz zwiększenia popytu na rynku sekurytyzacyjnym po stronie sektora bankowego.

5.2. Sekurytyzacja – przegląd i ewentualne obniżenie wymogów kapitałowych zakładów ubezpieczeń w zakresie pozycji sekurytyzacyjnych

Streszczenie:

Przeglądu wymogów kapitałowych zakładów ubezpieczeń i ich ewentualne obniżenie, które może doprowadzić do umożliwienia im bardziej adekwatnej alokacji kapitału, wskutek czego nastąpić może powrót zakładów ubezpieczeń jako potencjalnej bazy inwestorskiej na rynek sekurytyzacyjny, co w konsekwencji przyczyni się również do rozwoju tego rynku.

Propozycja wraz z uzasadnieniem:

Wolumen sekurytyzacji w sektorze ubezpieczeniowym w Europie do tej pory nie osiągnął najwyższego poziomu z 2007 r., czyli przed kryzysem finansowym. Obecny rynek jest mniejszy, ale charakteryzuje się wyższą jakością i jest regulowany w sposób bardziej ostrożny. Papiery sekurytyzacyjne również przed kryzysem były nieodpowiedniej jakości i nie powinny służyć jako punkt odniesienia, do którego należy dążyć. Mimo to inwestorzy oczekują, że rynek sekurytyzacji odrodzi się na poziomie wyższym niż obecnie. W szczególności zakłady ubezpieczeń są postrzegane jako potencjalne źródło wysokiego popytu, jednakże apetyt zakładów na inwestowanie w sekurytyzację pozostaje niski.

Obrazują to przypadki, gdy wymóg wynikający z inwestycji w transze senioralne jest większy niż w przypadku bezpośredniej ekspozycji na pulę aktywów bazowych¹³.

Trwający obecnie przegląd Dyrektywy Solvency II zwrócił uwagę na to by ostrożnościowe ujęcie inwestycji w sekurytyzację odzwierciedlało rzeczywiste ryzyka oraz aby wymogi kapitałowe związane z takimi inwestycjami były zorientowane na ryzyko¹⁴.

UKNF, w ramach przeglądu systemu Dyrektywy Solvency II, popiera propozycje KE przeprowadzenia rewizji metodyki wyznaczania wymogów kapitałowych dla pozycji sekurytyzacyjnych w celu ich adekwatnego dostosowania do ryzyka wynikającego z danej pozycji. W tym kontekście, rozważyć można bardziej szczegółowe rozróżnienie czynników ryzyka wynikającego z pozycji sekurytyzacyjnej, zależnych od senioralności transz, posiadania statusu STS, czy też poprzez zróżnicowanie poszczególnych rodzajów sekurytyzacji.

Zmiany te będą mogły doprowadzić do powrotu zakładów ubezpieczeń na rynek sekurytyzacji jako inwestorów, co przyczyni się do jego rozwoju oraz możliwości bardziej adekwatnej alokacji kapitału.

¹³ Developing European Capital Markets To Finance The Future Proposals for a Savings and Investments Union, s. 49.

¹⁴ Motyw 105 Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2025/2 z dnia 27 listopada 2024 r.

Proponowane brzmienie

Jednostka redakcyjna	Proponowane brzmienie
art. 178 Rozp. del. 2015/35 (zmiana)	Do sformułowania na dalszym etapie prac.

Przewidywane skutki proponowanych zmian:

Przegląd wymogów kapitałowych zakładów ubezpieczeń doprowadzi do powrotu zakładów ubezpieczeń jako potencjalnej bazy inwestorskiej na rynek sekurytyzacyjny, co w konsekwencji przyczyni się również do rozwoju tego rynku.

5.3. Wprowadzenie progu 5% udziału NPL w portfelu dla wymogu pomniejszenia funduszy własnych o kwotę niedoboru pokrycia ekspozycji nieobsługiwanych

Streszczenie:

Wprowadzenie progu 5% udziału NPL w portfelu dla inicjowania wymogu pomniejszenia funduszy własnych o kwotę niedoboru pokrycia ekspozycji nieobsługiwanych. Propozycja zmiany art. 36 ust. 1 lit m) oraz art. 47a-47c Rozporządzenia CRR poprzez wprowadzenie ograniczenia obowiązku pomniejszenia funduszy własnych do banków spełniających warunek progu 5%.

Propozycja wraz z uzasadnieniem:

Instytucje kredytowe są zobowiązane do pomniejszania funduszy własnych o wartość niedoboru pokrycia ekspozycji nieobsługiwanych. Niedobór ten jest określany jako niepokryta rezerwami wartość kredytów niepracujących po określonym czasie zakwalifikowania do kredytów niepracujących - NPL (od 2 lat dla niezabezpieczonych ekspozycji wobec klienta detalicznego, od 4 lat dla kredytów hipotecznych, od 8 lat dla kredytów z zabezpieczeniem rządowym lub podobnym). W efekcie wpływa to na poziom możliwości udzielania przez banki kredytów. Było to częścią rozwiązania wprowadzonego jako kompleksowy pakiet działań w związku z kredytami niepracującymi.

Zgodnie z obecnymi zasadami dopiero instytucje kredytowe, dla których udział kredytów NPL przekracza 5% są zobowiązane do opracowania Strategii NPL, której celem jest ograniczenie poziomu NPL w portfelu, strategia jest przedstawiana organowi nadzoru, który monitoruje jej wykonanie. Jednocześnie jak wynika z analiz i danych udostępnionych przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego: na poziomie europejskim niewiele z największych instytucji kredytowych w UE przekracza poziom NPL 5% (w przypadku Polski jest to aktualnie jeden podmiot).

Propozycja zmiany art. 36 ust. 1 lit m) oraz art. 47a-47c Rozporządzenia CRR poprzez ograniczenie obowiązku pomniejszenia funduszy własnych do banków spełniających dopiero warunek progu 5%. Oznacza to powiązanie obowiązku pomniejszania funduszy własnych jako środka ostrożnościowego ze skalą portfela NPL wymagającą opracowania przez banki Strategii NPL dotyczącej ograniczania poziomu tych

kredytów w portfelu. Zapewni więc skoordynowane zastosowanie wymogów adekwatnie dostosowane do poziomu jakości portfela kredytowego.

Wprowadzenie tego progu pozwoli na zapewnienie większej elastyczności w zarządzaniu kredytami niepracującymi. Instytucje kredytowe poniżej progu 5% nie będą zobowiązane do ograniczenia portfela, ale będą zmotywowane do zarządzania tym portfelem by nie wejść w bardziej restrykcyjny reżim prawny (powyżej 5%) związany z obowiązkiem pomniejszenia funduszy własnych i opracowaniem strategii.

Jednocześnie, niezależnie od wprowadzenia tego progu, organy nadzoru będą miały nadal możliwości podejmowania działań nadzorczych wobec podmiotów, które nie działają dostatecznie aktywnie dla zmniejszenia poziomu NPL poprzez zalecenia lub wymóg utrzymywania dodatkowego kapitału.

Proponowane brzmienie

Jednostka redakcyjna	Proponowane brzmienie
art. 47c Rozporządzenia CRR (dodanie)	Wprowadzenie progu dla obowiązywania wymogu odliczenia z tytułu ekspozycji nieobsługiwanych określonego jako 5% udziału ekspozycji nieobsługiwanych w portfelu kredytowym

Przewidywane skutki proponowanych zmian:

Uwolnienie dodatkowego kapitału dla finansowania gospodarki poprzez ograniczenie obowiązków dla podmiotów poniżej progu 5% NPL. Również ograniczenie nadmierności regulacji dla podmiotów posiadających niewielki odsetek NPL (głównie małych instytucji finansowych).

5.4. Ujednolicenie wagi 0% dla ekspozycji wobec Skarbu Państwa i banków centralnych we wszystkich walutach krajów członkowskich

Streszczenie:

Propozycja zmiany art. 114 ust. 2 i 4 oraz art. 500a Rozporządzenia CRR poprzez ustalenie wagi 0% dla ekspozycji wobec Skarbu Państwa i banków centralnych we wszystkich walutach krajów członkowskich.

Propozycja wraz z uzasadnieniem:

Ekspozycje wobec Europejskiego Banku Centralnego niezależnie od waluty oraz rządów centralnych i banków centralnych w walucie krajowej tego rządu centralnego mają wagę 0% niezależnie od ratingu danego kraju, natomiast ekspozycje wobec tych samych instytucji w walucie innego kraju UE mają wagę wynikającą z ratingu kraju (najczęściej 20%).

Brak wagi 0% dla ekspozycji wobec rządów centralnych i banków centralnych w danej walucie powoduje konieczność uwzględniania tych ekspozycji w limicie koncentracji. Przepis ten został wprowadzony w pierwotnej treści Rozporządzenia przy założeniu, że wszystkie kraje UE w dającej się przewidzieć przyszłości przyjmą euro.

Jednocześnie z punktu widzenia ryzyka, waluta ekspozycji ma ograniczony wpływ na ryzyko kredytowe, ponieważ niedopasowanie walutowe jest zarządzane w ramach ryzyka rynkowego. Ponadto zaangażowanie w ekspozycje wobec rządów centralnych i banków centralnych limituje wystarczająco wymóg w zakresie wskaźnika dźwigni.

Inna niż 0% waga ryzyka oznacza, że ekspozycja w walutowych ekspozycjach rządów centralnych musi być doliczana do ekspozycji wobec spółek Skarbu Państwa na potrzeby limitu dużych zaangażowań (25% funduszy własnych) co ogranicza możliwość objęcia obligacji emitowanych przez Skarb Państwa w innej walucie niż złoty ze względu na potrzebę zarządzania limitem koncentracji. Możliwość stosowania wagi 0% była kilkakrotnie przedłużana, ostatnio przez Rozporządzenie CRR3.

Propozycja dotyczy zmiany art. 114 ust. 2 i 4 oraz art. 500a Rozporządzenia CRR poprzez ustalenie jednolitej wagi (0%) dla ekspozycji wobec rządów centralnych i banków centralnych we wszystkich walutach krajów członkowskich w celu uproszczenia sposobu traktowania tych ekspozycji po stronie banków.

Proponowane brzmienie

Jednostka redakcyjna	Proponowane brzmienie
art. 114 ust. 2 i 4 Rozporządzenia CRR (zmiana)	Ujednolicenie wagi ryzyka dla ekspozycji wobec rządów centralnych i banków centralnych.

Przewidywane skutki proponowanych zmian:

Umożliwienie szerszego udziału banków krajowych w zakupie obligacji emitowanych przez Skarb Państwa w innych walutach niż PLN – umożliwi zapewnienie im udziału na podobnych zasadach jak instytucje zagraniczne w finansowaniu długu publicznego. Umożliwienie zwiększenia finansowania przedsięwzięć realizowanych przez podmioty będące własnością Skarbu Państwa.

6. Uproszczenie zasad funkcjonowania / organizacji podmiotów nadzorowanych

6.1. EMIR – zmniejszenie częstotliwości przeglądu i oceny uzgodnień, strategii, procesów i mechanizmów wdrożonych przez kontrahentów centralnych

Streszczenie:

Zmniejszenie częstotliwości przeglądu i oceny uzgodnień, strategii, procesów i mechanizmów wdrożonych przez kontrahentów centralnych w celu przestrzegania norm Rozporządzenia EMIR.

Propozycja wraz z uzasadnieniem:

Zmiana art. 21 Rozporządzenia EMIR wynikająca z przyjęcia normy, że właściwe organy aktualizują przegląd i ocenę co najmniej raz na trzy lata zamiast co najmniej raz w roku.

Zgodnie z art. 21 ust. 3 Rozporządzenia EMIR: *Po uwzględnieniu opinii ESMA i kolegium, o którym mowa w art. 18, właściwe organy ustalają częstotliwość i szczegółowość przeglądów i ocen, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, ze szczególnym uwzględnieniem wielkości, systemowego znaczenia, charakteru, skali, złożoności działalności i wzajemnych powiązań danych CCP z innymi elementami infrastruktury rynku finansowego oraz priorytetów w zakresie nadzoru ustanowionych przez ESMA zgodnie z art. 24a ust. 7 akapit pierwszy lit. ba). Właściwe organy aktualizują przegląd i ocenę co najmniej raz w roku (...).*

Obowiązek przeprowadzania przeglądu i oceny, co najmniej raz w roku uznajemy za nadmiarowy, w szczególności w odniesieniu do mniejszych kontrahentów centralnych. Zwracamy uwagę, że przepisy EMIR przewidują również przeprowadzanie kontroli kontrahentów centralnych, co najmniej raz w roku. Przyjęte przez kontrahentów centralnych regulacje, strategie itd. są weryfikowane pod kątem zgodności z prawem przy okazji postępowania o rozszerzenie zakresu działalności. Organ nadzoru dysponuje zatem różnymi instrumentami umożliwiającymi weryfikację pozostawania kontrahentów centralnych w zgodności z prawem. Jednocześnie przez obowiązek (a nie możliwość) korzystania ze wszystkich tych instrumentów, zakresy weryfikacji mogą się pokrywać, tworząc dla kontrahentów centralnych niepotrzebne obciążenie np. w postaci konieczności przedkładania do organu nadzoru podobnych informacji/dokumentów. Przykładowo, w maju 2024 r. zakończone zostało postępowanie o rozszerzenie zakresu działalności kontrahenta centralnego. Wydanie decyzji pozytywnej oznacza, że kontrahent centralnych pozostaje w zgodności z EMIR. Niezależnie od tego czy względem kontrahenta centralnego wszczęto również procedurę przeglądu i oceny za rok 2024 w związku z art. 21 EMIR. Jednocześnie wskazujemy, że w odniesieniu do centralnych depozytów papierów wartościowych przegląd i ocena przeprowadzana jest, co najmniej raz na trzy lata (art. 22 ust. 1 Rozporządzenia CSRD).

Proponowane brzmienie

Jednostka redakcyjna	Proponowane brzmienie
art. 21 ust. 3 Rozporządzenia EMIR (zmiana)	Po uwzględnieniu opinii ESMA i kolegium, o którym mowa w art. 18, właściwe organy ustalają częstotliwość i szczegółowość przeglądów i ocen, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, ze szczególnym uwzględnieniem wielkości, systemowego znaczenia, charakteru, skali, złożoności działalności i wzajemnych powiązań danych CCP z innymi elementami infrastruktury rynku finansowego oraz priorytetów w zakresie nadzoru ustanowionych przez ESMA zgodnie z art. 24a ust. 7 akapit pierwszy lit. ba). Właściwe organy aktualizują przegląd i ocenę co najmniej raz na trzy lata.
art. 21 ust. 4 Rozporządzenia EMIR (zmiana)	Organ właściwy dla CCP regularnie, a co najmniej raz na trzy lata - w zależności od częstotliwości aktualizacji przeglądu i oceny - przekazuje ESMA i kolegium, o którym mowa w art. 18, sprawozdanie na temat oceny i wyników przeglądu i oceny, o których mowa w ust. 1, zawierające informacje o tym, czy właściwy organ dla CCP wystąpił o jakiekolwiek działania naprawcze lub nałożył sankcje. Sprawozdanie jest przedkładane ESMA i kolegium, o którym mowa w art. 18. Sprawozdanie to podlega opinii kolegium, o którym mowa w art. 18, na podstawie art. 19 oraz opinii ESMA na podstawie art. 24a ust. 7 akapit pierwszy lit. bc), wydanej zgodnie z procedurą określoną w art. 17b (...)

Przewidywane skutki proponowanych zmian:

Zredukowanie kosztów compliance/obciążeń administracyjnych nałożonych na kontrahentów centralnych zwiększając tym samym ich konkurencyjność.

6.2. CSRD – fazowanie zakresu obowiązkowej atestacji przez biegłych rewidentów / firmy audytorskie sprawozdawczości zrównoważonego rozwoju

Streszczenie:

Etapowe rozszerzanie (tj. fazowanie) zakresu obowiązkowej atestacji przez biegłych rewidentów / firmy audytorskie sprawozdawczości zrównoważonego rozwoju.

Propozycja wraz z uzasadnieniem:

Obecnie zakres obowiązkowej atestacji sprawozdawczości zrównoważonego rozwoju, tj. usługa atestacyjna dająca ograniczoną pewność (ang. *limited assurance*) jest bardzo szeroki, jak i sam zakres sprawozdawczości. Generuje to bardzo wysokie koszty atestacji, jak i ryzyko, w szczególności, z uwagi na fakt, że wymogi są nowe, zaś sprawozdawczość bardzo obszerna i w wielu obszarach (np. poświadczenia w zakresie łańcucha wartości, śladu węglowego z emisji z zakresu 3 tzw. *scope 3 GHG emissions*, czy też w zakresie planów jednostki/grupy kapitałowej) trudna do weryfikacji, o ile w ogóle możliwa. Niektóre ujawnienia wymagają specyficznej wiedzy eksperckiej (eksperti mogą nie być dostępni, lub ich dostępność może być istotnie ograniczona w ciągu najbliższych lat, co podwyższa koszty atestacji lub też sama atestacja może nie być rzetelna).

Dodatkowo, należy pamiętać, że użytkownikami raportów, w tym opinii z atestacji, będzie grono szersze niż użytkownicy sprawozdań finansowych. Niezrozumienie przez użytkowników specyfiki raportów audytorskich, w tym specyfiki opinii dającej ograniczoną pewność, przy tak szerokim a nieprecyzyjnym zakresie atestacji podwyższa naszym zdaniem jeszcze bardziej ryzyko greenwashingu i spraw sądowych z tym związanych. Ryzyko to wynika z tzw. luki oczekiwań czyli „różnicy między tym, czego społeczeństwo oczekuje od audytorów, a dokonaniem audytorów postrzegany przez społeczeństwo”¹⁵. Opinia, że biegły „nie dowiedział się o żadnej sprawie, która powoduje, że uważa on, że sprawozdawczość zrównoważonego rozwoju nie została sporządzona, we wszystkich aspektach, zgodnie z ramowymi założeniami sprawozdawczości zrównoważonego rozwoju”, jak i ewentualne modyfikacje opinii mogą nie być zrozumiałe, w zakresie tego co zostało a co nie potwierdzone.

Biorąc pod uwagę powyższe, w szczególności koszty atestacji proponuje się fazowanie zakresu obowiązkowej atestacji (bez zmiany charakteru/stopnia zapewnienia atestacji tj. pozostając przy ograniczonej pewności):

¹⁵ We wrześniu 2020 r. IASB opublikowała dokument do dyskusji pt. „Oszustwa i kontynuacja działalności w badaniu sprawozdania finansowego: Badanie różnic pomiędzy publicznym postrzeganiem roli biegłego rewidenta i jego obowiązków w badaniu sprawozdania finansowego”.

- I faza: atestacja ograniczona poprzez doprecyzowanie, które informacje niefinansowe, wskaźniki i mierniki oraz związane z nimi ujawnienia podlegały atestacji (czyli obowiązkowy, minimalny zakres atestacji byłby np. ograniczony do atestacji tzw. IRO-1 Opis procesów służących do identyfikacji i oceny istotnych oddziaływań, istotnego ryzyka i istotnych możliwości; lub
- II faza: w zależności od doświadczeń z I fazy mogłaby być rozszerzona o IRO-2 Wymogi ujawnieniowe w ESRS pokrywające kwestie zidentyfikowane jako istotne (czyli atestacji podlegałyby ujawnienia z IRO-1 oraz IRO-2);
- III faza: w zależności od doświadczeń z I i II fazy mogłaby być rozszerzona o kolejne konkretne obszary/elementy ujawnień (informacje, wskaźniki, mierniki i związane z nimi ujawnienia), o których mowa w ESRS.

Powyższa propozycja nie ingeruje w możliwość poddania sprawozdawczości dobrowolnej atestacji, gdyby jednostka z różnych względów podjęła taką decyzję.

Proponowane brzmienie

Jednostka redakcyjna	Proponowane brzmienie
Dyrektywa CSRD, ESRS (zmiana)	Do ustalenia na dalszym etapie prac.

Przewidywane skutki proponowanych zmian:

Redukcja kosztów atestacji dzięki jej zawężeniu i doprecyzowaniu – to niższe koszty za atestację po stronie jednostek, w tym podmiotów nadzorowanych przez UKNF. To też lepsze rozumienie zakresu przeprowadzonej atestacji i niższe ryzyko ewentualnego greenwashingu, wynikającego m.in. z tzw. luki oczekiwań.

6.3. EU Green Bonds - redukcja obowiązków emitentów i kontrolerów zewnętrznych

Streszczenie:

Redukcja barier podaźowych i obniżenie kosztów emisji EU Green Bonds po stronie emitentów („supply side”) poprzez:

- zmniejszenie zakresu raportowania i jego częstotliwości;
- zmniejszenie wymogów organizacyjnych oraz uproszczenie procesu rejestracji kontrolerów zewnętrznych przez ESMA.

Propozycja wraz z uzasadnieniem:

Europejskie zielone obligacje (EU Green Bonds) mogą być emitowane przez przedsiębiorstwa finansowe i niefinansowe, a także podmioty niebędące przedsiębiorstwami, takie jak emitenci długu państwowego. Poniżej zawarta propozycja ma przyczynić się do tego, aby obligacje te stały się częściej stosowanym środkiem

finansowania działań transformacyjnych, w szczególności w kierunku bardziej zrównoważonym środowiskowo.

Mając na uwadze powyższe, UKNF proponuje podjęcie działań mających na celu redukcję barier podaźowych i obniżenie kosztów emisji EU Green Bonds po stronie emitentów (*supply side*)¹⁶ poprzez:

- zmniejszenie zakresu raportowania i jego częstotliwości:
 - mniejsze jednostki (MŚP) oraz emitenci długu państwowego będący władzami lokalnymi (w rozumieniu art. 1 ust. 2 lit. b) Rozporządzenia prospektowego) byłoby zobligowani tylko do sporządzania informacji:
 - przed emisją – arkusz informacyjny zgodnie z Załącznikiem I do Rozporządzenia 2023/2631; oraz
 - po dokonaniu pełnej alokacji przychodów i co najmniej raz w całym okresie trwania tych obligacji, tj. sprawozdanie dotyczące wpływu zgodnie z Załącznikiem III do Rozporządzenia 2023/2631;

Tym samym jednostki te nie byłyby zobligowane do raportowania rocznego wg Załącznika II.
 - ponadto, w przypadku, gdy przychody z obligacji mają zostać częściowo alokowane na działalność gospodarczą, która nie jest zgodna z technicznymi kryteriami kwalifikacji (art. 5 Rozporządzenia (UE) 2023/2631), proponowane jest uproszczenie nałożonych na podmiot szczegółowych obowiązków ujawnieniowych zawartych w **Załącznik II pkt 4 sekcja „Alokacja na działalność gospodarczą niezgodną w technicznymi kryteriami kwalifikacji”** poprzez **usunięcie fragmentu**: „Ponadto podanie powodów, ze względu na które nie można zastosować technicznych kryteriów kwalifikacji, oraz wyjaśnienie, w jaki sposób emitent zapewnił, aby działalność ta była zgodna z art. 5 ust. 3 i 4 rozporządzenia (UE) 2023/2631 oraz art. 3 lit. a), b) i c) rozporządzenia (UE) 2020/852”;
- zmniejszenie wymogów organizacyjnych oraz uproszczenie procesu rejestracji kontrolerów zewnętrznych przez ESMA:
 - ograniczenie zakresu art. 27 i obowiązku weryfikacji spełnienia wymogów odpowiedniości przed rejestracją kontrolera zewnętrznego z art. 23 ust. 2 lit. a) Rozporządzenia 2023/2631 do członków organu kierowniczego;
 - rezygnacja z wydania regulacyjnych standardów technicznych, na podstawie art. 29 ust. 4 Rozporządzenia 2023/2631 przez ESMA, określających kryteria dokonywania oceny, czy komórka ds. zgodności posiada uprawnienia umożliwiające właściwie i niezależnie wykonywanie jej obowiązków, oceny, czy komórka ds. zgodności posiada niezbędne zasoby i wiedzę ekspercką oraz dostęp do wszystkich istotnych informacji;

¹⁶ Na kwestie redukcji kosztów emisji zielonych obligacji zwracano uwagę już w dokumencie OECD: OECD (2017), Mobilising Bond Markets for a Low-Carbon Transition, Green Finance and Investment, OECD Publishing, Paris, s. 14.

- rezygnacja z wydania regulacyjnych standardów technicznych, na podstawie art. 30 ust. 3 Rozporządzenia 2023/2631 przez ESMA, określających kryteria dokonywania oceny odpowiedniości procedur administracyjnych i księgowych oraz mechanizmów kontroli wewnętrznej, a także skuteczności rozwiązań w zakresie kontroli i zabezpieczeń systemów przetwarzania informacji.

Proponowane brzmienie

Jednostka redakcyjna	Proponowane brzmienie
Załącznik II Rozporządzenia 2023/2631 pkt 4 sekcja „Alokacja na działalność gospodarczą niezgodną w technicznymi kryteriami kwalifikacji” poprzez usunięcie fragmentu: „Ponadto podanie powodów, ze względu na które nie można zastosować technicznych kryteriów kwalifikacji, oraz wyjaśnienie, w jaki sposób emitent zapewnił, aby działalność ta była zgodna z art. 5 ust. 3 i 4 rozporządzenia (UE) 2023/2631 oraz art. 3 lit. a), b) i c) rozporządzenia (UE) 2020/852” (usunięcie)	Do ustalenia na dalszym etapie prac.

Przewidywane skutki proponowanych zmian:

Obniżenie kosztów emisji i raportowania według standardu europejskich zielonych obligacji przełoży się na wzrost zainteresowania ich emisją po stronie emitentów i przekierowaniem większej ilości środków finansowych w „zielone” projekty. Zmniejszenie wymogów nałożonych na kontrolerów zewnętrznych przyczynić powinno się do niższych kosztów ich funkcjonowania oraz wskutek tego większej dostępności świadczonych przez nich usług dla emitentów europejskich zielonych obligacji.

6.4. MiFID II – propozycja usunięcia wymogu dotyczącego preferencji w zakresie zrównoważonego rozwoju w zakresie konfliktu interesów

Streszczenie:

Wykreślenia sformułowania: [...] *including his or her sustainability preferences* [...] w zakresie obowiązków odnoszących się do konfliktów interesów.

Propozycja wraz z uzasadnieniem:

Propozycja wykreślenia w przepisach dotyczących konfliktu interesów sformułowania: [...] *including his or her sustainability preferences* [...] - art. 16 ust. 3 MiFID II w związku z art. 33 ust. 1 Rozporządzenia delegowanego 2017/565. Propozycja ta uzasadniona jest tym, że nie tworzą one realnych okoliczności generujących lub potencjalnie generujących konflikt interesów.

Proponowane brzmienie

Jednostka redakcyjna	Proponowane brzmienie
----------------------	-----------------------

art. 16 ust. 3 i art. 23 Dyrektywy MiFID II (zmiana)	Do ustalenia na dalszym etapie prac.
art. 33 ust. 1 Rozporządzenia delegowanego 2017/565 (zmiana)	Do ustalenia na dalszym etapie prac.

Przewidywane skutki proponowanych zmian:

Wprowadzenie bardziej jednoznacznego charakteru definicji konfliktu interesów na gruncie Dyrektywy MiFID II oraz Rozporządzenia delegowanego 2017/565 spowoduje, że konflikt interesów będzie odnosił się do interesu klienta rozumianego jako interes finansowy.

6.5. Zmiana reżimu regulacyjnego podmiotów obsługujących kredyty z reżimu licencyjnego na działalność opartą o wpis do rejestru oraz ich odciążenie z części obowiązków, w tym obowiązków sprawozdawczych

Streszczenie:

Zmiana reżimu regulacyjnego podmiotów obsługujących kredyty (POK) z reżimu licencyjnego na działalność opartą o wpis do rejestru oraz ich odciążenie z części nadmiarowych obowiązków.

Propozycja wraz z uzasadnieniem:

Dyrektywa 2021/2167¹⁷ wprowadziła zasady nadzoru nad obrotem przeterminowanymi kredytami banków – „nieobsługiwanymi umowami o kredyt” jak definiuje je Dyrektywa NPL.

Nieobsługiwanymi umowami o kredyt (NPL) w świetle art. 3 pkt 13 Dyrektywy NPL są umowy o kredyt, które zostały sklasyfikowane jako ekspozycja nieobsługiwana zgodnie z art. 47a Rozporządzenia CRR.

Jedną z naczelných zasad wprowadzonych przez tą dyrektywę jest reglamentacja działalności w zakresie obsługi kredytów.

Zgodnie z art. 3 pkt 9 Dyrektywy NPL „działalność w zakresie obsługi kredytów” oznacza jedną lub większą liczbę następujących działalności:

- pobieranie lub odzyskiwanie od kredytobiorcy, zgodnie z prawem krajowym, wszelkich należnych płatności związanych z prawami kredytodawcy wynikającymi z umowy kredytowej lub z samą umową kredytową;

¹⁷ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2167 z dnia 24 listopada 2021 r. w sprawie podmiotów obsługujących kredyty i nabywców kredytów oraz w sprawie zmiany dyrektyw 2008/48/WE i 2014/17/UE.

- renegocjowanie z kredytobiorcą, wszelkich warunków związanych z prawami kredytodawcy wynikającymi z umowy o kredyt, lub z samą umową o kredyt;
- zarządzanie wszelkimi skargami dotyczącymi praw kredytodawcy wynikających z umowy o kredyt lub samej umowy o kredyt;
- informowanie kredytobiorcy o wszelkich zmianach oprocentowania lub opłat, lub jakichkolwiek należności związanych z prawami kredytodawcy wynikającymi z umowy o kredyt lub z samą umową o kredyt.

Jednocześnie, Dyrektywa NPL nie ma zastosowania, do podmiotów wymienionych w art. 2 ust. 5, tj. m.in. instytucji kredytowych, funduszy inwestycyjnych, ASI.

Działalność w zakresie obsługi kredytów musi być wykonywana przez POK, czyli osobę prawną, która w ramach wykonywanej przez siebie działalności zarządza prawami i obowiązkami związanymi z prawami kredytodawcy wynikającymi z nieobsługiwanej umowy o kredyt (art. 3 pkt 8).

Dyrektywa NPL wymaga, aby POK uzyskał zezwolenie zanim rozpocznie prowadzenie działalności. Działalność POK nie była dotychczas nadzorowana. Czynności podejmowane przez POK w ramach obsługi kredytów dotyczą nabywców kredytów - podmiotów będących przedsiębiorcami, którzy nabywają prawa wynikające z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt, w ramach wykonywanej działalności gospodarczej lub zawodowej. Nabywcy kredytów nie są podmiotami zbiorowego inwestowania, w szczególności nie są oni ASI bądź funduszami inwestycyjnymi. Tym samym nie istnieje potrzeba regulacyjnej ingerencji w jakość świadczenia tych usług na etapie dopuszczania tych podmiotów do działalności.

Wymogi uzyskania zezwolenia są nadmierne, wymagają przedstawienia szeregu dokumentów i stanowią nieproporcjonalne obciążenie w stosunku do charakteru prowadzonej działalności.

UKNF proponuje zatem:

- odejście od zasady zezwolenia na powadzenie tej działalności na rzecz działalności rejestrowanej;
- rezygnację z części obowiązków takich jak regulowane procedury zarządzania ryzykiem czy też mechanizmy kontroli wewnętrznej;
- rezygnację z obowiązków raportowych na rzecz nadzoru;
- rezygnację z uprawnień kontrolnych i pozostawienie jedynie uprawnień nadzoru w ramach tzw. „nadzoru z za biurka”, w tym żądania wyjaśnień oraz informacji.

Jednocześnie wprowadzenie proponowanych zmian do Dyrektywy NPL w zakresie POK, nie będzie miało wpływu na zasady licencjonowania serwiserów. W szczególności uzyskanie przez podmiot będący serwiserem, bądź planujący być serwiserem wpisu do rejestru POK, nie będzie stanowiło uprawnienia do świadczenia usług o

których mowa w art. 192 ustawy o funduszach inwestycyjnych bez stosownej licencji oraz z pominięciem zasad określonych w tej ustawie.

Proponowane brzmienie

Jednostka redakcyjna	Proponowane brzmienie
Cała Dyrektywa NPL (zmiana)	Zmiana szeregu przepisów Dyrektywy zmieniających proces licencyjny, wymogi co do POK a także obowiązki sprawozdawcze. Wymagane zmiany, mogą wiązać się nawet z koniecznością stworzenia Dyrektywy NPL na nowo.

Przewidywane skutki proponowanych zmian:

Stworzenie adekwatnych do charakteru działalności POK przepisów prawa i reżimu regulacyjnego.

6.6. Zmiana delegacji dla EUNB w zakresie uregulowania możliwości stosowania uproszczonego podejścia do planów naprawy

Streszczenie:

Zmiana delegacji dla EUNB w zakresie uregulowania możliwości stosowania uproszczonego podejścia do planów naprawy.

Propozycja wraz z uzasadnieniem:

Dyrektywa BRRD przewiduje możliwość ograniczenia planu naprawy dla banków, których upadłość nie spowoduje zagrożenia systemowego. Zgodnie z obecnymi zasadami dla identyfikacji takich banków organy nadzoru powinny stosować przepisy Rozporządzenia delegowanego 2019/348.

Rozporządzenie to dla określenia znaczenia systemowego banku uwzględnia wybrane dane finansowe (tożsame z wykorzystywanymi dla identyfikacji innych instytucji o znaczeniu systemowym) i na podstawie tych danych wyliczane są wskaźniki dla poszczególnych banków oraz ustalany jest rating.

Jednocześnie rozporządzenie nie uwzględnia charakteru działalności banku czy jego struktury finansowania. Ograniczenie planu naprawy jest możliwe na wniosek banku, co prowadzi do konieczności uzyskania uzasadnienia i dodatkowych wyjaśnień od wnioskodawcy.

Organ nadzoru powinien posiadać możliwość inicjowania tego procesu niezależnie od złożonego wniosku na podstawie całości dostępnych danych nadzorczych. W tym celu zamiast rozporządzenia efektywniejszą formą byłyby wytyczne. Obniżenie poziomu regulacji z rozporządzeń do wytycznych pozwoli na stosowanie bardziej elastycznych kryteriów (i pozwoli uwzględniać różne nieprzewidziane czynniki).

Proponowane brzmienie

Jednostka redakcyjna	Proponowane brzmienie
----------------------	-----------------------

art. 4 ust. 5 Dyrektywy BRRD (zmiana)	Zmiana delegacji z rozporządzenia na wytyczne (celem zapewnienia większej elastyczności).
---------------------------------------	---

Przewidywane skutki proponowanych zmian:

Zapewnienie większej elastyczności dla organu nadzoru. Odformalizowanie procesu klasyfikacji instytucji i możliwość uwzględnienia innych czynników nieprzewidzianych obecnie przepisami prawa.

6.7. Wyłączenie obowiązku sporządzania planu naprawy dla banków realizujących program dobrowolnej likwidacji

Streszczenie:

Wyłączenie wynikającego z Dyrektywy BRRD obowiązku sporządzania planu naprawy dla banków realizujących program dobrowolnej likwidacji.

Propozycja wraz z uzasadnieniem:

Dyrektywa BRRD zobowiązuje wszystkie banki do posiadania planu naprawy lub uwzględnienia tych podmiotów w grupowym planie naprawy. Obowiązek ten dotyczy także banków realizujących program dobrowolnej likwidacji (taki bank jest uznawany za – jeszcze - instytucję kredytową).

Ograniczenie planu naprawy jest możliwe na wniosek banku, co wymaga przeprowadzenia procesu i pozyskania dodatkowych wyjaśnień. Tymczasem działalność banków w likwidacji ogranicza się do zamykania zobowiązań (wypowiadanie umów, archiwizacja, rozliczanie podatków) i podmiot w likwidacji nie może angażować się w nowe przedsięwzięcia. Jednocześnie może być rozciągnięta w czasie ze względu na czynniki, które nie zawsze są znane na początku rozpoczęcia likwidacji z mocy prawa. W tych warunkach ryzyko nieoczekiwanej upadłości ponosi praktycznie tylko właściciel.

Propozycja to wyłączenie obowiązku sporządzania planu naprawy dla banku realizującego program dobrowolnej likwidacji. Prowadziłoby to również do zapewnienia większej przejrzystości również przy zamykaniu działalności i byłoby elementem przeciwdziałania praktykom utrzymywania instytucji, których koszt likwidacji jest wyższy niż utrzymywanie jej sztucznie przy życiu.

Proponowane brzmienie

Jednostka redakcyjna	Proponowane brzmienie
art. 5 Dyrektywy BRRD (dodanie)	Brak obowiązku sporządzania planu naprawy dla banku realizującego program dobrowolnej likwidacji

Przewidywane skutki proponowanych zmian:

Uproszczenie procedury likwidacyjnej i ograniczenie kosztów likwidacji poprzez uproszczenie procedury. Ograniczy to ryzyko sztucznego podtrzymywania instytucji, gdzie koszty likwidacji mogą być wyższe niż działania w niewielkim zakresie.

6.8. Wyjęcie z zakresu regulacji dotyczących usług płatniczych kategorii instytucji żyra pocztowego i przeniesienie tego zagadnienia w całości do opcji narodowej

Streszczenie:

Zmiana przepisów Dyrektywy PSD2 poprzez wyłączenie instytucji świadczących żyro pocztowe z kategorii dostawców usług płatniczych oraz unormowanie kwestii zarządzania ryzykiem w tych podmiotach w prawie krajowym.

Propozycja wraz z uzasadnieniem:

Dyrektywy PSD1 i PSD2 określiły kategorie dostawców usług płatniczych, którzy mogą zgodnie z prawem świadczyć usługi płatnicze w całej Unii. W chwili obecnej są to instytucje kredytowe, które przyjmują od użytkowników depozyty mogące służyć do finansowania transakcji płatniczych i które powinny nadal podlegać wymogom ostrożnościowym określonym w Dyrektywie CRD, instytucje pieniądza elektronicznego, które emitują pieniądź elektroniczny mogący służyć do finansowania transakcji płatniczych i które powinny nadal podlegać wymogom ostrożnościowym określonym w dyrektywie 2009/110/WE, instytucje płatnicze oraz instytucje świadczące żyro pocztowe, które zgodnie z prawem krajowym zostały do tego uprawnione.

Po 20 latach doświadczeń z dyrektywą o usługach płatniczych według analiz EUNB takich podmiotów jest kilka w całej Unii Europejskiej (głównie w Niemczech), które świadczą usługi w wymiarze lokalnym. Po ostatnich zmianach związanych z przejściem części wymogów regulacyjnych z PSD do DORA w chwili obecnej w dyrektywie w części niepokrytej Rozporządzeniem DORA pozostały instytucje żyra pocztowego, co generują potrzebę utrzymywania dla nich wytycznych i w przyszłości różnych aktów delegowanych. Skoro zatem instytucje żyra pocztowego są pewnego rodzaju opcją narodową, bo uzależnioną od zakresu przepisów krajowych, to tak naprawdę kwestia zarządzania ryzykiem w tych podmiotach mogłaby być także zawarta w legislacji krajowej (zgodnie z krajowymi regulacjami dotyczącymi prawa pocztowego).

Uwzględniając funkcjonujące modele bankowości pocztowej (m.in. Francja – Epiposte, Niemcy – Postbank, Polska – Bank Pocztowy) można zauważyć, że świadczenie usług płatniczych przez instytucje żyra pocztowego bezpośrednio zostało wyparte przez osobną licencję bankową lub model joint venture operatora pocztowego i banku. Jeśli państwo członkowskie decyduje się na opcję świadczenia usług płatniczych przez operatorów pocztowych bezpośrednio powinno móc określić warunki

ich świadczenia uwzględniając zarówno zakres możliwości świadczenia tych usług, jak i skalę działalności takiego podmiotu.

Proponowane brzmienie

Jednostka redakcyjna	Proponowane brzmienie
art. 1 ust. 1 lit. c) Dyrektywy PSD2 (usunięcie)	Usunięcie kategorii instytucji żyra pocztowego z zakresu prawa unijnego (usług płatniczych)

Przewidywane skutki proponowanych zmian:

Uproszczenie przepisów dotyczących świadczenia usług płatniczych i wyeliminowanie resztkowej regulacji dedykowanej dla tych instytucji. W chwili obecnej bankowość pocztowa realizowana jest za pośrednictwem banków komercyjnych z udziałem Poczty Polskiej, na takich samych zasadach jak inne banki komercyjne.

6.9. Ograniczenie katalogu podmiotów finansowych objętych wymogami Rozporządzenia DORA

Streszczenie:

Zmiana art. 2 Rozporządzenia DORA, poprzez wyłączenie z zakresu stosowania tego rozporządzenia instytucji płatniczych zwolnionych zgodnie z dyrektywą 2015/2366 oraz instytucji pieniądza elektronicznego zwolnionych zgodnie z dyrektywą 2009/110.

Propozycja wraz z uzasadnieniem:

Wymogami Rozporządzenia DORA objęte są m.in. instytucje płatnicze zwolnione zgodnie z Dyrektywą 2015/2366 oraz instytucje pieniądza elektronicznego zwolnione zgodnie z Dyrektywą 2009/110. Mają do nich zastosowanie uproszczone ramy zarządzania ryzykiem związanym z ICT (art. 16 Rozporządzenia DORA) oraz wymogi m.in. w zakresie zarządzania incydentami związanymi z ICT czy zarządzania ryzykiem ze strony zewnętrznych dostawców usług ICT.

W świetle art. 9 ust. 1 Dyrektywy 2009/110 oraz art. 32 ust. 1 Dyrektywy 2015/2366 podmioty te cechuje ograniczona skala działalności. Odnosi się ona do średniej wartości pieniądza elektronicznego pozostającego w obiegu/średniej miesięcznej całkowitej wartości transakcji płatniczych wykonanych podczas ostatnich 12 miesięcy. Limit wyznacza w tym zakresie państwo członkowskie, ale nie może on przekraczać, odpowiednio, 5 mln euro i 3 mln euro. Działalność ww. podmiotów cechuje ograniczony poziom ryzyka, co dodatkowo przemawia za wyłączeniem stosowania do nich wymogów Rozporządzenia DORA. Rozbudowane wymogi w zakresie zapewnienia operacyjnej odporności cyfrowej, nawet uwzględniając stosowanie przez te podmioty uproszczonych ram zarządzania ryzykiem związanym z ICT, stanowią dla nich nadmierne obciążenie i nie są uzasadnione ograniczoną skalą ich działalności i poziomem ryzyka, jaki działalność ta generuje dla rynku finansowego. Nałożenie na wymienione podmioty omawianych wymogów stanowi również wyłom wobec

dotychczasowego sposobu regulowania ich działalności, który oparty był na możliwości wyłączenia przez państwa członkowskie istotnej części obowiązków regulacyjnych mających zastosowanie do takich podmiotów.

Osiągnięcie powyższego celu możliwe jest poprzez:

- wyłączenie zastosowania Rozporządzenia DORA w stosunku do tego rodzaju podmiotów;
- zastosowanie w stosunku do nich opcji narodowej, jak ma to miejsce w ramach Rozporządzenia DORA w przypadku podmiotów, o których mowa w art. 2 ust. 5 pkt 4–23 Dyrektywy CRD;
- ograniczenie stosowania Rozporządzenia DORA jedynie do podmiotów z omawianej kategorii, które przekraczają określony próg skali działalności.

Preferowaną opcją pozostaje opcja nr 2, jako dająca elastyczność co do wyboru podejścia przez dane państwo członkowskie. Jej wybór nie będzie prowadzić do negatywnych skutków w kontekście potencjalnie różnych wymogów prowadzenia działalności w poszczególnych państwach członkowskich. Omawiane podmioty nie korzystają bowiem ze swobody świadczenia usług w ramach UE i mogą prowadzić działalność tylko w państwie członkowskim ich siedziby. Analogiczne rozwiązanie istnieje już przy tym na gruncie Rozporządzenia DORA w odniesieniu do podmiotów, o których mowa w art. 2 ust. 5 pkt 4–23 Dyrektywy CRD. Ponadto rozwiązanie to będzie spójne z dotychczasowym podejściem do regulowania działalności omawianych podmiotów.

Proponowane brzmienie

Jednostka redakcyjna	Proponowane brzmienie
art. 2 oraz art. 16 Rozporządzenia DORA (zmiana)	Dodanie nowego ustępu 5 w art. 2 Rozporządzenia DORA umożliwiającego państwu członkowskiemu decyzję w zakresie wyłączenia stosowania tego rozporządzenia wobec instytucji płatniczych zwolnionych zgodnie z dyrektywą 2015/2366 oraz instytucji pieniądza elektronicznego zwolnionych zgodnie z Dyrektywą 2009/110 (na wzór obecnego art. 2 ust. 4 Rozporządzenia DORA odnoszącego się do podmiotów, o których mowa w art. 2 ust. 5 pkt 4–23 Dyrektywy CRD). Dodatkowo zmiana art. 16 ust. 1 poprzez dodanie w stosunku do omawianej kategorii podmiotów zwrotu „w odniesieniu do których państwa członkowskie podjęły decyzję o niewykorzystywaniu możliwości, o której mowa w art. 2 ust. 5 niniejszego rozporządzenia”.

Przewidywane skutki proponowanych zmian:

Ograniczenie obciążeń regulacyjnych względem instytucji płatniczych zwolnionych zgodnie z Dyrektywą 2015/2366 oraz instytucji pieniądza elektronicznego zwolnionych zgodnie z Dyrektywą 2009/110. Zwiększenie konkurencyjności adresatów zmian legislacyjnych i uproszczenie ich środowiska regulacyjnego, a pośrednio korzyści dla klientów usług tych podmiotów. Odciążenie organów nadzoru i umożliwienie przeznaczenia ich zasobów na realizację działań nadzorczych wobec innych podmiotów finansowych.

6.10. Ograniczenie katalogu podmiotów finansowych stosujących pełne ramy zarządzania ryzykiem związanym z ICT

Streszczenie:

Propozycja zmiany art. 16 Rozporządzenia DORA, poprzez wyłączenie stosowania art. 5-15 (pełne ramy zarządzania ryzykiem związanym z ICT) i zastosowanie art. 16 tego rozporządzenia (uproszczone ramy zarządzania ryzykiem związanym z ICT) w stosunku do:

- instytucji kredytowych będących małymi i niezłożonymi instytucjami;
- zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji będących małymi i niezłożonymi zakładami w rozumieniu art. 13 pkt 10a Dyrektywy 2009/138;
- dostawców usług finansowania społecznościowego będących mikroprzedsiębiorstwami lub małymi przedsiębiorstwami.

Propozycja wraz z uzasadnieniem:

Rozporządzenie DORA przewiduje zapewnienie proporcjonalności m.in. poprzez objęcie części podmiotów finansowych o mniejszej skali działalności uproszczonymi ramami zarządzania ryzykiem związanym z ICT (art. 16 rozporządzenia).

W celu zmniejszenia obciążeń regulacyjnych i dostosowania wymogów w obszarze operacyjnej odporności cyfrowej do wielkości podmiotów finansowych, skali i charakteru ich działalności, uzasadnione jest ograniczenie katalogu podmiotów finansowych stosujących pełne ramy zarządzania ryzykiem związanym z ICT. Dotyczy to:

- instytucji kredytowych będących małymi i niezłożonymi instytucjami w rozumieniu art. 4 pkt 145 Rozporządzenia CRR;
- zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji będących małymi i niezłożonymi zakładami w rozumieniu art. 13 pkt 10a Dyrektywy 2009/138;
- dostawców usług finansowania społecznościowego będących mikroprzedsiębiorstwami lub małymi przedsiębiorstwami.

Omawiana zmiana skutkowałaby brakiem stosowania do wskazanych powyżej podmiotów wymogów z art. 5-15 Rozporządzenia DORA – zamiast tego zastosowanie znalazłyby wymogi z art. 16 tego rozporządzenia. Skutkowałoby to również odciążeniem omawianych podmiotów finansowych w zakresie braku stosowania innych wymogów, które w ramach Rozporządzenia DORA wyłączone są w stosunku do podmiotów objętych uproszczonymi ramami zarządzania ryzykiem związanym z ICT, czego przykładem może być brak obowiązku przyjęcia strategii dotyczącej ryzyka ze strony zewnętrznych dostawców usług ICT.

Instytucje kredytowe będące małymi i niezłożonymi instytucjami w rozumieniu art. 4 pkt 145 Rozporządzenia CRR oraz zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji będące małymi i niezłożonymi zakładami w rozumieniu art. 13 pkt 10a Dyrektywy 2009/138

Definicja małej i niezłożonej instytucji zawarta jest w art. 4 pkt 145 Rozporządzenia CRR, zaś pojęcie małego i niezłożonego zakładu zdefiniowano w art. 13 pkt 10a Dyrektywy 2009/138. Wskazane tam kryteria definicyjne rozstrzygają, że kategorie te odnoszą się do podmiotów o niewielkiej skali działalności.

Postulowane jest wprowadzenie rozróżnienia wymogów w obszarze operacyjnej odporności cyfrowej w ramach kategorii instytucji kredytowych oraz zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji, uzależnionego od wielkości/skali działalności podmiotu finansowego. Obecnie przepisy Rozporządzenia DORA przewidują zastosowanie pełnych ram zarządzania ryzykiem związanym z ICT zarówno w odniesieniu do stosunkowo dużych instytucji kredytowych, jak banki w formie spółki akcyjnej, jak i w stosunku do mniejszych instytucji kredytowych. Z perspektywy zapewnienia proporcjonalności zasadne jest, aby mniejsze instytucje kredytowe nie były obciążone wymogami w zakresie zapewnienia operacyjnej odporności cyfrowej rozbudowanymi nadmiernie wobec skali ich działalności oraz ryzyka, jakie działalność ta generuje. Poza ograniczoną skalą przyjmowanych depozytów czy udzielanych kredytów, działalność tego rodzaju podmiotów ma zazwyczaj lokalny charakter w aspekcie geograficznym. Podobne postulaty można formułować w przypadku zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji.

Obecnie Rozporządzenie DORA w kontekście instytucji kredytowych pozwala jedynie na niestosowanie jego wymogów do podmiotów, o których mowa w art. 2 ust. 5 pkt 4–23 Dyrektywy CRD (w Polsce: Bank Gospodarstwa Krajowego oraz spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe). W przypadku zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji ze stosowania Rozporządzenia DORA wyłączone są zaś jedynie zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji, o których mowa w art. 4 Dyrektywy 2009/138 (a więc te, do których nie ma zastosowania omawiana dyrektywa).

Dostawcy usług finansowania społecznościowego będący mikroprzedsiębiorstwami lub małymi przedsiębiorstwami

Jak wskazano w motywach Rozporządzenia 2020/1503, finansowanie społecznościowe jest w coraz większym stopniu uznawaną formą alternatywnego finansowania dla przedsiębiorstw typu start-up oraz małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) i zazwyczaj opiera się na niewielkich inwestycjach. Działalność gospodarcza jest zazwyczaj finansowana przez dużą liczbę osób lub organizacji, a przedsięwzięcia gospodarcze pozyskują stosunkowo niewielkie kwoty pieniędzy. Finansowanie społecznościowe może stanowić również sposób weryfikacji pomysłu przedsięwzięcia gospodarczego, dawać przedsiębiorcom dostęp do dużej liczby osób, które przekazują spostrzeżenia i informacje, a także być narzędziem marketingowym.

Mając na uwadze m.in. wskazaną powyżej rolę dostawców usług finansowania społecznościowego dla rozwoju przedsięwzięć gospodarczych, a także uwzględniając różną skalę działalności, jaka może być realizowana przez poszczególnych dostawców usług finansowania społecznościowego, a co za tym idzie zróżnicowany poziom ryzyka z niej wynikający dla rynku finansowego, uzasadnione jest wprowadzenie w większym stopniu proporcjonalności wymogów w obszarze operacyjnej odporności cyfrowej mających zastosowanie do tego rodzaju podmiotów.

Proponowane jest w związku z tym wyłączenie stosowania pełnych ram zarządzania ryzykiem związanym z ICT w stosunku do dostawców usług finansowania społecznościowego będących mikroprzedsiębiorstwami lub małymi przedsiębiorstwami. Tego rodzaju ograniczona skala działalności nie uzasadnia zastosowania rozbudowanych wymogów w zakresie zapewnienia operacyjnej odporności cyfrowej w postaci pełnych ram zarządzania ryzykiem związanym z ICT. Zamiast tego, bardziej adekwatne jest zastosowanie do takich podmiotów uproszczonych ram zarządzania ryzykiem związanym z ICT.

Proponowane brzmienie

Jednostka redakcyjna	Proponowane brzmienie
art. 16 Rozporządzenia DORA (zmiana)	Zmiana art. 16 Rozporządzenia DOR poprzez objęcie wymienionych podmiotów stosowaniem uproszczonych ram zarządzania ryzykiem związanym z ICT.

Przewidywane skutki proponowanych zmian:

Proponowane uproszczenie regulacyjne pozwoli m.in. na zwiększenie konkurencyjności objętych nią podmiotów nadzorowanych oraz zmniejszenia kosztów prowadzenia przez nie działalności (w szczególności kosztów compliance), w tym umożliwi alokację części ich zasobów do rozwijania prowadzonej działalności biznesowej, co może się przyczynić do zwiększania innowacyjności i ulepszania produktów finansowych. Odciążą to także organy nadzoru i umożliwi im przeznaczenie zasobów na realizację kluczowych działań nadzorczych, zwiększając efektywność sprawowanego nadzoru.

6.11. Ograniczenie zakresu obowiązków związanych z prowadzeniem rejestru informacji dot. umów z zewnętrznymi dostawcami usług ICT, w tym w zakresie jego raportowania do właściwego organu

Streszczenie:

Zmiana art. 28 ust. 3 akapit pierwszy Rozporządzenia DORA oraz Rozporządzenia wykonawczego 2024/2965 w celu ograniczenia zakresu danych wymaganych w ramach prowadzonego rejestru informacji dot. umów z zewnętrznymi dostawcami usług ICT, aby obejmował on wyłącznie usługi ICT wspierające krytyczne lub istotne funkcje podmiotu finansowego.

Propozycja wraz z uzasadnieniem:

Zgodnie z art. 28 ust. 3 akapit pierwszy Rozporządzenia DORA podmioty finansowe utrzymują i aktualizują rejestr informacji w odniesieniu do wszystkich ustaleń umownych dotyczących korzystania z usług ICT świadczonych przez zewnętrznych dostawców usług ICT.

Propozycje ograniczenia zakresu obowiązku prowadzenia i aktualizowania rejestru informacji formułowane były przez podmioty finansowe w ramach prac nad projektem Rozporządzenia wykonawczego 2024/2956.

W ramach przeprowadzonej przez EUN analizy korzyści wprowadzenia wzoru rejestru informacji na poziomie UE wskazano, że wzmocni on świadomość i monitorowanie przez podmioty finansowe ryzyka wynikającego z ustaleń dotyczących zewnętrznych dostawców usług ICT. Poza rejestr informacji będzie źródłem wiedzy dla właściwych organów w zakresie zarządzania przez podmioty finansowe ryzykiem ze strony ww. dostawców. Dane z rejestrów informacji będą wykorzystane również w procesie wyznaczania kluczowych zewnętrznych dostawców usług ICT. Wśród obciążeń związanych z prowadzeniem rejestru informacji EUN wskazały zaś na koszty związane ze zmianami w procesach i infrastrukturze w celu wdrożenia, prowadzenia i aktualizacji rejestru informacji.

W ramach konsultacji publicznych projektu ww. aktu wykonawczego EUN wskazały, że nie było możliwe ograniczenie na poziomie aktu wykonawczego zakresu rejestru informacji wyłącznie do zewnętrznych dostawców usług ICT wspierających krytyczne lub istotne funkcje. EUN wskazały, że jest tak ze względu na treść art. 28 ust. 3 Rozporządzenia DORA, zgodnie z którym rejestr informacji powinien obejmować wszystkie ustalenia umowne z zewnętrznymi dostawcami usług ICT.

Wymaga podkreślenia, że zakres danych w rejestrze informacji zawiera bardzo dużą ilość informacji (blisko 100 pól) zmieniających się w czasie. Dodatkowo jego złożoność powoduje, że dokumentowanie, utrzymywanie w aktualności oraz przetwarzanie danych z tak rozbudowanego rejestru stanowi istotne obciążenie (organizacyjne, narzędziowe i zasobowe) zarówno dla podmiotów finansowych, jak i właściwych organów.

Warto przy tym podkreślić, że część istotnych obowiązków w ramach Rozporządzenia DORA w obszarze zarządzania ryzykiem ze strony zewnętrznych dostawców usług ICT ma zastosowanie w odniesieniu do usług ICT wspierających krytyczne lub istotne funkcje podmiotu finansowego (jak np. wprowadzenie strategii wyjścia, czy bardziej rozbudowane wymogi w stosunku do treści umów z zewnętrznym dostawcą usług ICT).

Usługi ICT wspierające krytyczne lub istotne funkcje (w rozumieniu Rozporządzenia DORA) podmiotu finansowego pozostają najważniejsze z perspektywy ryzyka ze strony zewnętrznych dostawców usług ICT dla działalności podmiotu finansowego, ponieważ zakłócenie tych funkcji może mieć istotny wpływ na prowadzenie działalności przez podmiot finansowy. Proponowane podejście będzie więc oparte w większym stopniu na zasadzie „risk-based approach”. Uwzględniając ograniczone znaczenie usług ICT niewspierających krytycznych lub istotnych funkcji podmiotu finansowego z perspektywy zarządzania ryzykiem ze strony zewnętrznych dostawców usług ICT, brak objęcia rejestrem informacji takich funkcji nie powinien również negatywnie wpłynąć na proces wyznaczania kluczowych zewnętrznych dostawców usług ICT.

Omawiana zmiana będzie prowadzić także do zmniejszenia obciążenia w obszarze raportowania, z uwagi na wymóg przekazywania rejestru informacji corocznie do właściwego organu.

Proponowane brzmienie

Jednostka redakcyjna	Proponowane brzmienie
art. 28 ust. 3 akapit pierwszy Rozporządzenia DORA (zmiana)	Zmiana art. 28 ust. 3 akapit pierwszy Rozporządzenia DORA poprzez ograniczenie obowiązku utrzymywania i aktualizowania rejestru informacji do ustaleń umownych dotyczących korzystania z usług ICT wspierających krytyczne lub istotne funkcje świadczonych przez zewnętrznych dostawców usług ICT. Z omawianą zmianą powiązane powinno być również połączone dostosowanie wzoru rejestru informacji uregulowanego Rozporządzeniem wykonawczym 2024/2956.

Przewidywane skutki proponowanych zmian:

Ograniczenie obowiązków związanych z rejestrem informacji dot. umów z zewnętrznymi dostawcami usług ICT skutkuje odciążeniem zasobów kadrowych i finansowych podmiotów nadzorowanych, umożliwiając ich wykorzystanie w relacji innych wymogów Rozporządzenia DORA. zaś organ nadzoru będzie mógł przeznaczyć swoje zasoby na realizację innych kluczowych działań nadzorczych. W konsekwencji, pozwoli to także na odciążenie organów nadzoru, umożliwiając przeznaczenie ich zasobów na realizację kluczowych działań nadzorczych.

6.12. Objęcie małych przedsiębiorstw wyjątkami od wymogów Rozporządzenia DORA mającymi dotychczas zastosowanie do mikroprzedsiębiorstw

Streszczenie:

Propozycja objęcia małych przedsiębiorstw zakresem zastosowania wyjątków od wymogów Rozporządzenia DORA, które mają obecnie zastosowanie jedynie do mikroprzedsiębiorstw.

Propozycja wraz z uzasadnieniem:

Rozporządzenie DORA przewiduje wyłączenie stosowania części jego obowiązków w stosunku do mikroprzedsiębiorstw. W motywie 38 Rozporządzenia DORA wskazano, że większe podmioty finansowe mogą korzystać z większych zasobów i są w stanie szybko przeznaczyć środki finansowe na opracowanie struktur zarządzania i stworzenie szeregu strategii korporacyjnych oraz są lepiej przygotowane w szczególności do ustanowienia specjalnych stanowisk w strukturach zarządzania w celu nadzorowania ustaleń umownych z zewnętrznymi dostawcami usług ICT lub w celu zarządzania kryzysowego, do organizowania zarządzania w zakresie ryzyka związanego z ICT zgodnie z modelem trzech linii obrony lub do ustanowienia wewnętrznego modelu zarządzania ryzykiem i kontroli ryzyka oraz do poddania swoich ram zarządzania ryzykiem związanym z ICT audytowi wewnętrznemu. Podkreślono w tym kontekście, że tego rodzaju wymogi należy nałożyć więc wyłącznie na podmioty finansowe, które nie są mikroprzedsiębiorstwami.

Pod pojęciem „mikroprzedsiębiorstwa” w ramach Rozporządzenia DORA rozumiany jest podmiot finansowy inny niż system obrotu, kontrahent centralny, repozytorium transakcji lub centralny depozyt papierów wartościowych, który zatrudnia mniej niż 10 osób i którego roczny obrót lub bilans roczny nie przekracza 2 mln EUR.

Małym przedsiębiorstwem na gruncie omawianego rozporządzenia jest zaś podmiot finansowy zatrudniający co najmniej 10 osób, ale mniej niż 50 osób, którego roczny obrót lub bilans roczny przekracza 2 mln EUR, ale nie przekracza 10 mln EUR.

Mając na uwadze dalsze zapewnienie proporcjonalności wymogów Rozporządzenia DORA, wyłączenie wymogów Rozporządzenia DORA w stosunku do mikroprzedsiębiorstw powinno odnosić się do podmiotów finansowych o stosunkowo małej skali działalności, tj. również do małych przedsiębiorstw. W świetle definicji „małego przedsiębiorstwa” z Rozporządzenia DORA działalność tego rodzaju podmiotów nadal pozostaje na poziomie nieuzasadniającym opracowywanie struktur zarządzania i tworzenie szeregu strategii korporacyjnych czy ustanawianie specjalnych stanowisk w celu zarządzania ryzykiem związanym z ICT. Pozostaje to aktualne w szczególności w przypadku podmiotów finansowych, których skala działalności w niewielkim stopniu przekracza próg mikroprzedsiębiorstwa, posiadających przykładowo kilkunastu pracowników.

Omawiana zmiana wpłynie także na odciążenie podmiotów finansowych będących małymi przedsiębiorstwami z obowiązku raportowania szacunkowych łącznych rocznych kosztów i strat spowodowanych poważnymi incydentami związanymi z ICT.

Przedmiotowy postulat pozostaje również spójny z podejściem do wyznaczenia zakresu podmiotowego zastosowania wymogów w obszarze cyberbezpieczeństwa przyjętym w ramach Dyrektywy 2022/2555 („**Dyrektywa NIS2**”). Z uwagi na odniesienie proponowanych wyjątków do mikroprzedsiębiorstw i małych przedsiębiorstw, propozycja pozostaje także spójna z zasadą równoważności przepisów sektorowych UE w obszarze cyberbezpieczeństwa z wymogami wyżej wymienionej dyrektywy.

Z omawianą zmianą powinna być przy tym połączona zmiana definicji małego przedsiębiorstwa i wyłączenie spod zakresu tej definicji podmiotów wyłączonych z definicji mikroprzedsiębiorstwa, tj. systemów obrotu, kontrahentów centralnych, repozytoriów transakcji i centralnych depozytów papierów wartościowych.

Proponowane brzmienie

Jednostka redakcyjna	Proponowane brzmienie
art. 5 ust. 3; art. 6 ust. 4-6; art. 8 ust. 3 i 7; art. 11 ust. 3, ust. 6 akapit drugi, ust. 7 i 10; art. 12 ust. 4; art. 13 ust. 2 akapit drugi i ust. 7; art. 24 ust. 1, 3, 4, 5 i 6; art. 25 ust. 3; art. 26 ust. 1; art. 28 ust. 2; art. 30 ust. 3 akapit drugi Rozporządzenia DORA (zmiana)	Zmiana wymienionych przepisów Rozporządzenia DORA poprzez uwzględnienie w ich treści, w zakresie wyjątku od ich stosowania, odniesienia również do małych przedsiębiorstw (obok dotychczasowego wskazania w nich na wyjątek dot. mikroprzedsiębiorstw)

Przewidywane skutki proponowanych zmian:

Ograniczenie obowiązków małych przedsiębiorstw w zakresie opracowywania struktur zarządzania i tworzenia szeregu strategii korporacyjnych czy ustanowienia specjalnych stanowisk w strukturach zarządzania. Zmniejszenie kosztów (w tym kosztów compliance) i zwiększenie konkurencyjności podmiotów nadzorowanych,

a także uwolnienie zasobów pozwalające na ich lepszą alokację (celem zwiększenia innowacyjności i ulepszenia produktów finansowych). Uproszczenie środowiska regulacyjnego pozwoli na odciążenie organów nadzoru, umożliwiając przeznaczenie ich zasobów na realizację kluczowych działań nadzorczych.

6.13. Wyłączenie obowiązku zgłaszania poważnych incydentów związanych z ICT w stosunku do mikroprzedsiębiorstw

Streszczenie:

Propozycja zmiany przepisów rozdziału III Rozporządzenia DORA w celu wyłączenia obowiązku zgłaszania poważnych incydentów związanych z ICT przez podmioty finansowe będące mikroprzedsiębiorstwami.

Propozycja wraz z uzasadnieniem:

Zgodnie z art. 19 ust. 1 akapit pierwszy i ust. 4 Rozporządzenia DORA podmioty finansowe zgłaszają poważne incydenty związane z ICT właściwemu organowi poprzez przedkładanie mu wstępnego powiadomienia, sprawozdania śródkresowego oraz sprawozdania końcowego.

Zarówno ogólne obowiązki z Rozporządzenia DORA w obszarze zarządzania incydentami związanymi z ICT, jak i szczegółowe obowiązki wynikające z aktów wykonawczych do tego rozporządzenia, kształtują sformalizowany i rozbudowany zestaw wymogów mających w tym zakresie zastosowanie do podmiotów finansowych. W świetle zatwierdzonych przez KE aktów wykonawczych szeroki będzie również zakres danych wymaganych w ramach raportowania poważnych incydentów związanych z ICT (ponad 70 pól na trzech etapach raportowania). Wymogi te nie są przy tym wyłączone w stosunku do mikroprzedsiębiorstw.

W przypadku mikroprzedsiębiorstw obowiązek zgłaszania poważnych incydentów związanych z ICT jest nieuzasadniony z kilku powodów. Mikroprzedsiębiorstwa mają bardzo ograniczone zasoby kadrowe i finansowe, które mogą być wykorzystane w celu skutecznego wdrożenia mechanizmów zgłaszania poważnych incydentów związanych z ICT. Nie posiadają one także zazwyczaj dedykowanych zespołów ds. bezpieczeństwa IT, które mogłyby skutecznie identyfikować, analizować i zgłaszać poważne incydenty związane z ICT zgodnie z wymaganiami Rozporządzenia DORA. Realizowanie takich obowiązków wymagałoby więc zatrudnienia dodatkowego personelu lub korzystania z kosztownych usług doradczych, co stanowiłoby istotne obciążenie dla tego rodzaju podmiotów, w tym w postaci poniesienia nakładów finansowych na szkolenia i infrastrukturę.

Ponadto mikroprzedsiębiorstwa, ze względu na swój ograniczony zakres działalności, mają ograniczony wpływ na system finansowy i jego bezpieczeństwo. W związku z tym incydenty związane z ICT występujące w tego rodzaju podmiotach nie będą miały znaczenia systemowego, co sprawia, że ich zgłaszanie nie przynosi istotnej wartości właściwym organom z perspektywy nadzorczej.

Wymóg zgłaszania poważnych incydentów związanych z ICT przez wszystkie podmioty finansowe, niezależnie od ich wielkości, mógłby także rodzić ryzyko nadmiernego raportowania (*overreporting*). W konsekwencji negatywnie wpływałoby to na obsługę zgłoszeń poważnych incydentów związanych z ICT istotnych z perspektywy nadzorczej. W szczególności analiza lub wsparcie udzielane innym podmiotom finansowym w takich przypadkach mogłyby zostać opóźnione.

Obowiązek zgłaszania poważnych incydentów związanych z ICT przez mikroprzedsiębiorstwa pozostaje nadmiernym obciążeniem, które nie przynosi proporcjonalnych korzyści dla stabilności i bezpieczeństwa rynku finansowego. Wymogi Rozporządzenia DORA powinny w większym stopniu uwzględniać zasadę proporcjonalności i koncentrować się na podmiotach, których działalność ma istotne znaczenie dla systemu finansowego. Proponowane jest więc wyłączenie obowiązku zgłaszania poważnych incydentów związanych z ICT przez podmioty finansowe będące mikroprzedsiębiorstwami.

Proponowane brzmienie

Jednostka redakcyjna	Proponowane brzmienie
art. 19 ust. 1 akapit pierwszy Rozporządzenia DORA (zmiana)	Wyłączenie obowiązku zgłaszania poważnych incydentów związanych z ICT wobec podmiotów finansowych będących mikroprzedsiębiorstwami.

Przewidywane skutki proponowanych zmian:

Zmniejszenie obciążenia regulacyjnego w stosunku do podmiotów finansowych będących mikroprzedsiębiorstwami w rozumieniu Rozporządzenia DORA w aspekcie zarówno kosztów finansowych, jak i zasobów kadrowych. Odciąży to przede wszystkim ograniczone zasoby podmiotów finansowych będących mikroprzedsiębiorstwami w obszar bezpieczeństwa IT oraz umożliwi lepszą alokację ich zasobów w zakresie bezpieczeństwa IT do realizacji pozostałych kluczowych obowiązków służących zapewnieniu cyberbezpieczeństwa.

6.14. Wprowadzenie „grace period” dla realizacji wymogów wynikających z pełnych ram zarządzania ryzykiem związanym z ICT w doniesieniu do podmiotów finansowych rozpoczynających ich stosowanie w trakcie prowadzonej działalności

Streszczenie:

Zmiana art. 16 Rozporządzenia DORA i wprowadzenia rocznego okresu odroczenia („grace period”) dla rozpoczęcia realizacji wymogów wynikających z pełnych ram zarządzania ryzykiem związanym z ICT w doniesieniu do podmiotów finansowych rozpoczynających ich stosowanie w trakcie prowadzonej działalności.

Propozycja wraz z uzasadnieniem:

Art. 16 Rozporządzenia DORA przewiduje stosowanie do niektórych podmiotów finansowych uproszczonych ram zarządzania ryzykiem związanym z ICT, co stanowi

wyjątek od stosowania pełnych ram zarządzania ryzykiem związanym z ICT. Wyjątek ten jest oparty o kryteria wielkości prowadzonej działalności.

W przypadku przekroczenia przez dany podmiot finansowy progu skali działalności uprawniającego do stosowania uproszczonych ram zarządzania ryzykiem związanym z ICT, podmiot taki powinien stosować pełne ramy zarządzania ryzykiem związanym z ICT.

Aby ograniczyć obciążenie regulacyjne związane z koniecznością niezwłocznego dostosowania się do zwiększonych obowiązków proponowane jest wprowadzenie w takich przypadkach rocznego okresu dostosowawczego do wymogów wynikających ze stosowania pełnych ram zarządzania ryzykiem związanym z ICT. Poziom wymogów w obszarze operacyjnej odporności cyfrowej wynikający ze stosowania uproszczonych ram zarządzania ryzykiem związanym z ICT i stopniowe jego zwiększanie w okresie przejściowym w celu osiągnięcia zgodności z wymogami pełnych ram zarządzania ryzykiem związanym z ICT, pozwoli na odciążenie regulacyjne podmiotu finansowego bez uszczerbku dla zapewnienia bezpieczeństwa jego działalności.

Proponowane brzmienie

Jednostka redakcyjna	Proponowane brzmienie
art. 16 Rozporządzenia DORA (dodanie)	Dodanie w art. 16 Rozporządzenia DORA nowego ustępu, przewidującego roczny okres przejściowy dla rozpoczęcia stosowania pełnych ram zarządzania ryzykiem związanym z ICT w przypadku podmiotów finansowych stosujących poprzednio uproszczone ramy zarządzania ryzykiem związanym z ICT

Przewidywane skutki proponowanych zmian:

Umożliwienie podmiotom finansowym stopniowe przechodzenie z uproszczonych na pełne ramy zarządzania ryzykiem związanym z ICT pozwoli na zmniejszenie ogólnego ciężaru dostosowania działalności do nowych wymogów, co wiązać się może ze zmniejszeniem kosztów po stronie podmiotu finansowego, w tym w aspekcie zaangażowania zasobów i kosztów compliance, co będzie przyczyniać się do budowy bardziej przyjaznego środowiska regulacyjnego dla rozwoju działalności biznesowej.

6.15. Dyrektywa PSD2 - rezygnacja z wymogu oceny ryzyk związanych z bezpieczeństwem operacyjnym usług płatniczych (ze względu na Rozporządzenie DORA)

Streszczenie:

Uchylenie art. 95 Dyrektywy PSD2 nakładającego na dostawców usług płatniczych obowiązek ustanowienia ram zarządzania ryzykami operacyjnymi oraz ryzykami dla bezpieczeństwa związanymi z usługami płatniczymi i cyklicznego raportowania oceny tych ryzyk do właściwego organu.

Propozycja wraz z uzasadnieniem:

Art. 95 Dyrektywy PSD2 zobowiązał państwa członkowskie do zapewnienia by dostawcy usług płatniczych ustanowili ramy obejmujące odpowiednie środki

ograniczające ryzyko i mechanizmy kontroli służące zarządzaniu ryzykami operacyjnymi oraz ryzykami dla bezpieczeństwa związanymi z usługami płatniczymi, które świadczą. Miało to się odbywać m.in. poprzez przekazywanie właściwemu organowi co roku – lub w krótszych odstępach określonych przez właściwy organ – zaktualizowanej i kompleksowej oceny dotyczącej ryzyk operacyjnych i ryzyk dla bezpieczeństwa, związanych z usługami płatniczymi.

Usunięcie wyżej wspomnianego artykułu nie spowoduje utraty istotnych informacji z uwagi na to, że obowiązujące Rozporządzenie DORA kompleksowo adresuje tematykę zarządzania ryzykiem związanym z ICT.

DORA obowiązuje wszystkich dostawców usług płatniczych. Jedynymi podmiotami, które nie są objęte Rozporządzeniem DORA, a obowiązuje ich Dyrektywa PSD2 są instytucje świadczące żyro pocztowe. Niemniej wskazać należy, że EUNB uchylił wytyczne dotyczące zgłaszania poważnych incydentów na mocy Dyrektywy PSD2 ze względu na stosowanie zharmonizowanego zgłaszania incydentów na mocy rozporządzenia DORA od 17 stycznia 2025 r. EUNB podkreślił, że wymogi zgłaszania incydentów na mocy Dyrektywy PSD2 nadal mają zastosowanie do instytucji świadczących żyro pocztowe, które nie są objęte Rozporządzeniem DORA. Jednak EUNB zdecydował się uchylić Wytyczne w całości, ponieważ:

- liczba takich instytucji jest bardzo niska i nie mają znaczącego udziału w rynku na poziomie UE;
- wspomniane instytucje działają w niewielkiej liczbie państw członkowskich UE i świadczą usługi wyłącznie na poziomie krajowym.

EUNB zauważa, że ci dostawcy usług płatniczych, którzy nadal podlegają wymogom zgłaszania incydentów na mocy PSD2, mogą podlegać krajowym wymogom zgłaszania incydentów niezależnie od istnienia Wytycznych EUNB. Właściwe organy, które chcą zachować podejście do zgłaszania incydentów zawarte w Wytycznych EUNB dla dostawców usług płatniczych, mogą nadal to robić zgodnie z krajowymi ramami prawnymi lub środkami nadzoru.

Podsumowując powyższe, usunięcie art. 95 Dyrektywy PSD2 pozwoli odciążyć podmioty nadzorowane przy jednoczesnym zachowaniu pełnego spektrum możliwości oddziaływania przez właściwe organy na mocy przepisów Rozporządzenia DORA oraz szeregu RTS i ITS, które mu towarzyszą.

Proponowane brzmienie

Jednostka redakcyjna	Proponowane brzmienie
art. 95 Dyrektywy PSD2 (usunięcie)	Do ustalenia na dalszym etapie prac.

Przewidywane skutki proponowanych zmian:

Proponowana zmiana pozwoli uniknąć powielania obowiązków nałożonych na dostawców usług płatniczych wynikających z postanowień Dyrektywy PSD2 oraz pakietu DORA i dotyczących operacyjnego bezpieczeństwa usług płatniczych.

6.16. Umożliwienie szerszego wykorzystania certyfikacji w ramach realizacji wymogów w obszarze zarządzania ryzykiem ze strony zewnętrznych dostawców usług ICT

Streszczenie:

Zmiana przepisów Rozporządzenia delegowanego 2024/1773 celem zmniejszenia obciążeń podmiotów finansowych w zakresie realizowania audytów zewnętrznych dostawców usług ICT i zwiększenie roli certyfikacji w realizacji wymogów w obszarze zarządzania ryzykiem ze strony takich dostawców.

Propozycja wraz z uzasadnieniem:

Rozporządzenie delegowane 2024/1773 dopuszcza na etapie wyboru i oceny potencjalnych zewnętrznych dostawców usług ICT m.in. możliwość stosowania odpowiednich certyfikatów. Możliwość ta nie jest nadmiernie ograniczona, gdyż przepisy ww. rozporządzenia przewidują jedynie, że obok certyfikacji w stosownych przypadkach wykorzystuje się inny wskazany w nich środek, jak np. audyty lub niezależne oceny przeprowadzane przez sam podmiot finansowy lub w jego imieniu.

W art. 8 ust. 2 ww. rozporządzenia, który dotyczy ustaleń umownych z zewnętrznym dostawcą usług ICT, wskazano zaś, że w polityce w zakresie korzystania z usług ICT wspierających krytyczne lub istotne funkcje świadczonych przez zewnętrznych dostawców usług ICT określa się, iż odpowiednie ustalenia umowne mają obejmować prawo podmiotu finansowego do dostępu do informacji, przeprowadzania inspekcji i audytów oraz do przeprowadzania testów w odniesieniu do ICT. W tym celu w polityce zobowiązuje się podmiot finansowy do stosowania metod takich jak własny audyt wewnętrzny lub audyt przeprowadzany przez wyznaczoną osobę trzecią, czy też, w stosownych przypadkach – certyfikaty wydane przez osoby trzecie.

W art. 8 ust. 3 zdanie pierwsze Rozporządzenia delegowanego 2024/1773 podkreślono jednocześnie, że podmiot finansowy nie może po pewnym czasie opierać się wyłącznie na certyfikatach wydanych przez osoby trzecie, ani na sprawozdaniach z audytu wewnętrznego lub sprawozdania z audytu prowadzonego przez osobę trzecią udostępnionych przez zewnętrznego dostawcę usług ICT. Oznacza to, że podmiot finansowy musiałby w takiej sytuacji w zakresie zarządzania ryzykiem ze strony zewnętrznego dostawcy usług ICT opierać się w szczególności na własnym audycie wewnętrznym lub audycie przeprowadzanym przez wyznaczoną osobę trzecią. Kreowałoby to dodatkowe obciążenie dla podmiotu finansowego, w tym generowało koszty związane z przeprowadzaniem lub zlecaniem takiego audytu.

Art. 8 ust. 3 zdanie drugie ww. rozporządzenia przewiduje przy tym, że w ramach polityki w zakresie korzystania z usług ICT wspierających krytyczne lub istotne

funkcje świadczonych przez zewnętrznych dostawców usług ICT dopuszcza się stosowanie certyfikatów wydanych przez osoby trzecie wyłącznie po spełnieniu przez podmiot finansowy szeregu przesłanek w celu zapewnienia adekwatności tego środka do oceny zewnętrznego dostawcy usług ICT. Dotyczy to m.in. zapewnienia, aby zakres certyfikatów obejmował zidentyfikowane przez podmiot finansowy systemy i kluczowe mechanizmy kontroli oraz zapewniał zgodność z odpowiednimi wymogami regulacyjnymi, czy też stwierdzenia, że certyfikaty są wydawane zgodnie z powszechnie uznanymi odpowiednimi normami zawodowymi i obejmują test skuteczności operacyjnej stosowanych kluczowych mechanizmów kontroli. W związku z powyższym ograniczenie, o którym mowa w 8 ust. 3 zdanie pierwsze ww. rozporządzenia w odniesieniu do certyfikatów wydanych przez osoby trzecie pozostaje zbyt daleko idące i zanadto ogranicza ono znaczenie certyfikacji dla realizacji wymogów w obszarze zarządzania ryzykiem ze strony zewnętrznych dostawców usług ICT.

Certyfikacja i standaryzacja ma przy tym kluczowe znaczenie na rynku usług ICT i jest stale rozwijana, w tym na gruncie regulacji europejskich. Proponowana zmiana pozwoliłaby zaś podmiotom finansowym w większym zakresie wykorzystać certyfikację w procesie zarządzania ryzykiem ze strony zewnętrznych dostawców usług ICT, co wpłynęłoby na zmniejszenie obciążeń regulacyjnych w obszarze zapewnienia operacyjnej odporności cyfrowej.

Omawiany postulat pozostaje także spójny z wnioskami wyrażonymi w Road to Polish Presidency 2025 CYBERSEC Policy Brief II: „The use of standardised certification frameworks is recommended to help eliminate market fragmentation, simplify rules and improve efficiency in cybersecurity management. The use of uniform certification standards can simplify the rules to improve efficiency in the implementation of cybersecurity management, reduce costs for industry and companies in the product certification process, accelerate access to and use of advanced products and technologies, and accelerate the digital transformation of industry”.

Proponowane brzmienie

Jednostka redakcyjna	Proponowane brzmienie
art. 8 ust. 3 zdanie pierwsze Rozporządzenia delegowanego 2024/1773 (zmiana)	Zmiana zdania pierwszego w art. 8 ust. 3 rozporządzenia delegowanego 2024/1773 na „Podmiot finansowy nie może po pewnym czasie opierać się wyłącznie na sprawozdaniach z audytu, o których mowa w ust. 2 lit. d)”.

Przewidywane skutki proponowanych zmian:

Dzięki propozycji szerszego wykorzystania certyfikacji powinny zmniejszyć się w szczególności koszty finansowe związane z audytem zewnętrznych dostawców usług ICT ponoszone przez podmioty finansowe. Zmiana może umożliwić także bardziej efektywną alokację zasobów ludzkich i finansowych oraz zmniejszenie kosztów compliance.

6.17. Zmniejszenie częstotliwości realizacji wymogu aktualizowania praw dostępu w odniesieniu do systemów ICT wspierających krytyczne lub istotne funkcje

Streszczenie:

Zmiana przepisów Rozporządzenia delegowanego 2024/1774 w celu zmniejszenia częstotliwości realizacji wymogu aktualizowania praw dostępu w odniesieniu do systemów ICT wspierających krytyczne lub istotne funkcje.

Propozycja wraz z uzasadnieniem:

W art. 21 akapit pierwszy lit. e) Rozporządzenia delegowanego 2024/1774 przewidziano, że w ramach przeprowadzanej przez siebie kontroli praw zarządzania dostępem podmioty finansowe opracowują, dokumentują i wdrażają politykę obejmującą m.in. procedury zarządzania kontem umożliwiające udzielanie, zmianę lub cofanie praw dostępu do kont użytkownika i kont generycznych. Zgodnie z podpunktem iv) omawianego przepisu procedura taka powinna również regulować aktualizowanie praw dostępu w przypadku konieczności wprowadzenia zmian i przynajmniej raz do roku w odniesieniu do wszystkich systemów ICT niebędących systemami ICT obsługującymi krytyczne lub istotne funkcje, a w odniesieniu do systemów ICT wspierających krytyczne lub istotne funkcje – przynajmniej raz na 6 miesięcy.

Zwiększona częstotliwość aktualizowania praw dostępu w przypadku systemów ICT wspierających krytyczne lub istotne funkcje z jednej strony przynosi korzyści podmiotom finansowym i pozwala w większym stopniu przeciwdziałać w szczególności nieautoryzowanemu dostępowi do informacji i systemów, jednakże z drugiej strony, w kontekście zasady proporcjonalności i osiąganých korzyści z perspektywy cyberbezpieczeństwa, stanowi zbyt duże obciążenie (organizacyjne, narzędziowe i zasobowe) oraz generuje dodatkowe koszty. Przy jednoczesnym stosowaniu innych środków bezpieczeństwa przewidzianych w ramach Rozporządzenia DORA, możliwe będzie zaś obniżenie ryzyka związanego z ICT także wtedy, gdy częstotliwość ta zostanie zmniejszona i prawa dostępu będą aktualizowane w przypadku konieczności wprowadzenia zmian i przynajmniej raz do roku w odniesieniu do wszystkich systemów ICT.

Proponowane brzmienie

Jednostka redakcyjna	Proponowane brzmienie
art. 21 akapit pierwszy lit. e) podpunkt iv) Rozporządzenia delegowanego 2024/1774 (zmiana)	Zmiana art. 21 akapit pierwszy lit. e) podpunkt iv) Rozporządzenia delegowanego 2024/1774 na „(iv) aktualizowanie praw dostępu w przypadku konieczności wprowadzenia zmian i przynajmniej raz do roku w odniesieniu do wszystkich systemów ICT”.

Przewidywane skutki proponowanych zmian:

Zmniejszenie częstotliwości realizacji wymogu aktualizowania praw dostępu w odniesieniu do systemów ICT wspierających krytyczne lub istotne funkcje pozwoli na ograniczenie kosztów z tym związanych po stronie podmiotu finansowego, a także

umożliwi alokację zasobów w obszarze cyberbezpieczeństwa do realizacji innych istotnych obowiązków wynikających z Rozporządzenia DORA.

6.18. Zawężenie katalogu dostawców obowiązanych do oferowania usługi podstawowego rachunku płatniczego

Streszczenie:

Modyfikacja przepisów Dyrektywy PAD celem zmiany modelu oferowania rachunku podstawowego przez dostawców usług płatniczych (wybór podmiotów na podstawie kryterium ilościowego lub jakościowego lub poprzez wybór operatora wyznaczonego).

Propozycja wraz z uzasadnieniem:

Przyjęty na gruncie Dyrektywy w sprawie porównywalności opłat związanych z rachunkami płatniczymi, przenoszenia rachunku płatniczego oraz dostępu do podstawowego rachunku płatniczego (Dyrektywa PAD) katalog podmiotów obowiązanych do oferowania podstawowych rachunków płatniczych wydaje się być zbyt szeroki (nawet przy uwzględnieniu potrzeby realizacji postulatu powszechności dostępu do podstawowych usług płatniczych). Rozwiązania operacyjne i technologiczne, jakie należy wdrożyć w celu świadczenia usługi podstawowego rachunku płatniczego, często wykraczają poza możliwości niewielkich banków czy też oddziałów instytucji kredytowych. Proponuje się zawężenie katalogu dostawców obowiązanych do oferowania usługi podstawowego rachunku płatniczego. Obecny kształt komentowanego przepisu wydaje się kreować nieuzasadnione i niewspółmierne obciążenia regulacyjne (w szczególności gdy wziąć pod uwagę stosunkowo niewielkie zainteresowanie tą usługą na polskim rynku płatniczym oraz wysoki poziom ubankowienia społeczeństwa).

Utrzymywanie takiego produktu generuje wysokie koszty compliance (dostosowanie do wymogów wynikających z przepisów prawa, monitorowanie zmian, liczby transakcji, ograniczenie elementów funkcjonalności bankowości elektronicznej, koszty utrzymywania i podtrzymywania usługi np. produkcja kart płatniczych) zwłaszcza dla niedużych podmiotów.

W Wielkiej Brytanii np. wprowadzono kryteria jakościowe i ilościowe ograniczające krąg zobowiązanych dostawców, w oparciu o które brytyjski regulator dokonuje wyboru konkretnych instytucji kredytowych zobowiązanych do prowadzenia podstawowych rachunków płatniczych. Są to tzw. wyznaczone instytucje kredytowe (ang. *designated credit institutions*). W Wielkiej Brytanii było to kilka największych instytucji kredytowych działających na rynku.

Proponowane brzmienie

Jednostka redakcyjna	Proponowane brzmienie
art. 16 Dyrektywa PAD (zmiana)	Rezygnacja z oferowania usługi rachunku podstawowego przez wszystkich dostawców usług płatniczych.

Przewidywane skutki proponowanych zmian:

Redukcja niewspółmiernych obowiązków oraz obniżenie kosztów (związanych z wdrożeniem rozwiązań operacyjnych i technologicznych celem świadczenia usługi podstawowego rachunku płatniczego) po stronie podmiotów nadzorowanych.

6.19. Ograniczenie obowiązków raportowych wynikających z przepisów Rozporządzenia SEPA

Streszczenie:

Zmiana Rozporządzenia SEPA celem likwidacji obowiązku dotyczącego raportowania informacji o opłatach.

Propozycja wraz z uzasadnieniem:

Wskazujemy na konieczność ograniczenia lub wyeliminowania obowiązków sprawozdawczych wynikających z nowo dodanego art. 15 ust. 3 Rozporządzenia SEPA, tj.:

Dostawcy usług płatniczych przekazują swoim właściwym organom informacje na temat:

- a) poziomu opłat za polecenia przelewu, polecenia przelewu natychmiastowego i rachunki płatnicze;*
- b) odsetka odrzuczeń, oddzielnie dla krajowych i transgranicznych transakcji płatniczych, ze względu na zastosowanie ukierunkowanych finansowych środków ograniczających.*

Dostawcy usług płatniczych będą mieli obowiązek składać takie sprawozdania co 12 miesięcy, co wydaje się być to obowiązkiem nadmiarowym.

Zgodnie z motywem 1 Rozporządzenia SEPA „Komisja będzie nadal monitorowała ewolucję cen w sektorze płatności; wzywa się ją do przedstawiania rocznej analizy w tym zakresie”. Rozporządzenie SEPA funkcjonuje od 2012 roku. Można więc przyjąć, że podmioty mają już świadomość istnienia i funkcjonowania jednolitego obszaru płatności w euro ("SEPA"). Wprowadzanie kolejnych obowiązków sprawozdawczych służących przygotowaniu raportu przez KE, wydają się być nadmiarowe.

Proponowane brzmienie

Jednostka redakcyjna	Proponowane brzmienie
art. 15 Rozporządzenia SEPA (zmiana)	Likwidacja obowiązków raportowych związanych z poziomem opłat

Przewidywane skutki proponowanych zmian:

Ograniczenie nadmiarowych obowiązków sprawozdawczych dotyczących informacji na temat poziomu opłat.

6.20. Uproszczenie przepisów dotyczących transakcji transgranicznych

Streszczenie:

Unormowanie kwestii przejrzystości i transparentności opłat w ramach jednej regulacji.

Propozycja wraz z uzasadnieniem:

Celem jednolitego obszaru płatności w euro jest zapewnienie, że:

- dokonywanie płatności elektronicznych w strefie euro jest tak samo proste jak dokonywanie płatności gotówkowych;
- w przypadku płatności elektronicznych dokonywanych w euro z jednego państwa członkowskiego do drugiego nie są pobierane dodatkowe opłaty.

Rozporządzenie 2021/1230 oraz Rozporządzenie 260/2012 miały na celu realizację projektu jednolitego obszaru płatności w euro. Ta tematyka powinna być więc regulowana kompleksowo w ramach jednego aktu (niezależnie czy dotyczy SEPA czy transakcji transgranicznych).

Dostrzegamy, że sens utrzymywania tego rozporządzenia wynikał z potrzeby stosowania przepisów unijnych bezpośrednio w państwach członkowskich. Obecnie jednak większość regulacji znajduje odzwierciedlenie w innych regulacjach, np.

- art. 3 (Opłaty za płatności transgraniczne i odpowiadające im płatności krajowe) – kwestie te należałoby przenieść do rozporządzenia SEPA i utworzyć jedno rozporządzenie dotyczące zakresu transgranicznych płatności;
- art. 4-5 (Opłaty za przeliczenie waluty związane z transakcjami płatniczymi realizowanymi w oparciu o kartę i za przeliczenie waluty związane z poleceniami przelewu) – obowiązki informacyjne przed, jak i po wykonaniu transakcji reguluje art. 45 Dyrektywy PSD2;
- art. 6 (Ułatwienie automatyzacji płatności) – art. 40 Dyrektywy PSD2 wprowadza zasadę braku opłat za informacje.

Kwestie związane z przejrzystością warunków oraz wymogów informacyjnych znajdują się w Dyrektywie PSD2 i będą przeniesione do Rozporządzenia PSR, dlatego kierując się uporządkowaniem przepisów, UKNF proponuje umiejscowienie obowiązków w jednym akcie (część przepisów zniknie jako zdublowana) – Rozporządzeniu PSR.

Proponowane brzmienie

Jednostka redakcyjna	Proponowane brzmienie
Rozporządzenie 2021/1230 i Rozporządzenie SEPA (usunięcie)	Przeniesienie przepisów do jednego rozporządzenia (np. Rozporządzenia PSR)

Przewidywane skutki proponowanych zmian:

Uproszczenie przepisów dotyczących transakcji transgranicznych i skondensowanie w jednym akcie kwestii związanych z przejrzystością i transparentnością opłat, zapewniające ich skuteczniejsze stosowanie przez podmioty.

6.21. Wyłączenie obowiązku przeprowadzania tzw. badania MiFID II emitentów papierów wartościowych w zakresie usługi oferowania

Streszczenie:

Modyfikacja przepisów Dyrektywy MiFID II oraz Rozporządzenia delegowanego 2017/565 celem wyłączenie badania adekwatności tej usługi inwestycyjnej i związanego z nią produktu w przypadku świadczenia usługi oferowania instrumentów finansowych na rzecz emitentów.

Usługa oferowania (plasowania) instrumentów finansowych jest świadczona na rzecz emitentów (klientów tej usługi). Badanie pod kątem wiedzy i doświadczenia emitentów nie dostarcza żadnej wartości. Zdolność emisyjna, a co za tym idzie korzystanie z usług profesjonalnego pośrednika wynika z odrębnych regulacji.

Propozycja wraz z uzasadnieniem:

Usługa oferowania instrumentów finansowych jest świadczona na rzecz emitentów (klientów tej usługi) w związku z przyznaną im na mocy odrębnych przepisów prawa zdolnością do bycia emitentem określonego rodzaju papieru wartościowego (tzw. zdolność emisyjna).

Zgodnie z załącznikiem I, sekcji A pkt 7 Dyrektywy MiFID II jest to subemisja instrumentów finansowych bez gwarancji przejęcia emisji.

Firmy inwestycyjne zamierzające świadczyć na rzecz emitentów usługę oferowania instrumentów finansowych (tj. pośredniczyć w dokonywanych przez te podmioty emisjach papierów wartościowych), zobowiązane są, zgodnie z art. 25 ust. 3 Dyrektywy MiFID II i art. 56 Rozporządzenia delegowanego 2017/565 do uprzedniego badania adekwatności tej usługi inwestycyjnej i związanego z nią produktu (badanie MiFID II) celem ustalenia, czy klient (tu emitent) ma konieczne doświadczenie i wiedzę, aby zdawać sobie sprawę z istniejącego ryzyka związanego z usługą inwestycyjną lub produktem.

W przypadku emitentów papierów wartościowych przeprowadzanie powyższego badania w związku z zamiarem świadczenia na ich rzecz usługi oferowania instrumentów finansowych nie znajduje uzasadnienia i jest wymogiem nadmiarowym.

Badanie wiedzy i doświadczenia emitentów w zakresie inwestowania na rynku finansowym w związku z usługą oferowania, jaka ma być świadczona na ich rzecz celem umożliwienia im przeprowadzenia emisji papierów wartościowych, nie dostarcza żadnej wartości i badanie to jest irrelewantne do usługi, która ma być świadczona na rzecz takiego klienta.

Wobec przyznanej emitentom z mocy prawa zdolności do emitowania poszczególnych rodzajów papierów wartościowych, ustalenie kto może być emitentem danego papieru wartościowego oraz czy i w jaki sposób dany papier wartościowy może być emitowany (oferowany) za pośrednictwem firmy inwestycyjnej powinno być dokonywane na podstawie analizy przepisów prawa regulujących formę prawną danego emitenta oraz zasady emisji papierów wartościowych danego rodzaju.

Proponowane brzmienie

Jednostka redakcyjna	Proponowane brzmienie
art. 25 ust. 3 Dyrektywy MiFID II i art. 56 Rozporządzenia delegowanego 2017/565 (usunięcie)	Usunięcie wymogów w zakresie badania odpowiedności w stosunku do podmiotów korzystających z usługi oferowania (wyłączenie podmiotowe)

Przewidywane skutki proponowanych zmian:

Redukcja nadmiarowych obciążeń dla firm inwestycyjnych, związanych z przeprowadzaniem badania adekwatności tej usługi inwestycyjnej i związanego z nią produktu w przypadku świadczenia usługi oferowania instrumentów finansowych na rzecz emitentów.

6.22. Zmiana definicji handlu algorytmicznego w MiFID II w drodze wyłączenia „prostych” algorytmów

Streszczenie:

Modyfikacja zawartej w Dyrektywie MiFID II definicji handlu algorytmicznego, mająca na celu zawężenie zakresu narzędzi, do których zastosowanie znajdzie Rozporządzenie delegowane 2017/589.

Większość firm inwestycyjnych wykorzystuje w swej działalności proste algorytmy w zakresie handlu algorytmicznego. Funkcjonujące rozwiązania prawne rozwiązania nie różnicują wymogów w zależności od stopnia skomplikowania algorytmów, były projektowane pod kątem tych bardziej zaawansowanych z rynku UK. Rozwiązania te są nadmiarowe w stosunku do algorytmów wykorzystywanych przez część uczestników rynku.

Propozycja wraz z uzasadnieniem:

Definicja handlu algorytmicznego w art. 4 ust. 1 pkt 39) Dyrektywy MiFID II jest bardzo szeroka. Z tego względu, wymogi wynikające z Rozporządzenia delegowanego 2017/589 dotyczące rejestracji algorytmów, testowania ich stabilności i raportowania obejmują stosunkowo proste narzędzia informatyczne. Kosztowne i czasochłonne procesy operacyjno-administracyjne związane z wymogami dotyczącymi handlu algorytmicznego nie przynoszą proporcjonalnych korzyści dla rynku.

Z tego powodu, proponowane jest ograniczenie obowiązków po stronie firm inwestycyjnych stosujących rozwiązania w zakresie handlu algorytmicznego polegające na wyłączeniu „prostych” algorytmów ze stosowania Dyrektywy MiFID II lub alternatywnie przewidzenie, że w stosunku do takich algorytmów zastosowanie mają tylko niektóre wymogi Dyrektywy MiFID II.

Proponowane brzmienie

Jednostka redakcyjna	Proponowane brzmienie
art. 4 ust. 1 pkt 39) Dyrektywy MiFID II (zmiana)	Brak uwzględniania w procesie <i>value-for-money assessment</i> instrumentów pochodnych OTC wytwarzanych/dystrybuowanych wyłącznie do celów zabezpieczających.
Całe Rozporządzenie delegowane 2017/589 (zmiana)	Przegląd Rozporządzenia delegowanego 2017/589 pod kątem dostosowania jego postanowień do wymogów w zakresie mniej skomplikowanych algorytmów. Szczegółowe brzmienie do ustalenia na dalszym etapie prac.

Przewidywane skutki proponowanych zmian:

Redukcja obciążeń wynikających z zastosowania wymogów Rozporządzenia delegowanego 2017/589 względem stosunkowo prostych narzędzi informatycznych handlu algorytmicznego.

6.23. Uwzględnienie w regulacjach specyfiki instrumentów pochodnych OTC zawieranych w celach zabezpieczających

Streszczenie:

Redukcja zakresu obowiązków informacyjnych w odniesieniu do transakcji dotyczących instrumentów pochodnych OTC w celach zabezpieczających.

Zabezpieczające instrumenty pochodne OTC są bilateralnymi, strukturyzowanymi na potrzeby klienta kontraktami między klientem a bankiem. W przypadku instrumentów hedgingowych nie sposób jest także mówić o zwrocie z inwestycji. Procesy oceny stosunku wartości do ceny (ang. *value-for-money assessment processes*) nie powinny uwzględniać instrumentów pochodnych OTC wytwarzanych/dystrybuowanych wyłącznie do celów zabezpieczających.

Propozycja wraz z uzasadnieniem:

Zabezpieczające instrumenty pochodne OTC są bilateralnymi, strukturyzowanymi na potrzeby klienta kontraktami między klientem a bankiem, działającym zarówno jako producent, jak i dystrybutor, dlatego instrumenty te nie są porównywalne na rynku. W konsekwencji procesy oceny stosunku wartości do ceny (ang. *value-for-money assessment processes*) nie powinny uwzględniać instrumentów pochodnych OTC wytwarzanych/dystrybuowanych wyłącznie do celów zabezpieczających.

W przypadku instrumentów hedgingowych nie sposób jest także mówić o zwrocie z inwestycji, w obecnym kształcie przepisy wymagają prezentowania klientom na

zasadzie ex-ante i ex-post wpływu kosztów na zwrot z inwestycji, przekazywanie takich informacji przez firmy inwestycyjne klientom, którzy zawierają wyłącznie transakcje hedgingowe, jest mylące i wprowadza klienta w błąd co do charakteru zawieranych transakcji.

Analogicznie tworzenie KID dla transakcji zabezpieczających (opisanych powyżej) wskazujących na możliwość poniesienia straty np. na transakcji IRS, której celem jest wyłącznie zmiana przepływów w kredycie z oprocentowania zmiennego (ryzykownego dla klienta) na oprocentowanie stałe (zapewniające finansowanie oparte na stałej stopie procentowej), wprowadza klientów w błąd, ponieważ klientom wydaje się, że z tytułu zawarcia takiej transakcji zabezpieczającej mogą ponieść stratę, którą będą musieli pokryć. Odrywanie więc transakcji zabezpieczającej od jej istoty jaką jest pozycja zabezpieczana, powoduje wprowadzenie klienta w błąd, gdyż zmiana przepływów w transakcji IRS ze zmiennych na stałe nie generuje dla klienta ryzyka, a stanowi de facto jego zabezpieczenie. Sprzedaż krzyżowa kredytu i jego zabezpieczenia przez bank powinna umożliwiać ograniczenie obowiązków do wskazania dokładnych kosztów poniesionych w związku z obydwoma umowami łącznie i osobno.

Proponowane brzmienie

Jednostka redakcyjna	Proponowane brzmienie
Rozporządzenie PRIIP, art. 9 i 10 Rozporządzenia 2017/593 (zmiana)	Do ustalenia na dalszym etapie prac.

Przewidywane skutki proponowanych zmian:

Zmniejszenie obciążeń podmiotów nadzorowanych związanych z opracowaniem dokumentów, takich jak KID lub raporty o wpływie kosztów na inwestycje, w sytuacjach, gdy pełnią one mniej istotną rolę przy transakcjach dotyczących instrumentów pochodnych OTC w celach zabezpieczających.

6.24. Zmiany i włączenia w przepisach Web Content Accessibility Guidelines (WCAG) oraz Accessibility Act i Ustawa o Dostępności (A4A) dotyczących produktów inwestycyjnych

Streszczenie:

Modyfikacja unormowań Web Content Accessibility Guidelines (WCAG) oraz Accessibility Act i Ustawa o Dostępności (A4A) ukierunkowane na uwzględnienie specyfiki usług inwestycyjnych oraz zasady proporcjonalności. Wymogi wynikające z przepisów o dostępności nie uwzględniają specyfiki usług inwestycyjnych. Nie zawsze możliwe i pożądane z punktu widzenia ochrony inwestorów jest stosowania uproszczeń czy przekazu sprawiającego wrażenie, że dany produkt „dla każdego”.

Wymogi wynikające z przepisów o dostępności nie uwzględniają specyfiki usług inwestycyjnych. Nie zawsze możliwe i pożądane z punktu widzenia ochrony

inwestorów jest stosowania uproszczeń czy przekazu sprawiającego wrażenie, że dany produkt „dla każdego”.

Propozycja wraz z uzasadnieniem:

Wymogi wynikające z przepisów o dostępności są równo stosowane do szerokiego wachlarza usług finansowych, niezależnie od specyfiki tych usług oraz ich użytkowników. Oznacza to, że produkty inwestycyjne, w tym platformy transakcyjne, muszą spełniać takie same standardy, jak np. rachunki bankowe, które w związku ze swoją specyfiką są produktem znacznie bardziej powszechnym i w wielu kontekstach koniecznym do codziennego funkcjonowania.

Brak uwzględnienia specyfiki usług inwestycyjnych generuje ryzyko poniesienia przez firmy inwestycyjne wysokich kosztów przez konieczność dostosowania zaawansowanych platform inwestycyjnych do wymogów WCAG i A4A, które są nieproporcjonalne, do potencjalnych korzyści, biorąc pod uwagę istotnie węższy krąg odbiorców tych usług niż to ma miejsce np. w przypadku produktów bankowości codziennej.

W regulacjach powinny zostać wprowadzone postanowienia wprowadzające zasadę proporcjonalności (odejście od *one size fits all*) oraz ewentualnie katalog minimalnego zakresu dostosowania dla produktów inwestycyjnych (np. przy dostosowaniu powinna być możliwość wzięcia pod uwagę specyfiki produktu oraz jego grupy docelowej).

Proponowane brzmienie

Jednostka redakcyjna	Proponowane brzmienie
Web Content Accessibility Guidelines (WCAG) oraz Accessibility Act i Ustawa o Dostępności (A4A) (zmiana)	Uwzględnienie specyfiki usług inwestycyjnych w wymogach z zakresu dostępności.

Przewidywane skutki proponowanych zmian:

Obniżenie ryzyka poniesienia znacznych kosztów związaniem z dostosowaniem platform inwestycyjnych do wymogów WCAG i A4A przez firmy inwestycyjne.

6.25. Plany zarządzania ryzykiem dla zrównoważonego rozwoju

Streszczenie:

EIOPA prowadzi pracę nad projektem rozporządzenia delegowanego¹⁸, który wprowadza bardzo obszerne wymogi dotyczące planów zarządzania ryzykiem dla zrównoważonego rozwoju, przypominające kolejną ORSA, jednak bardziej

¹⁸ Commission Delegated Regulation (EU) .../... of xxx supplementing Directive 2009/138/EC of the European Parliament and of the Council with regard to the regulatory technical standards for management of sustainability risks, link: https://www.eiopa.europa.eu/document/download/fc18cd82-762f-4fa3-818b-01bc8453bcb8_en?file-name=EIOPA-BoS-24-458%20Consultation%20Paper%20on%20Regulatory%20Technical%20Standards%20on%20management%20of%20sustainability%20risks.pdf&prefLang=pl_przepisy od str. 63.

zestandaryzowaną i z wyraźnym wyodrębnieniem (a przez to rozszerzeniem) oceny istotności. UKNF proponuje zmianę ww. projektu poprzez ograniczenie lub usunięcie wymogów dotyczących oceny istotności – jej przeprowadzania i wyników.

Propozycja wraz z uzasadnieniem:

UKNF proponuje ograniczenie lub usunięcie wymogów dotyczących oceny istotności – jej przeprowadzania i wyników wynikających - z projektu rozporządzenia delegowanego przygotowywanego przez EIOPA: *Commission Delegated Regulation (EU) .../... of xxx supplementing Directive 2009/138/EC of the European Parliament and of the Council with regard to the regulatory technical standards for management of sustainability risks*. Zdaniem UKNF wymogi ww. projektu rozporządzenia delegowanego będą znaczącym obciążeniem dla zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji, zwłaszcza dla podmiotów, które nie obejmuje sprawozdawczość z CSRD i CSDD, a przedmiotowy projekt rozciąga na te podmioty niektóre z elementów tych dyrektyw. Obowiązek wydania tego rozporządzenia wynika z dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2025/2 nowelizującej Dyrektywę Solvency II. Na szczęblu tej dyrektywy ustanowiono także wymóg sporządzania przez zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji tego rodzaju planów, ale przepis dyrektywy jest na tyle ogólny, że możliwe jest znaczne ograniczenie przygotowanego przez EIOPA projektu rozporządzenia.

Proponowane brzmienie

Jednostka redakcyjna	Proponowane brzmienie
Cały dokument COMMISSION DELEGATED REGULATION (EU) .../... of xxx supplementing Directive 2009/138/EC of the European Parliament and of the Council with regard to the regulatory technical standards for management of sustainability risks) (zmiana)	Istotne zredukowanie całości przepisów. W szczególności ograniczenie lub usunięcie wymogów dotyczących oceny istotności – jej przeprowadzania i wyników. Dalsze skonkretyzowanie zasady proporcjonalności, np. wyłączenia dla podmiotów nie podlegających CSRD lub CSDD.

Przewidywane skutki proponowanych zmian:

Proponowana przez UKNF zmiana wpłynie pozytywnie na europejski rynek finansowy poprzez zwiększenie efektywności rynku ubezpieczeniowego zarówno na poziomie Unii Europejskiej, jak i lokalnym. Zaproponowana zmiana spowoduje zmniejszenie kosztów compliance dla zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji działających w różnych państwach członkowskich. Poprawi się przejrzystość przepisów i łatwość ich stosowania, gdyż proponowana zmiana zmierza również do usunięcia przepisów niejasnych, nieoczywistych w stosowaniu, trudnych do interpretacji zarówno dla nadzorowanych podmiotów, jak i dla organów nadzoru.

7. Propozycje dotyczące produktów zbiorowego inwestowania i ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych (PRIIP)

7.1. PRIIP – ułatwienie realizacji obowiązku dostarczania KID

Streszczenie:

Ułatwienie realizacji obowiązku dostarczenia KID oraz likwidacja obowiązku gromadzenia KID przez dystrybutorów PRIIP.

Propozycja wraz z uzasadnieniem:

Obowiązek sporządzania dokumentu KID w języku urzędowym państwa członkowskiego (którego można uniknąć obecnie jedynie poprzez działanie uprawnionego organu administracji państwa członkowskiego), powoduje istotne ograniczenia w zakresie transgranicznego oferowania produktów finansowych.

UKNF proponuje umożliwienie realizacji obowiązku dostarczenia KID w języku urzędowym poprzez umieszczenie KID na ESAP. Na zasadność takiego rozwiązania wskazuje także wbudowana w ESAP funkcjonalność tłumaczenia mechanicznego, która mogłaby umożliwiać realizację obowiązku dostarczenia KID w języku urzędowym państwa członkowskiego (realizacja postulatu wymagałaby zapewnienia, że funkcjonalność tłumaczenia maszynowego weszłaby w życie nie później niż do czasu wprowadzenia zmiany).

Dodatkowo trudny do realizacji nadmiarowy w naszej ocenie jest obowiązek gromadzenia i przekazywania KID przez dystrybutorów PRIIP klientowi. UKNF proponuje przyjęcie, że KID musi być dostarczony przez producenta PRIIP do collection body (w rozumieniu ESAP), które powinny być źródłem aktualnych informacji dla pośredników i ich klientów.

Proponowane brzmienie

Jednostka redakcyjna	Proponowane brzmienie
art. 13 - 14 Rozporządzenia PRIIP (zmiana)	Do ustalenia na dalszych etapach prac.

Przewidywane skutki proponowanych zmian:

Umożliwienie realizacji obowiązku dostarczenia KID poprzez umieszczenie na ESAP, zmniejszy koszty spoczywające na producentach i dystrybutorach (sytuację dystrybutorów poprawi również brak konieczności gromadzenia przez nich KID).

7.2. PRIIP – Przedstawianie kosztów wyłącznie w wartościach procentowych, a nie w oparciu o wartości nominalne przy modelowej inwestycji określonej w przepisach

Streszczenie:

Zmiana Rozporządzenia PRIIP oraz RTS do PRIIP poprzez likwidację obowiązku zamieszczania w KID wartości nominalnych kosztów inwestycji, wymagających dokonania wielu założeń, zwłaszcza co do wartości inwestycji. Koszty powinny być prezentowane jako wartość procentowa.

Propozycja wraz z uzasadnieniem:

Proponuje się, aby w ramach ujawniania kosztów w ramach KID posługiwano się tylko wartościami procentowymi, które umożliwiają przeliczenie kosztów dla każdej inwestycji, a nie kwotami nominalnymi, które wymagają odgórnego ustalenia kwoty inwestycji i dokonania szeregu założeń, co jednocześnie wydłuża treść KID oraz zwiększa jego objętość tekstową.

W ramach KID kwoty kosztów (tak samo jak scenariusze) przedstawiane są w wartościach nominalnych przy przykładowej fikcyjnej inwestycji o określonej w przepisach wysokości (10 000 euro lub równowartość, tj. 50 000 zł). Niezależnie od tego, w ramach KID obok kwot nominalnych przedstawiane są także wartości procentowe – przy czym z uwagi na dokonane zaokrąglenia, wzajemne przeliczenie procentów oraz kwot nominalnych względem przykładowej inwestycji może skutkować rozbieżnymi wynikami.

Taki sposób przedstawiania kosztów jest niezrozumiały dla inwestora, który dokonuje inwestycji w kwocie innej niż sztywno zakładana przez unijnych regulatorów, bo wymaga dokonania przeliczeń na wysokość rzeczywistej inwestycji. Podana kwota nominalna kosztów poniesionych przez klienta (albo strat lub zysków które może ponieść w przypadku scenariuszy) nie jest zrozumiała – przykładowo, klient lepiej zrozumie, że koszty obciążają jego inwestycję w wysokości 1,5% rocznie, niż że przez 3 lata przy przykładowej inwestycji 50 000 zł hipotetycznie poniesione przez niego koszty wyniosłyby 2,5 tys. zł – zwłaszcza, że wartość procentowa jest podawana „w skali roku” a wartość nominalna „w skali całej inwestycji” co może powodować trudności w interpretacji danych po stronie mniej doświadczonych klientów lub posiadających węższą wiedzę.

Dodatkowo przedstawianie wartości nominalnych wymaga dodatkowych obliczeń po stronie twórcy PRIIP zamiast skorzystania z istniejących już danych (np. na potrzeby wyceny i rachunkowości).

Wskazanie wartości nominalnych wymaga wyjaśnienia założeń oraz przedstawionych kwot nominalnych, co zbędnie zwiększa objętość KID, oraz zmniejsza szansę na dokładne zapoznanie się inwestora z jego treścią i zrozumienie – podobnie jak w przypadku scenariuszy wyników.

Proponowane brzmienie

Jednostka redakcyjna	Proponowane brzmienie
w szczególności art. 8 ust 3 lit. f) Rozporządzenia PRIIP (zmiana)	Do sformułowania na dalszym etapie prac
art. 5 ust. 2 RTS do PRIIP (zmiana)	Do sformułowania na dalszym etapie prac
Załącznik VI i VII RTS do PRIIP (zmiana)	Do sformułowania na dalszym etapie prac

Przewidywane skutki proponowanych zmian:

Uniknięcie obciążeń wynikających dla podmiotów nadzorowanych, wynikających z konieczności dokonania wielu założeń (w szczególności względem wartości inwestycji), a w konsekwencji także nadmiernego rozbudowania KID.

7.3. PRIIP – Modyfikacja całkowitych kosztów inwestycji ujawnianych w KID oraz odejście od zawyżania tego wskaźnika przez ujawnianą maksymalną wysokość tych opłat

Streszczenie:

Zmiana Rozporządzenia PRIIP oraz RTS do PRIIP polegająca na pominięciu we wskaźniku całkowitych kosztów opłat jednorazowych pobieranych przez dystrybutorów PRIIP w zróżnicowanej wysokości.

Propozycja wraz z uzasadnieniem:

UKNF proponuje, aby ze wskaźnika całkowitych kosztów w wartości procentowej, które są ujawniane w KID, wykluczyć opłaty jednorazowe, które nie w pełni prezentują rzeczywisty potencjalny wpływ kosztów na inwestycję. W przypadku PRIIP będących funduszem inwestycyjnym proponowane jest ujawnianie w KID całkowitych kosztów w sposób zgodny z metodologią obliczania całkowitych kosztów ze standardu IOSCO poprzez ujawnianie w KID wskaźnika kosztów całkowitych (*total expense ratio*).

W ramach KID przedstawiany jest procentowy wskaźnik całkowitego wpływu kosztów w skali roku przy 1-roczonej inwestycji (lub inwestycji równej zalecanemu okresowi utrzymania) oraz inwestycji równej zalecanemu okresowi utrzymania (jeśli jest dłuższa niż 1 rok), niezależnie od podanych w wartości nominalnej skumulowanych kosztów (w skali całej inwestycji, a nie roku) dla przykładowej, modelowej inwestycji, analogicznej jak w przypadku scenariuszy.

Wskaźnik ten jest pochodną przeliczenia poszczególnych rodzajowo kosztów, tj. kosztów jednorazowych, kosztów bieżących i kosztów dodatkowych¹⁹. W przypadku wskaźnika prezentującego koszty w dłuższym okresie, wskaźnik kosztów w skali roku będzie odpowiednio niższy (opłata za wejście/wyjście „rozwodni się”

¹⁹ Przykładowo, jeśli koszty wejścia wynoszą 4% (stawka maksymalna), opłaty za zarządzanie i inne bieżące 3,41%, koszty transakcji 0,81%, opłaty za wyniki 0%, to wpływ kosztów w skali roku wg KID (przy rocznej inwestycji) wyniesie 8,22% (4%+3,41%+0,81%).

wskutek dłuższej inwestycji). Poszczególne rodzajowo koszty prezentowane są klientowi w odrębnej tabeli.

W przypadku wielu PRIIP – w tym funduszy inwestycyjnych – koszty jednorazowe stanowią opłaty za wejście lub wyjście. Te opłaty w dokumentacji funduszu określone są jako mogące osiągnąć pewien maksymalny poziom, jednak rzeczywista kwota opłaty uzależniona jest od dystrybutora, za pośrednictwem którego klient nabędzie PRIIP, kwoty wpłaty, zawarcia dodatkowej umowy itp. W efekcie w KID publikowane są maksymalne stawki tych opłat, które w żaden sposób nie przystają do rzeczywistej ich wysokości, która jest pobierana przez dystrybutora PRIIP. Jednocześnie, ww. koszty jednorazowe uwzględnione są we wskaźniku wpływu kosztów na zwrot w opublikowanej w KID wysokości, tj. maksymalnej możliwej (np. 4%, mimo że w rzeczywistości dany dystrybutor pobierze 1%). Skutkuje to zafałszowaniem wskaźnika całkowitych kosztów wskazanego w wartości procentowej i zwykle jego zawyżeniem, odbiegającym od rzeczywistych kosztów inwestycji.

Jednocześnie dystrybutor PRIIP zasadniczo na podstawie przepisów sektorowych ma własny obowiązek informacyjny w zakresie poinformowania klienta o opłacie, która rzeczywiście będzie przez niego pobrana przy wejściu lub wyjściu z inwestycji.

Proponowane brzmienie

Jednostka redakcyjna	Proponowane brzmienie
art. 8 ust. 3 lit. f Rozporządzenia PRIIP (zmiana)	Do sformułowania na dalszym etapie prac
art. 5 ust. 2 RTS do PRIIP (zmiana)	Do sformułowania na dalszym etapie prac
Załącznik VI RTS do PRIIP (zmiana)	Do sformułowania na dalszym etapie prac

Przewidywane skutki proponowanych zmian:

Urealnienie ujawnianej wysokości całkowitych kosztów związanych z inwestycją, co umożliwi zapobiegnięcie trudnościom zidentyfikowanym po stronie TFI w zakresie rozróżniania poszczególnych wskaźników całkowitych kosztów związanych z inwestycją (wskaźnika publikowanego w KID oraz w prospekcie informacyjnym).

7.4. PRIIP – Przedstawianie w KID wyłącznie rzeczywistych kosztów transakcyjnych

Streszczenie:

Zmiana Rozporządzenia PRIIP oraz RTS do PRIIP poprzez wykluczenie z kosztów transakcyjnych kwot będących wynikiem dokonanych obliczeń, niebędących

rzeczywistymi kosztami ponoszonymi przez PRIIP, oraz ujawnianie w KID tylko realnych kosztów transakcyjnych.

Propozycja wraz z uzasadnieniem:

Proponuje się odejście od skomplikowanych obliczeń i założeń oraz ujawniania w KID wyłącznie kosztów transakcyjnych rzeczywiście ponoszonych (zgodnie z rachunkowością).

W ramach KID dla wielu PRIIP, w tym funduszy inwestycyjnych, ujawniane koszty transakcji nie są rzeczywiście ponoszonymi kosztami transakcji, lecz są efektem skomplikowanych obliczeń według wielopoziomowych zasad określonych w RTS. Takie obliczenia mogą nie przystawać do rzeczywistych kosztów transakcji.

Na gruncie KID, koszty transakcji to wypadkowa przede wszystkim „bezpośrednich kosztów” (prowizje, opłaty skarbowe itp. – prawdziwe koszty) oraz „kosztów dorozumianych”. Koszty dorozumiane nie są kosztami poniesionymi przez PRIIP (w znaczeniu rachunkowym lub ekonomicznym), tylko są wynikiem kalkulacji matematycznych, które tylko na gruncie Rozporządzenia PRIIP uznawane są za koszt²⁰.

Koszty dorozumiane mogą powodować, że PRIIP X ujawniający w KID wyższe koszty transakcyjne niż PRIIP Y będzie postrzegany jako faktycznie ponoszący wyższe koszty transakcyjne tylko z powodu ww. kosztów dorozumianych (które mogą wystąpić np. przy instrumentach o wyższej zmienności), mimo że realne koszty transakcji PRIIP X ponosi w niższym stopniu niż PRIIP Y. Jednocześnie, mogą także prowadzić do błędnego rozumienia czy zarządzający aktywami działa w najlepiej pojętym interesie klienta²¹.

Metodologia obliczania kosztów transakcyjnych – w tym kosztów dorozumianych – powoduje zafałszowanie ich wysokości, przez co nie jest możliwe porównanie kosztów transakcyjnych pomiędzy różnymi PRIIP należącymi nawet do tej samej kategorii. Jednocześnie podobnie jak opłaty jednorazowe (manipulacyjne), zafałszowuje on obraz całkowitych kosztów inwestycji – do wskaźnika wliczane są koszty, które realnie nie istnieją. Jednocześnie, obliczanie tak przedstawionych kosztów dorozumianych wymaga gromadzenia i przetwarzania przez twórcę PRIIP niepotrzebnych danych, np. cena rynkowa z chwili złożenia zlecenia jest gromadzona tylko na potrzeby sporządzenia KID.

Koszty transakcyjne w KID nie stanowią zatem rzeczywistych kosztów transakcyjnych, generują konieczność dokonywania wielu obliczeń i gromadzenia różnych danych, a użyteczność pokazywanych w KID wartości kosztów transakcyjnych jest wątpliwa z uwagi na ich teoretyczny, a nie rzeczywisty charakter.

²⁰ Przykładowo, gdy fundusz składa zlecenie kupna z limitem 105 USD, gdy w chwili złożenia zlecenia cena rynkowa wynosi 102 USD, a transakcja zrealizuje się za 103 USD, to fundusz według tej metodologii poniósł koszt 1 USD (103 USD – 102 USD) mimo że ten koszt z masy majątkowej funduszu faktycznie nie został pokryty (poza rzeczywistą kwotą prowizji maklerskiej za transakcję itp.).

²¹ Przykład taki wskazał JP Morgan w swoim opracowaniu: <https://am.jpmorgan.com/content/dam/jpm-am-aem/emea/gb/en/policies/mifid-ii/mifid-ii-transation-costs-guide-en.pdf>.

Proponowane brzmienie

Jednostka redakcyjna	Proponowane brzmienie
Załącznik VI RTS do PRIIP (zmiana)	Do sformułowania na dalszym etapie prac.

Przewidywane skutki proponowanych zmian:

Uniknięcie wątpliwości, które wiązać się mogą z ujawnianiem KID kosztów transakcyjnych niestanowiących kosztów rzeczywistych.

7.5. Zastąpienie scenariuszy dotyczących wyników PRIIP historycznymi wynikami

Streszczenie:

Zmiana Rozporządzenia PRIIP oraz RTS do PRIIP poprzez likwidację obowiązku zamieszczania w KID scenariuszy dotyczących inwestycji oraz zastąpienie ich historycznymi wynikami PRIIP, a także rezygnacja z publikacji na stronie internetowej twórcy PRIIP comiesięcznych aktualizacji scenariuszy wyników wraz z historycznymi scenariuszami.

Propozycja wraz z uzasadnieniem:

Negatywnie oceniając scenariusze wyników zawartych w KID, proponowane jest ich usunięcie z treści KID, wraz z likwidacją odrębnego obowiązku publikowania comiesięcznych „historycznych” scenariuszy wyników. W przypadku funduszy inwestycyjnych, w ich miejsce proponuje się przedstawianie w treści KID historycznych wyników w poszczególnych latach kalendarzowych w postaci wykresów słupkowych, które znajdowały się w KIID sporządzanych dla UCITS. W odniesieniu do innych PRIIP, w których jest to odpowiednie, przyjęte może być analogiczne rozwiązanie. W przypadku szczególnych PRIIP, np. o krótkim okresie inwestycji, przyjąć można podobne rozwiązanie jak obecnie w przypadku kontraktów futures lub opcji, w których zamiast scenariuszy przedstawiany jest wykres liniowy.

Scenariusze bazują na danych historycznych z wieloletniego (zasadniczo 10 letniego) okresu, przy czym znaczna część PRIIP (co dotyczy zwłaszcza funduszy inwestycyjnych) w tak długim okresie co najmniej raz zmieniło swoją charakterystykę (politykę inwestycyjną), dlatego dane z przeszłości mogą nie odzwierciedlać ich obecnej charakterystyki. Z takiego okresu twórca PRIIP wyodrębnia podokresy równe zalecanemu okresowi utrzymania inwestycji oraz krótsze okresy do dnia dzisiejszego aż do uzyskania okresu 1-rocznego (jeśli zalecany okres jest dłuższy niż 1 rok). Następnie szereguje je pod względem wyników – najlepszy wynik staje się scenariuszem korzystnym, najgorszy wynikiem niekorzystnym, a mediana wyników staje się scenariuszem umiarkowanym. Obliczeń w tym zakresie twórca PRIIP musi dokonywać co najmniej raz w miesiącu. Dodatkowo oprócz ww.

scenariuszy twórca PRIIP musi obliczać teoretyczne warunki skrajne na podstawie danych historycznych z wykorzystaniem modelu matematycznego.

Scenariusze przedstawiane są w kwotach nominalnych (obok danych procentowych), w oparciu o sztywno określone w przepisach prawa wartości inwestycji (obecnie zasadniczo 10 000 euro lub równowartość), które nie mogą zostać dostosowane przez twórcę PRIIP. Dla znacznej części inwestorów detalicznych tak określona wartość istotnie odbiega od wartości ich inwestycji co utrudnia wyciągnięcie wniosków ze scenariuszy. Oparcie scenariuszy na sztywnych kwotach pieniężnych wymaga przyjęcia szeregu założeń w ramach KID, a następnie objaśnienia ich odbiorcom KID, co z jednej strony wydłuża treść KID, a z drugiej strony z uwagi na nieintuicyjną prezentację wyników utrudnia zrozumienie informacji w nim zawartych oraz wymaga uważnego przestudiowania dokumentu w celu dostrzeżenia założeń.

Proponowane brzmienie

Jednostka redakcyjna	Proponowane brzmienie
art. 8 ust. 3 lit. d tiret iii Rozporządzenia PRIIP (zmiana)	Do sformułowania na dalszym etapie prac.
art. 3 ust. 1, 3 i 4, art. 8 ust. 3 akapit 2, art. 14 lit. c, art. 15 ust. 2 lit. c oraz lit. d RTS do PRIIP (zmiana)	Do sformułowania na dalszym etapie prac.
Załącznik I, IV, V i VIII RTS do PRIIP (zmiana)	Do sformułowania na dalszym etapie prac.

Przewidywane skutki proponowanych zmian:

Proponowane zmiany zmniejszą obciążenie podmiotów nadzorowanych w zakresie tworzenia i bieżącego aktualizowania scenariuszy oraz mogą zapobiec odczytywaniu przez inwestorów scenariuszy jako projekcji zysku.

7.6. Rezygnacja z planowanych zmian do Rozporządzenia PRIIP

Streszczenie:

Rezygnacja ze zmian do Rozporządzenia PRIIP skutkujących nadmiernym rozbudowaniem KID. KID w założeniu jest prostym trzystronicowym dokumentem, nie jest przeładowany informacjami. Kolejne propozycje mające na zadaniu dalsze „uproszczenia” to dodatkowe koszty dla firm inwestycyjnych. Jest to o tyle niezasadne, że klient nie otrzymuje, pomimo zmiany procesu sporządzania dokumentu żadnych dodatkowych informacji.

Propozycja wraz z uzasadnieniem:

Zmiany do Rozporządzenia PRIIP zostały zaproponowane m.in. we Wniosku 2023/0166 (COD) obejmującym Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniające Rozporządzenie PRIIP.

Propozycja „prezentowania informacji z kluczowych dokumentów informacyjnych PRIIP w sposób warstwowy i spersonalizowany, który zmniejszyłby wizualne przeciążenie inwestorów detalicznych i ułatwiłby im zrozumienie danego PRIIP” jest nadmiarowa, ponieważ wymaga, co do prostego, trzyszyronowego dokumentu, przygotowania interaktywnego i warstwowego modułu na stronie internetowej. Taka forma KID może być dopuszczona ewentualnie jako fakultatywna forma prezentacji danych, ale nie wersja obligatoryjna. Firmy inwestycyjne będą zobowiązane zainwestować swoje zasoby, w celu wdrożenia nowego formatu dokumentu KID, co stanowi proces uciążliwy, czasochłonny i wymagający nakładów, w tym finansowych.

Co więcej, klient nie otrzymuje, pomimo zmiany procesu sporządzania dokumentu żadnych dodatkowych informacji, a propozycja jedynie priorytetyzuje dane informacje nad innymi, tzn. co jest ważniejsze, a co mniej w ramach dokumentu mimo, że są to zasadniczo trzy, krótkie strony. Z punktu widzenia firm inwestycyjnych, zmiany w dokumencie KID, zwłaszcza gdy wiąże się to z zaangażowaniem finansowym w zasoby IT, powinno odbywać się tylko wtedy, gdy jest to uzasadnione rzeczywistą wartością dla klienta.

Proponowane brzmienie

Jednostka redakcyjna	Proponowane brzmienie
Wniosek 2023/0166 (COD) w zakresie PRIIP (zmiana)	Do sformułowania na dalszym etapie prac.

Przewidywane skutki proponowanych zmian:

Uniknięcie ryzyka zmniejszenia czytelności i powstania utrudnień w zrozumieniu dokumentu KID (skutkującego małą przydatnością KID dla inwestorów).

7.7. Dyrektywa UCITS - likwidacja możliwości jednoczesnego publikowania przez UCITS dokumentów KIID oraz KID.

Streszczenie:

Uproszczenie wymogów dotyczących dokumentacji publikowanej przez UCITS tak, aby mogły one publikować wyłącznie dokument zawierający kluczowe informacje (KID) dedykowany dla PRIIP, bez możliwości (obowiązku) publikacji kluczowych informacji dla inwestorów (KIID) dedykowanych tylko dla UCITS, które obecnie mogą być udostępniane tylko inwestorom profesjonalnym.

Propozycja wraz z uzasadnieniem:

Propozycja dotyczy likwidacji możliwości jednoczesnego publikowania przez UCITS dokumentów KIID oraz KID.

Propozycja zmiany Dyrektywy UCITS²² poprzez ujednolicenie dokumentów zawierających skrócone informacje o UCITS niezależnie od kategorii inwestorów będących odbiorcą tych dokumentów – publikowanie wyłącznie KID dedykowanych dla PRIIP, bez możliwości publikacji KIID dedykowanych tylko dla UCITS.

Obowiązek sporządzania KID dla PRIIP dotyczy każdej sytuacji, w której produkt będący PRIIP jest udostępniany inwestorom indywidualnym (tj. na gruncie funduszy inwestycyjnych – klientowi detalicznemu w rozumieniu MiFID II).

Na gruncie Dyrektywy UCITS sformułowano obowiązek sporządzania KIID dedykowanych dla UCITS, który w dalszym ciągu obowiązuje (tj. także po wejściu w życie Rozporządzenia PRIIP i rozpoczęciu stosowania go względem UCITS) z zastrzeżeniem, że w zakresie, w jakim UCITS udostępnia KID dla PRIIP (tj. dla inwestorów detalicznych) UCITS nie udostępnia już KIID regulowanego Dyrektywą UCITS oraz aktem delegowanym. UCITS mają jednakże możliwość udostępniania KID dedykowanego PRIIP także dla inwestorów profesjonalnych, mimo nieobjęcia tego przypadku Rozporządzeniem PRIIP. Możliwe jest jednak dalsze udostępnianie inwestorom profesjonalnym KIID regulowanego Dyrektywą UCITS. UCITS są zaś produktem, który przeznaczony jest w głównej mierze dla klientów detalicznych.

Na rynku unijnym występują spółki zarządzające UCITS, które korzystają z ww. możliwości publikowania jednocześnie KID dla PRIIP (przeznaczonego do odbioru inwestorów indywidualnych) oraz KIID dla UCITS (przeznaczonego do odbioru inwestorów profesjonalnych). W zależności od zarządzającego i struktury strony internetowej, nierzadko inwestor indywidualny na stronie internetowej spółki zarządzającej może zapoznać się zarówno z KID dla PRIIP, jak i KIID dla UCITS. Fakt ten może wprowadzić chaos informacyjny dla inwestora i brak zrozumienia informacji z uwagi na znaczne różnice w zasadach formułowania określonej treści tych dokumentów (np. zupełnie inne podejście w zakresie kosztów).

Proponować można zatem, aby spółki zarządzające mogły sporządzać tylko jeden z ww. podobnych dokumentów, tj. tylko KID dla PRIIP. Postulat ten jest jednakże uwarunkowany deregulacją Rozporządzenia PRIIP i aktu wykonawczego.

Proponowane brzmienie

Jednostka redakcyjna	Proponowane brzmienie
art. 82a Dyrektywy UCITS (zmiana)	Do sformułowania na dalszym etapie prac.

²² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS).

Przewidywane skutki proponowanych zmian:

Ograniczenie problemu nadmiaru informacji oraz trudności z ich zrozumieniem przez inwestora, wynikającego z jednoczesnej możliwości zapoznania się z KID dla PRIIP, jak i KIID dla UCITS.

7.8. Dyrektywa ZAFI - umożliwienie niepublikowania informacji dla klienta alternatywnego funduszu inwestycyjnego przez ZAFI w przypadku publikacji innego dokumentu ofertowego

Streszczenie:

Umożliwienie niepublikowania informacji dla klienta alternatywnego funduszu inwestycyjnego przez ZAFI w przypadku publikacji innego dokumentu ofertowego na podstawie odrębnych przepisów.

Propozycja wraz z uzasadnieniem:

Umożliwienie niepublikowania informacji dla klienta alternatywnego funduszu inwestycyjnego przez ZAFI w przypadku publikacji innego dokumentu ofertowego na podstawie odrębnych przepisów.

Propozycja zmiany Dyrektywy ZAFI poprzez umożliwienie ZAFI niepublikowania informacji dla klienta alternatywnego funduszu inwestycyjnego w przypadku, gdy dla tego funduszu publikowany jest inny dokument ofertowy na podstawie przepisów krajowych lub unijnych (np. prospekt).

Działalność alternatywnych funduszy inwestycyjnych (AFI) nie została zharmonizowana na poziomie przepisów unijnych, inaczej niż w przypadku UCITS – Dyrektywa ZAFI reguluje działalność zarządzających takimi funduszami. AFI na rynku unijnym są przede wszystkim funduszami przeznaczonymi dla klientów profesjonalnych w rozumieniu MiFID II i mają bardzo zróżnicowaną charakterystykę.

W przypadku, gdy taki AFI jest dostępny także dla klientów detalicznych, konieczne jest sporządzenie dla takiego funduszu dokumentu zawierającego kluczowe informacje (KID) zgodnie z Rozporządzeniem PRIIP. Jednakże na mocy przepisów odrębnych, AFI może mieć obowiązek publikacji dokumentu ofertowego (zasadniczo prospektu) niezależnie od ww. – np. SFIO na podstawie przepisów krajowych publikuje prospekt informacyjny analogiczny co prospekt informacyjny FIO; FIZ publiczny (dokonujący oferty publicznej certyfikatów) sporządza prospekt zgodnie z przepisami Rozporządzenia prospektowego.

Niezależnie od tego, art. 23 ust. 1 i 2 Dyrektywy ZAFI wprowadza obowiązek przedstawienia szerokiej informacji przedumownej o treści ujednoliconej na poziomie unijnym, niezależnie od zróżnicowania AFI w różnych jurysdykcjach unijnych. Specyfika AFI oraz zasad paszportowania ich w goszczącym kraju UE powoduje, że w większości są one dystrybuowane w kraju swojej siedziby, a poza tym krajem – głównie wśród inwestorów profesjonalnych. Tym samym inwestorzy czerpią informacje o przedmiocie inwestycji głównie z dokumentów mających swe źródło w prawie krajowym, których treść dostosowana jest do ich charakteru, a nie z dokumentu

o uniwersalnej treści na poziomie unijnym. W przypadku zaś inwestorów profesjonalnych należy oczekiwać, że przed dokonaniem inwestycji zapoznają się oni z dokumentami ofertowymi natury prawnej (na podstawie których sporządzono treść informacji dla klienta AFI) i nie będą podejmować decyzji inwestycyjnej ograniczając się do treści ujawnienia przedumownego, jaką stanowią informacje dla klienta AFI.

Dyrektywa ZAFI w art. 23 ust. 3 przewiduje, że w przypadku gdy AFI ma obowiązek publikować prospekt zgodnie z dyrektywą 2003/71/WE (obecnie zastąpionej rozporządzeniem prospektowym) lub zgodnie z prawem krajowym, ZAFI ujawnia tylko te informacje dla klienta AFI, które są informacjami dodatkowymi w stosunku do prospektu – ujawnienie to następuje w formie oddzielnego dokumentu lub informacji dodatkowych do prospektu. Znaczna część informacji dla klienta AFI pokrywa się treścią z informacjami zawartymi w prospektach, przez co zasadnicza część tego dokumentu sprowadza się do odesłania do odpowiednich postanowień prospektu. Jednocześnie prospekt sam w sobie należy uznać za dokument ofertowy, który zawiera wszystkie informacje niezbędne dla zrozumienia charakteru inwestycji – brak określonej informacji w prospekcie może oznaczać, że informacja jest zbędna lub ma drugorzędne znaczenie.

Proponować można zatem, aby z obowiązku publikacji informacji dla klienta AFI, o których mowa w art. 23 Dyrektywy ZAFI, zwolnione w całości zostały te AFI, które na podstawie przepisów unijnych lub krajowych publikują odpowiedni dokument ofertowy (prospekt) – poprzez odpowiednią zmianę ust. 3 w art. 23 tej dyrektywy.

Można także zmodyfikować ww. regulacje w ten sposób, że bazowym dokumentem ofertowym staną się informacje dla klienta AFI, a nie prospekt (wymagany prawem unijnym lub krajowym), przez co informacje dla klienta AFI będą miały na poziomie wspólnotowym zunifikowaną postać.

Proponowane brzmienie

Jednostka redakcyjna	Proponowane brzmienie
art. 23 ust. 3 Dyrektywy ZAFI (zmiana)	Do sformułowania na dalszym etapie prac.

Przewidywane skutki proponowanych zmian:

Zmniejszenie powielających się obowiązków informacyjnych, a także uproszczenie przekazu informacyjnego dla inwestorów, zmniejszenie ilości wytwarzanych dokumentów przez zarządzających AFI – uproszczenie oferowania produktów inwestycyjnych.

8. Pozostałe propozycje

8.1. Przyjęcia jednego progu (90%) dla przymusowego wykupu i odkupu akcji spółek publicznych bez możliwości podwyższenia przez państwa członkowskie do progu 95%

Streszczenie:

Eliminacja przepisów Dyrektywy o przejęciach, pozwalająca na przyjęcie jednego progu (90%) dla przymusowego wykupu i odkupu akcji spółek publicznych bez możliwości podwyższenia przez Państwa Członkowskie do progu 95%.

Propozycja wraz z uzasadnieniem:

Usunięcie następującego zapisu z art. 15 ust. 2 Dyrektywy o przejęciach: „W przypadku określonym w lit. a) Państwa Członkowskie mogą ustanowić wyższy próg, który nie może jednak być wyższy niż 95 % kapitału akcyjnego dającego prawo głosu i 95 % liczby głosów.”.

Trudność wdrożenia procedury squeeze-out dla spółki notowanej na giełdzie jest często postrzegana jako jeden z powodów mniejszej atrakcyjności finansowania działalności spółki przy pomocy rynku kapitałowego. Osoby kierujące spółką, przed ubieganiem się o dopuszczenie do obrotu publicznego jej akcji, muszą wziąć pod uwagę potencjalne ryzyko, że w przypadku konieczności „zejścia z parkietu” będą mieć trudności z uporządkowaniem akcjonariatu spółki na potrzeby jej dalszego, niezakłóconego funkcjonowania. Brak chęci do podjęcia takiego ryzyka może być skutecznym argumentem do decyzji o nieskorzystaniu z tego typu finansowania. Podobnie, potencjalnemu inwestorowi łatwiej podjąć jest decyzję o dokonaniu inwestycji, jeśli ma on realną gwarancję możliwości zażądania wykupu jego aktywów po obiektywnie ustalonej cenie w przypadku, gdy spółka, w którą chce zainwestować, będzie zmierzać do zejścia z parkietu, zaś on będzie chciał uchronić się przed sytuacją, że zostanie ze swoim pakietem akcji, które o wiele trudniej będzie mu sprzedać poza rynkiem publicznym. Ujednolicenie progów, a tym samym zniesienie niepewności prawnej, we wszystkich Państwach Członkowskich będzie również dodatkową zachętą dla inwestorów spoza UE do inwestowania na jej terenie.

Zaletą propozycji w polskich realiach prawnych jest ujednolicenie progu, po przekroczeniu którego możliwe jest ogłoszenie przymusowego wykupu na podstawie art. 82 Ustawy o ofercie oraz przymusowego odkupu na podstawie art. 83 Ustawy o ofercie, z progiem umożliwiającym ubieganie się o delisting spółki publicznej (zgodnie z art. 91 ust. 3 Ustawy o ofercie złożenie wniosku o udzielenie zezwolenia na wycofanie akcji z obrotu uwarunkowane jest podjęciem uchwały walnego zgromadzenia większością 9/10 głosów oddanych). Obecnie wprowadzone rozwiązanie w przypadku przyjęcia najwyższego dopuszczalnego przez dyrektywę progu na poziomie 95% powoduje sytuację, w której możliwe jest wycofanie akcji spółki z obrotu mimo tego, że nawet 10% ogólnej liczby głosów może pozostać w posiadaniu akcjonariuszy mniejszościowych. Taka sytuacja może stwarzać problemy zarówno dla emitenta/głównego akcjonariusza, jak również dla akcjonariuszy mniejszościowych, bowiem procedura przymusowego wykupu/odkupu uregulowana w

kodeksie spółek handlowych jest znacznie bardziej skomplikowana, jak również mniej obiektywna w stosunku do ustalenia ceny akcji. Proponowane zrównanie progów usunie lukę pomiędzy progiem głosów uprawniających akcjonariusza do ogłoszenia przymusowego wykupu i odkupu (obecnie 95%) a progiem uprawniającym akcjonariuszy do ubiegania się o wycofanie z obrotu akcji emitenta - tj. 90% (art. 91 ust. 3 Ustawy o ofercie), co wykluczy ewentualność, że akcjonariusze mniejszościowi pozostaną z akcjami wycofanymi z obrotu bez możliwości żądania przymusowego odkupu. Mimo, że na gruncie prawa polskiego proponowana zmiana oznaczałaby powrót do poprzedniego stanu prawnego nie ma podstaw do uznania, że mogłaby uszczuplić prawa akcjonariuszy mniejszościowych.

Proponowane brzmienie

Jednostka redakcyjna	Proponowane brzmienie
art. 15 ust. 2 Dyrektywy o przejęciach (usunięcie)	Usunięcie ostatniego akapitu z art. 15 ust. 2 o następującej treści: „W przypadku określonym w lit. a) Państwa Członkowskie mogą ustanowić wyższy próg, który nie może jednak być wyższy niż 95 % kapitału akcyjnego dającego prawo głosu i 95 % liczby głosów.”

Przewidywane skutki proponowanych zmian:

Uproszczenie i ujednolicenie, na poziomie europejskim, zasad regulujących procedury przymusowego wykupu i odkupu akcji spółek publicznych.

8.2. Sekurytyzacja – ujednolicenie procedur uznania przeniesienia istotnej części ryzyka wskutek przeprowadzonej sekurytyzacji w ramach UE

Streszczenie:

Harmonizacji procedur i praktyk nadzorczych związanych ze zgłaszaniem i oceną spełnienia warunków dla przeniesienia istotnej części ryzyka zgodnie z CRR wskutek przeprowadzonej sekurytyzacji w ramach UE.

Propozycja wraz z uzasadnieniem:

Banki przeprowadzające transakcje sekurytyzacji swoich aktywów, przy spełnieniu określonych warunków i za zgodą organu nadzoru, mogą wyłączyć ekspozycje bazowe ze swoich obliczeń kwot ekspozycji ważonych ryzykiem i uwolnić kapitał. Ocena danej transakcji sekurytyzacyjnej przeprowadzana jest przez właściwy organ nadzoru w danym państwie członkowskim po spełnieniu warunków określonych w Rozporządzeniu CRR. Jednocześnie, brakuje na poziomie UE uregulowania procesu i kryteriów oceny kwalifikowalności transakcji w ramach SRT, co prowadzi do rozbieżnych praktyk nadzorczych. Uczestnicy rynku finansowego wskazują, że sytuacja ta zwiększa koszty funkcjonowania banków, szczególnie działających transgranicznie w różnych państwach członkowskich UE i powoduje niepewność prawną.

UKNF proponuje przyznanie EUNB upoważnienia do wydania wytycznych określających jednolite kryteria oceny transakcji SRT oraz ramy czasowe ich przeprowadzania przez organy nadzoru.

Proponowane brzmienie

Jednostka redakcyjna	Proponowane brzmienie
art. 244 – 246 Rozporządzenia CRR (zmiana)	Do sformułowania na dalszym etapie prac.

Przewidywane skutki proponowanych zmian:

Oczekiwanym skutkiem ujednolicenia procedur oceny transakcji SRT będzie zwiększenie pewności prawnej po stronie podmiotów zaangażowanych w sekurytyzacje oraz wydajności i spójności przeprowadzanych ocen nadzorczych.

8.3. Modyfikacja fragmentu art. 7 Dyrektywy PAD w ten sposób, aby zrezygnować z podmiotów prowadzących porównywarki internetowe lub aby były prowadzone przez prywatnego operatora albo organ inny niż organ nadzoru

Streszczenie:

Modyfikacja przepisów Dyrektywy PAD mająca na celu zmianę charakteru podmiotów prowadzących porównywarki internetowe lub ich usunięcie.

Propozycja wraz z uzasadnieniem:

Modyfikacja fragmentu art. 7 Dyrektywy PAD w ten sposób, aby porównywarki internetowe były prowadzone przez prywatnego operatora albo przez organ publiczny, który nie jest organem nadzoru. W naszej ocenie podmiotem prowadzącym porównywarkę internetową powinien być organ publiczny zajmujący się ochroną konkurencji i konsumentów na zasadach ogólnych dotyczących przepisów konsumenckich.

Zgodnie z artykułem 7 Dyrektywy PAD:

1. „Państwa członkowskie zapewniają konsumentom nieodpłatnie dostęp do co najmniej jednej strony internetowej porównującej opłaty pobierane przez dostawców usług płatniczych przynajmniej za usługi umieszczone w ostatecznym wykazie, o którym mowa w art. 3 ust. 5, na szczelnie krajowym.

Porównywarki internetowe mogą być prowadzone przez prywatnego operatora albo przez organ publiczny.”

Alternatywnie, UKNF proponuje rezygnację z instytucji podmiotu zapewniającego dostęp do porównywarki internetowej (regulacje dotyczące poziomu opłat powinny być elementem szerszym regulacji konsumenckich).

Proponowane brzmienie

Jednostka redakcyjna	Proponowane brzmienie
art. 7 PAD (zmiana)	Zmiana lub rezygnacja z instytucji podmiotu zapewniającego dostęp do porównywarki internetowej

Przewidywane skutki proponowanych zmian:

Odciążenie zasobów organów nadzoru alokowanych do prowadzenia porównywarek internetowych dla konsumentów.

8.4. MiFID II – uchylenie Rozporządzenie delegowanego 2017/575 dotyczącego danych publikowanych w ramach działania w najlepiej pojętym interesie klienta

Streszczenie:

Uchylenie Rozporządzenia delegowanego 2017/575.

Propozycja wraz z uzasadnieniem:

Rozporządzenie delegowane 2017/575 ma na celu udostępnienie zarówno społeczeństwu, jak i firmom inwestycyjnym odpowiednich danych dotyczących jakości wykonywania zleceń w ramach obowiązku best execution, aby ułatwić ww. podmiotom ustalenie najlepszego sposobu wykonywania zleceń klientów poprzez określenie szczególnej treści, formatu i częstotliwości przekazywania danych dotyczących jakości wykonywania zleceń w odniesieniu do instrumentów finansowych.

Propozycja uchylenia Rozporządzenia delegowanego 2017/575 jest związana z przyjętym przez ESMA podejściem wyrażonym w dokumencie ESMA z dnia 14 grudnia 2022 ESMA 35-43-3444. W świetle podejścia ESMA ww. Rozporządzenie zawiera wymogi dotyczące raportów, które są rzadko czytane i nie pozwalają inwestorom i innym użytkownikom na dokonywanie sensownych / miarodajnych porównań na podstawie zawartych w nich informacji. W praktyce nadzorczej przedmiotowe Rozporządzenie delegowane 2017/575 z uwagi na swoją kompleksowość i brak transparentności nie wnosi wartości dodanej dla podwyższenia standardu świadczonych usług w ramach wymogów best execution.

Proponowane brzmienie

Jednostka redakcyjna	Proponowane brzmienie
Rozporządzenie delegowanego 2017/575 (uchylenie)	Uchylenie aktu prawnego wskazanego w tym punkcie

Przewidywane skutki proponowanych zmian:

Eliminacja nadmiarowych obowiązków oraz zmniejszenie kosztów compliance związanych z wypełnianiem wymogów Rozporządzenia delegowanego 2017/575.

8.5. MiFID II - uchylenie Rozporządzenia delegowanego 2017/576 dotyczącego podawania co roku do wiadomości publicznej przez firmy inwestycyjne informacji w ramach działania w najlepiej pojętym interesie klienta.

Streszczenie:

Uchylenie Rozporządzenia delegowanego 2017/576 z uwagi na niską przydatność publikowanych na jego podstawie sprawozdań.

Propozycja wraz z uzasadnieniem:

Rozporządzenie delegowane 2017/576 ma na celu umożliwienie społeczeństwu i inwestorom oceny jakości praktyk wykonywania zleceń danej firmy inwestycyjnej i identyfikacji pięciu najlepszych pod względem wolumenu obrotu systemów wykonywania zleceń, w których firmy inwestycyjne wykonywały zlecenia klientów w poprzednim roku. W celu dokonania wiarygodnego porównania i przeanalizowania doboru pięciu najlepszych systemów wykonywania zleceń konieczne jest podanie do wiadomości publicznej informacji przez firmy inwestycyjne odrębnie w odniesieniu do każdej kategorii instrumentów finansowych. Aby móc w pełni ocenić przepływ zleceń klientów do systemów wykonywania zleceń, inwestorzy i ogół społeczeństwa powinni mieć możliwość jasnego ustalenia, czy sama firma inwestycyjna należała do pięciu najlepszych systemów wykonywania zleceń dla każdej kategorii instrumentów finansowych.

Propozycja uchylenia Rozporządzenia delegowanego 2017/576 pozostaje w związku z podejściem ESMA do kwestii uregulowanych w ww. rozporządzeniu. ESMA w dokumencie z dnia 13 lutego 2024 r. ESMA35-335435667-5871, zwróciła m.in. uwagę na fakt, że sprawozdania opracowane na gruncie ww. rozporządzenia są rzadko czytane i nie umożliwiają inwestorom, w szczególności inwestorom detalicznym ani innym użytkownikom tych sprawozdań dokonywania miarodajnych porównań w oparciu o zawarte w nich informacje. W praktyce nadzorczej Rozporządzenie delegowane 2017/576 nie wnosi wartości dodanej dla podwyższenia standardu świadczonej usługi w ramach wymogów best execution.

Proponowane brzmienie

Jednostka redakcyjna	Proponowane brzmienie
Rozporządzenie delegowane 2017/576 (uchylenie)	Uchylenie aktu prawnego wskazanego w tym punkcie

Przewidywane skutki proponowanych zmian:

Eliminacja nadmiarowych obowiązków oraz zmniejszenie kosztów compliance związanych z wypełnianiem wymogów Rozporządzenia delegowanego 2017/576.

8.6. Umożliwienie zakładom ubezpieczeń wyceny określonych aktywów finansowych oraz zobowiązań finansowych według kosztu lub kosztu zamortyzowanego

Streszczenie:

Modyfikacja treści przepisów Rozporządzenia delegowanego 2015/35 w celu umożliwienia zakładom ubezpieczeń wyceny aktywów finansowych z terminem zapadalności oraz zobowiązań finansowych z terminem wymagalności – w ciągu 12 miesięcy od dnia bilansowego, według kosztu lub kosztu zamortyzowanego.

Propozycja wraz z uzasadnieniem:

W obecnym stanie prawnym wszystkie aktywa finansowe i zobowiązania finansowe niezależnie od terminu zapadalności/wymagalności nie mogą być wyceniane metodą kosztu lub kosztu zamortyzowanego. Zgodnie z treścią art. 16 ust. 1 Rozporządzenia delegowanego 2015/35: *Zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji nie mogą wyceniać aktywów finansowych ani zobowiązań finansowych według kosztu lub kosztu zamortyzowanego.*

Natomiast w praktyce zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji dla krótkoterminowych instrumentów finansowych (ze względu na nieistotny wpływ dyskonta w krótkim okresie w wycenie wg wartości godziwej) za metodę uproszczoną uznawały metodę kosztu lub kosztu zamortyzowanego. Wycena metodą kosztu lub kosztu zamortyzowanego dla krótkoterminowych instrumentów finansowych stanowi odpowiednie przybliżenie wartości godziwej. Ponadto w krótkim terminie (w ciągu 12 miesięcy) zastosowanie metody kosztu zamortyzowanego daje w rezultacie wartość nieistotnie odbiegającą od wartości wyznaczonej metodą zdyskontowanych przyszłych przepływów pieniężnych wg stopy wolnej od ryzyka powiększonej o spread z tytułu ryzyka kredytowego kontrahenta. Właściwym wydaje się, aby odciążyć zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji od przygotowywania modeli do wyceny aktywów finansowych i zobowiązań finansowych, których termin zapadalności przypada w ciągu 12 miesięcy, skoro metoda kosztu zamortyzowanego stanowi przybliżenie wartości godziwej. Ponadto metoda kosztu zamortyzowanego dla aktywów i zobowiązań finansowych w przypadku zbliżającego się terminu wymagalności i zapadalności jest lepszym urealnieniem wartości godziwej niż metoda liniowa (jedna z metod uproszczonych). Dodanie sformułowania „o ile nie można zastosować metody wyceny określonej w art. 10 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.” ma na celu doprecyzowanie, że w przypadku gdy istnieje cena na rynku notowanym, wówczas ta powinna być brana do wyceny aktywów i zobowiązań w pierwszej kolejności, przed metodą kosztu lub kosztu zamortyzowanego.

Proponowane brzmienie

Jednostka redakcyjna	Proponowane brzmienie
art. 16 (ust. 1) Rozporządzenia delegowanego 2015/35 (zmiana)	Zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji nie mogą wyceniać aktywów finansowych ani zobowiązań finansowych według kosztu lub kosztu zamortyzowanego, z wyłączeniem: aktywów finansowych z terminem zapadalności oraz zobowiązań finansowych z terminem wymagalności – w ciągu 12 miesięcy od dnia

	bilansowego, o ile nie można zastosować metody wyceny określonej w art. 10 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.
--	---

Przewidywane skutki proponowanych zmian:

Zmiana zaproponowana przez UKNF spowoduje zmniejszenie kosztów compliance dla zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji działających w państwach członkowskich.

8.7. Rozporządzenie delegowane 2015/35 – stworzenie jednego przepisu dot. uzasadnienia dla przyszłych działań zarządu.

Streszczenie:

Skonsolidowanie przepisów Rozporządzenia delegowanego 2015/35 obejmujących wymagania odnośnie uzasadniania przyszłych działań zarządu.

Propozycja wraz z uzasadnieniem:

Propozycja, aby usunąć pkt i-iii z ust. 2 i lit. a-g z ust. 3 art. 23 Rozporządzenia delegowanego 2015/35 do Dyrektywy Solvency II i stworzyć jeden przepis wymagający wyłącznie uzasadnienia dla przyszłych działań zarządu.

Obecna treść art. 23 ust. 2:

2. Założenia dotyczące przyszłych działań zarządu są realistyczne i obejmują wszystkie następujące elementy:

- (i) porównanie zakładanych przyszłych działań zarządu z działaniami zarządu wcześniej podejmowanymi przez zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji;*
- (ii) porównanie przyszłych działań zarządu uwzględnionych w obecnych i wcześniejszych obliczeniach najlepszego oszacowania;*
- (iii) ocenę wpływu zmian założeń dotyczących przyszłych działań zarządu na wartość rezerw techniczno-ubezpieczeniowych.*

Na żądanie organów nadzoru zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji są w stanie wyjaśnić wszelkie istotne odstępstwa od ppkt (i) i (ii) oraz, w przypadku gdy zmiany w założeniu dotyczącym przyszłych działań zarządu mają istotny wpływ na rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe, przyczyny takiej wrażliwości i sposób jej uwzględnienia w procesie decyzyjnym zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji.

3. Do celów ust. 1 zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji sporządzają wyczerpujący plan przyszłych działań zarządu, zatwierdzony przez organ administrujący, zarządzający lub nadzorczy zakładu ubezpieczeń i zakładu reasekuracji, który zawiera wszystkie następujące elementy:

a) określenie przyszłych działań zarządu, które są istotne dla wyceny rezerw techniczno-ubezpieczeniowych;

b) określenie konkretnych okoliczności, w jakich zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji racjonalnie oczekiwałby podjęcia każdego odpowiedniego przyszłego działania zarządu, o którym mowa w lit. a);

c) określenie konkretnych okoliczności, w jakich zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji może nie być w stanie podjąć każdego odpowiedniego przyszłego działania zarządu, o którym mowa w lit. a), oraz opis, w jaki sposób okoliczności te są uwzględniane przy obliczaniu rezerw techniczno-ubezpieczeniowych;

d) kolejność podejmowania przyszłych działań zarządu, o których mowa w lit. a), oraz wymogi dotyczące zarządzania mające zastosowanie do tych przyszłych działań zarządu;

e) opis wszelkich podjętych działań, które są niezbędne w celu zapewnienia, aby zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji był w stanie przeprowadzić każde odpowiednie przyszłe działanie zarządu, o którym mowa w lit. a);

f) opis, w jaki sposób przyszłe działania zarządu, o których mowa w lit. a), zostały odzwierciedlone w obliczaniu najlepszego oszacowania;

g) opis obowiązujących wewnętrznych procedur sprawozdawczych, które obejmują przyszłe działania zarządu, o których mowa w lit. a), przyjęte w wyznaczaniu najlepszego oszacowania.

Wymogi odnośnie do przyszłych działań zarządu wymienione w art. 23 ust. 2 i ust. 3 Rozporządzenia delegowanego 2015/35 do Dyrektywy Solvency II na potrzeby wyznaczania rezerw techniczno-ubezpieczeniowych są nadmiarowe, ponieważ m.in. zakłady ubezpieczeń muszą spełnić warunki z ust. 2, aby założenia były realistyczne oraz z ust. 3 by sporządzić wyczerpujący plan przyszłych działań zarządu. Ust. 2 i ust. 3 powinny zostać połączone w jeden wymóg, który będzie dotyczył uzasadniania przyszłych działań zarządu na większym poziomie ogólności, bez konieczność tak pracochłonnego uzasadniania, jak w ust. 2 i 3. Zakłady nie powinny tworzyć całej osobnej dokumentacji dla przyszłych działań zarządu, a wykorzystać obowiązujące w zakładzie polityki dot. systemu zarządzania czy plany finansowe.

Proponowane brzmienie

Jednostka redakcyjna	Proponowane brzmienie
art. 23 (ust. 2) Rozporządzenia delegowanego 2015/35 (zmiana)	Usunięcie wymogów z podpunktów ust. 2 i 3 i opracowanie jednego wymogu wyłącznie uzasadniającego przyszłe działania zarządu.

Przewidywane skutki proponowanych zmian:

Proponowane zmiany, poprzez redukcję nadmiarowych przepisów, mogą wpłynąć pozytywnie na europejski rynek finansowy poprzez zwiększenie efektywności rynku ubezpieczeniowego zarówno na poziomie Unii Europejskiej, jak i lokalnym. Zmiany zaproponowane przez UKNF spowodują także zmniejszenie kosztów compliance dla zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji działających w państwach członkowskich.

8.8. Usunięcie przepisu Rozporządzenia delegowanego 2015/35 dot. niepewności przepływów pieniężnych wykorzystywanych w celu obliczenia najlepszego oszacowania, ze względu na to, że w stopniu wystarczającym wynikają już one z innych przepisów

Streszczenie:

Wyeliminowanie skomplikowanego w stosowaniu przepisu Rozporządzenia delegowanego 2015/35 dotyczącego szacowania rezerw techniczno-ubezpieczeniowych.

Propozycja wraz z uzasadnieniem:

Obecna treść art. 23 ust. 2 Rozporządzenia delegowanego 2015/35:

Prognoza przepływów pieniężnych wykorzystywana przy obliczaniu najlepszego oszacowania ma uwzględniać, w sposób jawny lub dorozumiany, wszystkie niepewności przepływów pieniężnych, w tym wszystkie następujące właściwości:

- a) niepewność terminów, częstotliwości i dotkliwości zdarzeń ubezpieczeniowych;*
- b) niepewność kwot roszczeń, w tym niepewność dotycząca inflacji roszczeń i okresu potrzebnego na uregulowanie i wypłacenie roszczeń;*
- c) niepewność kwoty wydatków, o których mowa w art. 78 pkt 1 dyrektywy 2009/138/WE;*
- d) niepewność oczekiwanych przyszłych zmian, o których mowa w art. 29, w zakresie, w jakim jest to możliwe;*
- e) niepewność zachowań ubezpieczających;*
- f) zależność między dwoma czynnikami niepewności lub większą ich liczbą;*
- g) zależność przepływów pieniężnych od okoliczności występujących przed datą przepływu pieniężnego.*

Wymogi art. 30 Rozporządzenia delegowanego 2015/35 są w praktyce trudne do zastosowania zarówno przez zakłady ubezpieczeń, jak i organy nadzoru ze względu na to, iż inne przepisy wydają się już ujmować wskazane w nich kwestie, na większym poziomie ogólności, a wymogi art. 30 niewystarczająco precyzyjnie określają, jakich dodatkowych działań wymagać od nadzorowanych podmiotów. Nie ma wypracowanego wśród organów nadzoru na rynku europejskim podejścia, jak ten przepis egzekwować od zakładów ubezpieczeń, ponieważ już samo najlepsze oszacowanie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych zakłada w sobie niepewność, a szacunki są przeprowadzane przy założonym prawdopodobieństwie.

Proponowane brzmienie

Jednostka redakcyjna	Proponowane brzmienie
art. 30 Rozporządzenia delegowanego 2015/35 (usunięcie)	Usunięcie całego przepisu.

Przewidywane skutki proponowanych zmian:

Proponowane zmiany, poprzez redukcję nadmiarowych przepisów, mogą wpłynąć pozytywnie na europejski rynek finansowy poprzez zwiększenie efektywności rynku ubezpieczeniowego zarówno na poziomie Unii Europejskiej, jak i lokalnym. Zmiany zaproponowane przez UKNF spowodują także zmniejszenie kosztów compliance dla zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji działających w państwach członkowskich. Propozycje redukują nadmiarowe przepisy.

8.9. Zapewnienie wyznaczania miary ryzyka składki w zakładach ubezpieczeń taką samą metodą dla wszystkich umów

Streszczenie:

Propozycja zmiany treści art. 116 ust. 3 i art. 147 ust. 3 Rozporządzenia delegowanego 2015/35 celem ujednolicenia sposobu wyznaczania miary ryzyka składki dla umów, których początkowy okres obowiązywania wynosi do roku.

Propozycja wraz z uzasadnieniem:

W obecnym brzmieniu przepis ustanawia odmienny sposób liczenia ekspozycji dla ryzyka składki odnośnie do umów, dla których początkowa data ujęcia zobowiązania przypada na kolejne 12 miesięcy, w przypadku gdy są to umowy których początkowy okres obowiązywania wynosi rok lub krócej oraz gdy są to umowy których początkowy okres obowiązywania wynosi ponad rok. Takie rozróżnienie nie ma uzasadnienia pod względem generowania potencjalnego ryzyka składki, natomiast dodatkowo komplikuje proces obliczeniowy. Zasadnym jest przyjęcie jednakowego prostszego koncepcyjnie podejścia jakim jest wyznaczenie miary ryzyka w sposób obecnie zarezerwowany dla umów wieloletnich, tj. taką samą metodyką jak dla wszystkich umów, których początkowy okres obowiązywania wynosi ponad rok (zdefiniowany wskaźnik oczekiwanej obecnej wartości składek, które zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji zarobi w odniesieniu do segmentu s).

Proponowane brzmienie

Jednostka redakcyjna	Proponowane brzmienie
art. 116 ust. 3 Rozporządzenia delegowanego 2015/35 (zmiana)	Dostosowanie metodyki wyznaczania miary ryzyka składki dla umów do jednego roku tak jak dla umów wieloletnich (określony parametr x składka). ust 3 pkt d i) uspoźnienie do obliczenia takiego jak w d ii), czyli jak dla umów wieloletnich (chodzi o umowy roczne z odnowieniami).

Przewidywane skutki proponowanych zmian:

Zaproponowana zmiana spowoduje zmniejszenie kosztów compliance dla zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji działających w państwach członkowskich.

8.10. Umożliwienie dla podmodułów ryzyka katastrof spowodowanych przez człowieka zastosowania obliczenia jako narzut/określony współczynnik.

Streszczenie:

Propozycja zmiany przepisów Rozporządzenia delegowanego 2015/35, tak aby dla nieistotnych podmodułów ryzyka katastrof spowodowanych przez człowieka istniała możliwość zastosowania obliczenia jako narzut/określony współczynnik odnośnie do ekspozycji.

Propozycja wraz z uzasadnieniem:

Obecna metodyka wyznaczania podmodułów ryzyka katastrof spowodowanych przez człowieka w formule standardowej kapitałowego wymogu wypłacalności powoduje, że dla nieistotnych podmodułów nakład pracy zakładów ubezpieczeń związany z wykonaniem obliczeń jest nieproporcjonalny do wagi tych podmodułów uzyskanej w wyniku tych obliczeń. Do wyznaczenia parametrów ww. ryzyka na poziomie zakładu są potrzebne dane polisa po polisie, które w praktyce są niedostępne w zakładzie, nikt tego w innym celu nie monitoruje. De facto organ nadzoru wymaga od zakładów ubezpieczeń skomplikowanych analiz, a wymóg kapitałowy z ww. tytułu jest niewielki.

Proponowane brzmienie

Jednostka redakcyjna	Proponowane brzmienie
art. 128-135; 160-163 Rozporządzenia delegowanego 2015/35 (zmiana)	Zmiana metodyki wyznaczania nieistotnych podmodułów jako narzut albo odpowiedni współczynnik x ekspozycja.

Przewidywane skutki proponowanych zmian:

Proponowane zmiany umożliwią zrezygnowanie ze skomplikowanej metodyki, która jest obecnie wymagana od zakładów ubezpieczeń, przez co mogą wpłynąć pozytywnie na europejski rynek finansowy poprzez zwiększenie efektywności rynku ubezpieczeniowego zarówno na poziomie Unii Europejskiej, jak i lokalnym. Zmiany zaproponowane przez UKNF spowodują także zmniejszenie kosztów compliance dla zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji działających w państwach członkowskich.

8.11. Usunięcie przepisu dookreślającego zdolność określania wagi ryzyka ze względu na to, że już inne przepisy określają ją w wystarczającym stopniu

Streszczenie:

Wyeliminowanie skomplikowanego w stosowaniu przepisu Rozporządzenia delegowanego 2015/35 dotyczącego zdolności określania wagi ryzyka.

Propozycja wraz z uzasadnieniem:

Propozycja usunięcia art. 232 Rozporządzenia delegowanego 2015/35.

Obecna treść art. 232 ww. rozporządzenia:

„1. Do celów art. 121 ust. 4 akapit drugi dyrektywy 2009/138/WE model wewnętrzny musi wykazać zdolność określania wagi wszystkich istotnych ryzyk pokrytych przez model wewnętrzny.

2. Zdolność określania wagi ryzyk musi być spójna z klasyfikacją ryzyk stosowaną w modelu wewnętrznym oraz klasyfikacją ryzyk stosowaną w systemie zarządzania ryzykiem.

3. Wagę podobnych ryzyk określa się spójnie w całym zakładzie ubezpieczeń lub zakładzie reasekuracji oraz określa się spójnie na przestrzeni czasu.

4. Rangi nadane ryzykom muszą być spójne z alokacją kapitału, której mowa w art. 120 akapit pierwszy lit. b) dyrektywy 2009/138/WE”.

Wymogi art. 232 Rozporządzenia delegowanego 2015/35 są skomplikowane do zastosowania zarówno przez zakłady ubezpieczeń, jak i organy nadzoru w praktyce, ze względu na to, iż inne przepisy wydają się już ujmować wskazane w nich kwestie, na większym poziomie ogólności, a wymogi art. 232 niewystarczająco precyzyjnie określają, jakich dodatkowych działań wymagać od nadzorowanych podmiotów. Nie ma wypracowanego wśród organów nadzoru na rynku europejskim podejścia, jak ten przepis egzekwować od zakładów ubezpieczeń, ponieważ model wewnętrzny sam w sobie z automatu nadaje rangę ryzykom, mówi ile ważą i rankinguje je.

Proponowane brzmienie

Jednostka redakcyjna	Proponowane brzmienie
art. 232 Rozporządzenia delegowanego 2015/35 (usunięcie)	Usunięcie całego przepisu.

Przewidywane skutki proponowanych zmian:

Proponowane zmiany, poprzez redukcję nadmiarowych przepisów, mogą wpłynąć pozytywnie na europejski rynek finansowy poprzez zwiększenie efektywności rynku ubezpieczeniowego zarówno na poziomie Unii Europejskiej, jak i lokalnym. Spowoduje także zmniejszenie kosztów compliance dla zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji działających w państwach członkowskich.

8.12. Zniesienie opcji narodowej przewidującej możliwość rozszerzenia zakazu świadczenia usług dodatkowych przez firmę audytorską w porównaniu do obowiązkowo wyłączonych usług niebędących badaniem sprawozdań finansowych.

Streszczenie:

Zmiana przepisów Rozporządzenia 537/2014 w celu zapewnienia konkurencyjności firm audytorskich oraz ograniczenia ryzyka występowania goldplatingu.

Propozycja wraz z uzasadnieniem:

Art. 5 ust. 2 Rozporządzenia 537/2014 umożliwia państwom członkowskim rozszerzenie w stosunku do art. 5 ust. 1 Rozporządzenia 537/2014 zakresu zakazanych usług dodatkowych, których nie może świadczyć badająca sprawozdania finansowe firma audytorska. Przepis umożliwia zatem goldplating, który w przypadku jego wystąpienia, prowadzi do ograniczenia dostępności i konkurencyjności usług audytorskich

Duże spółki mające skomplikowaną strukturę grupy kapitałowej, muszą być badane przez firmy audytorskie, które mają odpowiedni potencjał zarówno ludzki jak i technicznych do wykonania takiego badania. Liczba takich firm audytorskich jest ograniczona do większych podmiotów. W momencie gdy dana firma audytorska świadczy spółce lub jej jednostce powiązanej usługi dodatkowe będące na liście usług niedozwolonych, nie może podjąć się jej badania. Zwiększenie zakresu usług niedozwolonych na poziomie krajowym, poprzez wykorzystanie opcji narodowych, przyczynia się do powstania jeszcze większych ograniczeń co do wyboru firmy audytorskiej.

Usunięcie tego przepisu zwiększy liczbę firm audytorskich, z którymi JZP będą mogły nawiązać współpracę oraz zwiększy konkurencyjność usług firm audytorskich, co może wpłynąć na obniżenie kosztów ponoszonych przez spółki nadzorowane.

Przepis ten prowadzi również do różnic na poziomie transgranicznym w EU. W związku z możliwością skorzystania z opcji narodowej przez państwa członkowskie UE, mogą wprowadzane być dodatkowe usługi zabronione, których nie może świadczyć badająca firma audytorska. Wskutek tego, wystąpić mogą wątpliwości prawne co do zakresu dozwolonych usług, które świadczyć może firma audytorska i podmioty z jej sieci dla jednostek powiązanych danej JZP, których siedziba znajduje się w innym państwie UE.

Proponowane brzmienie

Jednostka redakcyjna	Proponowane brzmienie
art. 5 ust. 2 Rozporządzenia 537/2014 (usuwanie)	Do ustalenia na dalszym etapie prac

Przewidywane skutki proponowanych zmian:

Ujednolicenie przepisów w państwach członkowskich UE oraz zwiększenie dostępności i konkurencyjności usług audytorskich dla jednostek zainteresowania publicznego.

Słowniczek

Skróty

A4A – Accessibility for All – dostępność dla wszystkich.

AFI – alternatywny fundusz inwestycyjny.

CCP – Central Counterparty – Centralny Kontrahent.

MIFID II review – ESMA jako podmiot odpowiedzialny za opracowanie standardów wykonawczych przeprowadza przegląd (review). Celem tego przeglądu jest sprawdzenie jak przepisy działają w praktyce, zidentyfikowanie ewentualnych problemów oraz zaproponowanie zmian w celu ich ulepszenia.

EBA – European Banking Authority - Europejski Urząd Nadzoru Bankowego.

EDGAR – Electronic Data Gathering, Analysis, and Retrieval – wewnętrzny system baz danych obsługiwany przez amerykańską Komisję Papierów Wartościowych i Giełd, który dokonuje automatycznego gromadzenia, sprawdzania poprawności, indeksowania i akceptowania przekazywanych zgłoszeń przez spółki i inne podmioty, które mają obowiązek ich składania.

EFRAG – European Financial Reporting Advisory Group – Europejska Grupa Doradcza ds. Sprawozdawczości Finansowej.

EIOPA – European Insurance and Occupational Pensions Authority – Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych.

ESAP – European Single Access Point – Europejski Pojedynczy Punkt Dostępu.

ESAs – European Supervisory Authorities – Europejskie Urzędy Nadzoru.

ESMA – European Securities and Markets Authority – Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych.

ESRS – European Sustainability Reporting Standards – Europejskie Standardy Sprawozdawczości Zrównoważonego Rozwoju.

ESRS LSME – zestaw standardów raportowania ESG opracowanego przez EFRAG specjalnie dla małych i średnich przedsiębiorstw notowanych na giełdzie.

ESRS VSME – zestaw dobrowolnych standardów raportowania ESG dla małych i średnich przedsiębiorstw nienotowanych na giełdzie.

EUN – Europejskie Urzędy Nadzoru.

EUNB – Europejski Urząd Nadzoru Bankowego.

FIO – fundusz inwestycyjny otwarty.

FIZ – fundusz inwestycyjny zamknięty.

ICT – Information and communications technology – technologie informatyczne.

IRO – jest kluczowym elementem zasady podwójnej istotności. Firmy muszą raportować: Wpływ (Impact), Ryzyka (Risks) i Możliwości (Opportunities).

JZP – jednostka zainteresowania publicznego.

KDPW – Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych.

KID – key Information Document – dokument zawierający kluczowe informacje, w rozumieniu Rozporządzenia PRIIP.

KIID – key Investor Information Document – dokument zawierający kluczowe informacje dla inwestorów, w rozumieniu, w rozumieniu Dyrektywy UCITS.

Mid-caps – przedsiębiorcy o kapitalizacji nieprzekraczającej 200 mln euro.

MŚP – mikro, mali i średnie przedsiębiorcy.

NBP – Narodowy Bank Polski.

NCA – National Competent Authority – Krajowy Organ Nadzoru.

NPL – non-performing loan – kredyty lub pożyczki niespłacane w sposób regularny, inaczej przeterminowane, nieregularne, wątpliwe lub zagrożone.

ORSA – Own risk and solvency assessment – Własna Ocena Ryzyka i Wyłacalności. Dyrektywa Solvency II nakłada na wszystkie zakłady ubezpieczeń obowiązek jej przeprowadzania jako części ich systemów zarządzania ryzykiem.

POK – podmiot obsługujący kredyty.

PRIIPs – Packaged Retail Investment Products and insurance-based investment products – detaliczne produkty zbiorowego inwestowania i ubezpieczeniowe produkty inwestycyjne.

PSR – projekt rozporządzenia w sprawie usług płatniczych i usług związanych z pieniądzem elektronicznym w ramach rynku wewnętrznego, zmieniającego dyrektywę 98/26/WE i uchylającego dyrektywę 2015/2366 i 2009/110/WE.

RIS – Retail Investment Strategy – pakiet zmian w obecnie obowiązujących dyrektywach unijnych, takich jak MIFID, UCITS, czy PRIIP.

Road to Polish Presidency 2025 CYBERSEC Policy Brief II – inicjatywa IK oraz ECSO, której celem jest wspieranie polskiej prezydencji w realizacji celów dotyczących cyberbezpieczeństwa i nowych technologii.

RTS – Regulatory Technical Standards – regulacyjne standardy techniczne, to akty prawne o charakterze wykonawczym wydawane przez Komisję Europejską.

SEPA – Single Euro Payments Area – Jednolity Obszar Płatności w Euro.

SFIO – specjalistyczny fundusz inwestycyjny otwarty.

SRT – Significant Risk Transfer – istotny transfer ryzyka.

UCITS – Undertakings for Collective Investments in Transferable Securities – przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe.

UFK – Ubezpieczeniowe Fundusze Kapitałowe – to produkty łączące ubezpieczenie na życie z inwestowaniem w fundusze kapitałowe. Jest to forma polisy inwestycyjnej.

WCAG – Web Content Accessibility Guidelines – zbiór dokumentów opublikowany przez WAI zawierający zalecenia dotyczące tworzenia dostępnych serwisów internetowych.

Ustawa o ofercie – Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 620 z późn. zm.)

Dyrektywy

Dyrektywa EU Accessibility Act – Accessibility Act – Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/882 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie wymogów dostępności produktów i usług (Dz. U. UE. L. z 2019 r. Nr 151, str. 70).

Dyrektywa BRRD – Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz. U. UE. L. z 2014 r. Nr 173, str. 190 z późn. zm.).

Dyrektywa CRD – Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz. U. UE. L. z 2013 r. Nr 176, str. 338 z późn. zm.).

Dyrektywa CSDDD - Corporate Sustainability Due Diligence Directive (CSDDD) – Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1760 z dnia 13 czerwca 2024 r. w sprawie należytej staranności przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju oraz zmieniająca dyrektywę (UE) 2019/1937 i rozporządzenie (UE) 2023/2859 (Dz. U. UE. L. z 2024 r. poz. 1760).

Dyrektywa CSRD – Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2464 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) nr 537/2014, dyrektywy 2004/109/WE, dyrektywy 2006/43/WE oraz dyrektywy 2013/34/UE w odniesieniu do sprawozdawczości przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju (Dz. U. UE. L. z 2022 r. Nr 322, str. 15).

Dyrektywa MiFID II – Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (wersja przekształcona) (Dz. U. UE. L. z 2014 r. Nr 173, str. 349 z późn. zm.).

Dyrektywa NPL – Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2167 z dnia 24 listopada 2021 r. w sprawie podmiotów obsługujących kredyty i nabywców kredytów oraz w sprawie zmiany dyrektyw 2008/48/WE i 2014/17/UE (Dz. U. UE. L. z 2021 r. Nr 438, str. 1).

Dyrektywa o przejęciach – Dyrektywa 2004/25/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie ofert przejęcia (Dz. U. UE. L. z 2004 r. Nr 142, str. 12 z późn. zm.).

Dyrektywa PAD – Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/92/UE z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie porównywalności opłat związanych z rachunkami płatniczymi, przenoszenia rachunku płatniczego oraz dostępu do podstawowego rachunku płatniczego (Dz. U. UE. L. z 2014 r. Nr 257, str. 214).

Dyrektywa PSD1 – Dyrektywa 2007/64/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego zmieniająca dyrektywy 97/7/WE, 2002/65/WE, 2005/60/WE i 2006/48/WE i uchylająca dyrektywę 97/5/WE (Dz. U. UE. L. z 2007 r. Nr 319, str. 1 z późn. zm.).

Dyrektywa PSD2 – Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniająca dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylająca dyrektywę 2007/64/WE (Dz. U. UE. L. z 2015 r. Nr 337, str. 35 z późn. zm.).

Dyrektywa ZAFI – Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi i zmiany dyrektyw 2003/41/WE i 2009/65/WE oraz rozporządzeń (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 1095/2010 (Dz. U. UE. L. z 2011 r. Nr 174, str. 1 z późn. zm.).

Dyrektywa 2008/48/WE – Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylająca dyrektywę Rady 87/102/EWG (Dz. U. UE. L. z 2008 r. Nr 133, str. 66 z późn. zm.).

Dyrektywa 2009/110/WE – Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/110/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego oraz nadzoru ostrożnościowego nad ich działalnością, zmieniająca dyrektywy 2005/60/WE i 2006/48/WE oraz uchylająca dyrektywę 2000/46/WE (Dz. U. UE. L. z 2009 r. Nr 267, str. 7 z późn. zm.).

Dyrektywa 2009/138 – Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wyłącalność II) (wersja przekształcona) (Dz. U. UE. L. z 2009 r. Nr 335, str. 1 z późn. zm.).

Dyrektywa 2013/34 – Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG (Dz. U. UE. L. z 2013 r. Nr 182, str. 19 z późn. zm.).

Dyrektywa 2013/36/UE – Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji

kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz. U. UE. L. z 2013 r. Nr 176, str. 338 z późn. zm.).

Dyrektywa 2014/17/UE – Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/17/UE z dnia 4 lutego 2014 r. w sprawie konsumenckich umów o kredyt związanych z nieruchomościami mieszkalnymi i zmieniająca dyrektywy 2008/48/WE i 2013/36/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz. U. UE. L. z 2014 r. Nr 60, str. 34 z późn. zm.).

Dyrektywa 2021/338 – Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/338 z dnia 16 lutego 2021 r. zmieniająca dyrektywę 2014/65/UE w zakresie wymogów informacyjnych, zarządzania produktami i limitów pozycji oraz dyrektywy 2013/36/UE i (UE) 2019/878 w zakresie ich zastosowania do firm inwestycyjnych w celu wsparcia odbudowy w następstwie kryzysu związanego z COVID-19 (Dz. U. UE. L. z 2021 r. Nr 68, str. 14).

Dyrektywa 2023/970 – Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/970 z dnia 10 maja 2023 r. w sprawie wzmocnienia stosowania zasady równości wynagrodzeń dla mężczyzn i kobiet za taką samą pracę lub pracę o takiej samej wartości za pośrednictwem mechanizmów przejrzystości wynagrodzeń oraz mechanizmów egzekwowania (Dz. U. UE. L. z 2023 r. Nr 132, str. 21).

Rozporządzenia

Rozporządzenie CRR – Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. U. UE. L. z 2013 r. Nr 176, str. 1 z późn. zm.).

Rozporządzenie CSDR – Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie usprawnienia rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej i w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych, zmieniające dyrektywy 98/26/WE i 2014/65/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 236/2012 (Dz. U. UE. L. z 2014 r. Nr 257, str. 1 z późn. zm.).

Rozporządzenie DORA – Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2554 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego i zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1060/2009, (UE) nr 648/2012, (UE) nr 600/2014, (UE) nr 909/2014 oraz (UE) 2016/1011 (Dz. U. UE. L. z 2022 r. Nr 333, str. 1 z późn. zm.).

Rozporządzenie EU Taxonomy Regulation – EU Taxonomy Regulation – Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/2088 (Dz. U. UE. L. z 2020 r. Nr 198, str. 13 z późn. zm.).

Rozporządzenie EMIR – Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących

przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz. U. UE. L. z 2012 r. Nr 201, str. 1 z późn. zm.).

Rozporządzenie MAR – Rozporządzenie 596/2014 – Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku (rozporządzenie w sprawie nadużyć na rynku) oraz uchylające dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE (Dz. U. UE. L. z 2014 r. Nr 173, str. 1 z późn. zm.).

Rozporządzenie MiCA – Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 (Dz. U. UE. L. z 2023 r. Nr 150, str. 40 z późn. zm.).

Rozporządzenie PRIIP – Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1286/2014 z dnia 26 listopada 2014 r. w sprawie dokumentów zawierających kluczowe informacje, dotyczących detalicznych produktów zbiorowego inwestowania i ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych (PRIIP) (Dz. U. UE. L. z 2014 r. Nr 352, str. 1 z późn. zm.).

Rozporządzenie prospektowe – Rozporządzenie 2017/1129 – Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1129 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie prospektu, który ma być publikowany w związku z ofertą publiczną papierów wartościowych lub dopuszczeniem ich do obrotu na rynku regulowanym oraz uchylenia dyrektywy 2003/71/WE (Dz. U. UE. L. z 2017 r. Nr 168, str. 12 z późn. zm.).

Rozporządzenie SFDR – Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2088 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych (Dz. U. UE. L. z 2019 r. Nr 317, str. 1 z późn. zm.).

Rozporządzenie SSR – Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 236/2012 z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie krótkiej sprzedaży i wybranych aspektów dotyczących swapów ryzyka kredytowego (Dz. U. UE. L. z 2012 r. Nr 86, str. 1 z późn. zm.).

Rozporządzenie w sprawie płatności transgranicznych – Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1230 z dnia 14 lipca 2021 r. w sprawie płatności transgranicznych w Unii (tekst jednolity) (Dz. U. UE. L. z 2021 r. Nr 274, str. 20 z późn. zm.).

RTS do PRIIP – Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/653 z dnia 8 marca 2017 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1286/2014 w sprawie dokumentów zawierających kluczowe informacje, dotyczących detalicznych produktów zbiorowego inwestowania i ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych (PRIIP) przez ustanowienie regulacyjnych standardów technicznych w zakresie prezentacji, treści, przeglądu i zmiany dokumentów zawierających kluczowe informacje oraz warunków spełnienia wymogu przekazania takich dokumentów (Dz. U. UE. L. z 2017 r. Nr 100, str. 1 z późn. zm.).

RTS do SFDR – Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2022/1288 z dnia 6 kwietnia 2022 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2088 w zakresie regulacyjnych standardów technicznych określających szczególności dotyczące treści i sposobu prezentacji informacji w odniesieniu do zasady "nie czyni poważnych szkód", określających treść, metody i sposób prezentacji informacji w odniesieniu do wskaźników zrównoważonego rozwoju i niekorzystnych skutków dla zrównoważonego rozwoju, a także określających treść i sposób prezentacji informacji w odniesieniu do promowania aspektów środowiskowych lub społecznych i celów dotyczących zrównoważonych inwestycji w dokumentach udostępnianych przed zawarciem umowy, na stronach internetowych i w sprawozdaniach okresowych (Dz. U. UE. L. z 2022 r. Nr 196, str. 1 z późn. zm.)

Rozporządzenie 537/2014 – Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 537/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie szczegółowych wymogów dotyczących ustawowych badań sprawozdań finansowych jednostek interesu publicznego, uchylające decyzję Komisji 2005/909/WE (Dz. U. UE. L. z 2014 r. Nr 158, str. 77 z późn. zm.).

Rozporządzenie 2015/751 – Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/751 z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie opłat interchange w odniesieniu do transakcji płatniczych realizowanych w oparciu o kartę (Dz. U. UE. L. z 2015 r. Nr 123, str. 1).

Rozporządzenie 2017/2402 – Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie ustanowienia ogólnych ram dla sekurytyzacji oraz utworzenia szczególnych ram dla prostych, przejrzystych i standardowych sekurytyzacji, a także zmieniające dyrektywy 2009/65/WE, 2009/138/WE i 2011/61/UE oraz rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 648/2012 (Dz. U. UE. L. z 2017 r. Nr 347, str. 35 z późn. zm.).

Rozporządzenie delegowane 2017/589 – Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/589 z dnia 19 lipca 2016 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających wymogi organizacyjne dla firm inwestycyjnych prowadzących handel algorytmiczny (Dz. U. UE. L. z 2017 r. Nr 87, str. 417).

Rozporządzenie 2017/2404 – Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/2404 z dnia 20 grudnia 2017 r. obejmujące nazwę "Maasvallei Limburg" (ChNP) ochroną na podstawie art. 99 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 (Dz. U. UE. L. z 2017 r. Nr 342, str. 1). Rozporządzenie 2020/852 – Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/2088 (Dz. U. UE. L. z 2020 r. Nr 198, str. 13 z późn. zm.).

Rozporządzenie 2020/1503 – Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1503 z dnia 7 października 2020 r. w sprawie europejskich dostawców usług finansowania społecznościowego dla przedsięwzięć gospodarczych oraz

zmieniające rozporządzenie (UE) 2017/1129 i dyrektywę (UE) 2019/1937 (Dz. U. UE. L. z 2020 r. Nr 347, str. 1 z późn. zm.).

Rozporządzenie 2023/2631 – Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2631 z dnia 22 listopada 2023 r. w sprawie europejskich zielonych obligacji oraz opcjonalnego ujawniania informacji na temat obligacji wprowadzanych do obrotu jako zrównoważone środowiskowo i obligacji powiązanych ze zrównoważonym rozwojem (Dz. U. UE. L. z 2023 r. poz. 2631 z późn. zm.).

Rozporządzenie delegowane 2017/565 – Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/565 z dnia 25 kwietnia 2016 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do wymogów organizacyjnych i warunków prowadzenia działalności przez firmy inwestycyjne oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby tej dyrektywy (Dz. U. UE. L. z 2017 r. Nr 87, str. 1 z późn. zm.).

Rozporządzenie delegowanego 2017/575 – Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/575 z dnia 8 czerwca 2016 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w sprawie rynków instrumentów finansowych w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących danych publikowanych przez systemy wykonywania zleceń na temat jakości wykonywania transakcji (Dz. U. UE. L. z 2017 r. Nr 87, str. 152).

Rozporządzenie delegowane 2017/576 – Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/576 z dnia 8 czerwca 2016 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących podawania co roku do wiadomości publicznej przez firmy inwestycyjne informacji o tożsamości systemów wykonywania zleceń i jakości wykonywania zleceń (Dz. U. UE. L. z 2017 r. Nr 87, str. 166).

Rozporządzenie delegowane 2017/1943 – Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/1943 z dnia 14 lipca 2016 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących informacji i wymogów w zakresie udzielania zezwoleń firmom inwestycyjnym (Dz. U. UE. L. z 2017 r. Nr 276, str. 4).

Rozporządzenie delegowane 2019/348 – Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/348 z dnia 25 października 2018 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających kryteria oceny wpływu upadłości danej instytucji na rynki finansowe, inne instytucje i warunki finansowania (Dz. U. UE. L. z 2019 r. Nr 63, str. 1).

Rozporządzenie delegowane 2020/1224 – Rozporządzenie Komisji (UE) 2020/1224 z dnia 16 października 2019 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających informacje oraz szczegółowe informacje na temat sekurytyzacji, które mają być udostępniane przez jednostkę inicjującą, jednostkę sponsorującą oraz SSPE (Dz. U. UE. L. z 2020 r. Nr 289, str. 1 z późn. zm.).

Rozporządzenie wykonawcze 2021/637 – Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/637 z dnia 15 marca 2021 r. ustanawiające wykonawcze standardy techniczne w odniesieniu do publicznego ujawniania przez instytucje informacji, o których mowa w części ósmej tytułu II i III rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013, oraz uchylające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1423/2013, rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/1555, rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/200 i rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/2295 (Dz. U. UE. L. z 2021 r. Nr 136, str. 1 z późn. zm.).

Rozporządzenie delegowane 2022/1288 – Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2022/1288 z dnia 6 kwietnia 2022 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2088 w zakresie regulacyjnych standardów technicznych określających szczegóły dotyczące treści i sposobu prezentacji informacji w odniesieniu do zasady "nie czyn poważnych szkód", określających treść, metody i sposób prezentacji informacji w odniesieniu do wskaźników zrównoważonego rozwoju i niekorzystnych skutków dla zrównoważonego rozwoju, a także określających treść i sposób prezentacji informacji w odniesieniu do promowania aspektów środowiskowych lub społecznych i celów dotyczących zrównoważonych inwestycji w dokumentach udostępnianych przed zawarciem umowy, na stronach internetowych i w sprawozdaniach okresowych (Dz. U. UE. L. z 2022 r. Nr 196, str. 1 z późn. zm.).

Rozporządzenie delegowane 2024/1773 – Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2024/1773 z dnia 13 marca 2024 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2554 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych doprecyzowujących szczegółową treść polityki w zakresie ustaleń umownych dotyczących korzystania z usług ICT wspierających krytyczne lub istotne funkcje świadczonych przez zewnętrznych dostawców usług ICT (Dz. U. UE. L. z 2024 r. poz. 1773).

Rozporządzenie delegowane 2024/1774 – Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2024/1774 z dnia 13 marca 2024 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2554 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających narzędzia, metody, procesy i polityki zarządzania ryzykiem związanym z ICT oraz uproszczone ramy zarządzania ryzykiem związanym z ICT (Dz. U. UE. L. z 2024 r. poz. 1774).

Rozporządzenie wykonawcze 2024/2965 – Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2024/2956 z dnia 29 listopada 2024 r. ustanawiające wykonawcze standardy techniczne do celów stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2554 w odniesieniu do standardowych wzorów na potrzeby rejestru informacji (Dz. U. UE. L. z 2024 r. poz. 2956).